

॥ अय विवेकसार प्रारंभः ॥

निवेकसार.

साधु बलरामदासजी स्व.

महाराज श्रीनगवतप्रसादजीनी आज्ञाधि सा० बलरामजी की० कुयेरदासे छपावी प्रसिद्ध करवो.

बइमां गणपत रुष्णाजीना छापखानाना मोटेक आत्माराम काजीवा

अ ओ अ छाप्या

संवत् १९३३. सन १८७७.

छपावी प्रसिद्धकरनारे स० १८१७ ना आकट २५ मुजब कोपी

सइठनो हक राख्योटे.

५७

[illegible]

विवेक
॥ १ ॥

अस्यापिसारमुद्धृत्यजापाटीकां करोम्यहम् ॥ सतांप्रीत्यै गुणातीतानंदस्यादेशतो मुनेः ॥ ३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे
आविवेकचंद्रोदयनामेजे ग्रंथतेनोपणजे सारतेनो उद्धारकारेनेकेतं ॥ ३ ॥ सद्धंथनासाररूपजेमारोकरेखोविवेकचंद्रो
दयग्रंथ तेमांथिपण सारांसारां थोडां थोडांप्रकरणतेमनेजुदांपाडिनेगुणातीतानंदस्वामीनामेजेमुनितेमनिआज्ञाये
करिनेहुंबलरामदासनामेजेसाधुतेजेतेसंतनेप्रसन्नकरवानेअर्थेजाषाएवीजेटीकातेनेकरुंछुं केतांगुजरातदेशनि
जाष एएएएएएएए ॥ श्लोकनिनविनेकेटलाक ॥ श्लोका ॥ एएएएए तनिकरेदितेनेनेलि करिनेलस्युछुं ॥ ३ ॥ ॥ शौ
नकेनोक्तं ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ मोक्षाश्रमेस्मृतं वस्त्रं कथं धारंजितं ॥ कार्यं यज्ञोपवीतं तु सितं न वगुणान्वितमिति ॥ ४ ॥
अर्थः ॥ ॥ तेमं प्रथमसाधुनालक्षणनेप्रतीपादनकरनाराज ॥ श्लोकतेमनेअर्थेसहितद्विखुंछुंतेमांसाधुनेमहा ॥ एएएएए
सां ॥ एएएएए ॥ धारणकरवा ॥ ॥ ॥ ॥ तेनेशैनिकऋषिजेतेकहेछे ॥ मोक्षाश्रमजेत्यागिनोआश्रमतनेविषेजेव
लकथं ॥ ॥ एएएएए ॥ पिता ॥ ने जेरंगेसांवस्त्रधारणकरवानांकथं छेतेजेतेतोधातुजेगेरुतथामृत्तिकातेणेकरिनेरंगेसां
कथांछेकेतांसाधुनेसाधुनतिक ॥ एरंगेसांवस्त्रपेरवां ॥ अनेत्यागेसाधुनेनवगुणजेनवदोरातेणेजुक्तेनेधोधुएवुंयज्ञो
पवीतजेतेधारवुं ॥ ४ ॥ ॥ तथोक्तं नारदपंचरात्रे ॥ ॥ श्लोकौ ॥ ॥ जगवन्नामसद्धर्मप्राप्त्या स रुलभ्यया ॥ जा
त्याददोषनाशत्वाद्ब्रह्मरूपं स चार्हति ॥ ५ ॥ ॥ रंप्राप्यदक्षं जन्मेदं जातिदोषा मुच्यते ॥ सद्धर्मपादनेनैवततोक्तिप्रया
तिसः ॥ ६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेनारदपंचरात्रनेविषेपणतेजप्रकारेकथुंछे ॥ जेसद्गुरुथकिप्राप्तथईएविजेजगवाननु
नामनेस ॥ ॥ ॥ मेकेत्तांसद्गुरुयेकहिणविजे जगव ननानामनांजपकरावानीरत्यनेसाधुनाधर्मपादवानिरीत्यते

॥ १ ॥ एकरिनेवै स्यादिकजातिना जे दोष ते मनुना शपां मवापणुं छे माटे ते त्यागी साधु जे ते ब्रह्म सूत्र जे जनोय तेने धारण करवा
 जोग्य छे ॥ ५ ॥ अने ते त्यागी साधु छे ते क्षाये करिने प्राप्त थयु एवुं जन्म केतां यज्ञोपवीत तुलसीनिमाखाने उर्ध्वपुंड्रति
 लकने जगवां ननानाममोमं अने मृतिकाये करिने रंगे लं जे वस्त्र ए आदिक जे दीक्षारूप बिजो जन्म तेने सद्वृथ किपां मिने
 जातिना जे दोष तेथ ॥ ६ ॥ अने ते केडे ते साधु पुरुष जे ते संतना धर्मनु जे पाववुं ते एकरिने मुक्तिने पां मे छे ॥ ६ ॥
 त्यागिनां रसास्वाद निषेध एकादशे उक्तः ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ तावज्जितेन्द्रियोऽप्येन्द्रियैः पुमान् ॥ न जये
 ब्रह्म न यावत्तत्सर्वं जिते स ॥ ७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे सर्व इन्द्रियुनु मूलरसना इन्द्रिये माटे त्यागि साधुने रसास्वाद नो
 निषेध जे ते एकादशे धर्मे विषे कथ्यो छे ॥ जे जित्यां छे बिजां सर्वे इन्द्रियो जे एवो जे पुरुष ते जे ते त्यां सुधि जित्यां छे इन्द्रि
 यो जे एवो नथिने त्यां सुधिर सना इन्द्रिये जे ते त्यां सुधि माटे रस जित्ये रसे वें जे ते जिताय छे केतां रसना
 इन्द्रिये रसे रसे इन्द्रिये जे ते जिताय छे माटे त्यागि साधुने रसना इन्द्रिये जे ते विशेष पण करिने जितवि ॥ ७ ॥
 अत्रिरुवाच ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ सोमपानसमा निक्षान्निक्षान्नं न प्रतिग्रहः ॥ परान्नं नैव निक्ष्यास्यान्नतस्याः परपाकता
 ॥ ८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने निक्षामागिने लाव्या जे शुष्क अन्न तेने जमवे करिने रसना इन्द्रिय जिताय छे माटे अत्रि कृषि जे ते
 निक्षानु जे अन्न तेनु पवित्र पणु के छे जे निक्षाम जे ते सोम वस्त्रनु जे पान करवु तेने समान छे माटे निक्षाय करिने पां म्या जे
 अन्न ते जे ते प्रतिग्रह ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने निक्षाम जे ते पारकुं अन्न जे ते नथिने ते निक्षाम जे तेने पारको पाक पणन के वाय ॥ ८ ॥
 श्लोकः ॥ ॥ निदुकरिनाम सर्वपापप्रणाशिनी ॥ निक्षामहारो निराहारः प्रोच्यते निक्षुको नरः ॥ ९ ॥ ॥ अर्थः ॥

विवेक
॥ २ ॥

अनेमाधुकरीनां ॥ क्षाकेतां जेममधुकरजेतेपुष्पनेनकनडतोथको तेपुष्पनोथोडोथोडोरसलेछेतेमत्यार्गोरुष
जेतेगृहस्थनेनक ॥ यका पोतानादेहनिरवाहनेअर्थेतेगृहस्थुनेघेरथियोडियोडिचिक्षामागिलावेनेतेचिक्षाकेवि
छेतोसर्वपापनेनाशकरेएविछे ॥ अनेतेचिक्षायेकरिनेप्राप्तथयुंजेअन्नतेनेजमनारोएवोजेचिक्षुकुरुषतेजेतेनिरा
हारकथोछे ॥ ९ ॥ ॥ विश्वेश्वरपद्धतौचोक्तं ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नक्तात्परश्वोपवासउपवासादयाचितम् ॥ अयाचितात्परं
नैक्षंतस्म द्रक्षेणवर्त्तयंत ॥ १० ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेविश्वेश्वरपद्धतिनेविषेपणचिक्षामागिनेलाव्याजेअन्नतेणेकरिने
त्यागेरुषनेदेहनिरवाहकरवानुकथुंछे ॥ जेनक्तजेरात्रिजोनकरवुंतेथिउपवासजेतेअधिकछे नेउपवासकरवोते
थीअयाचितजेनमागतेजेतेश्रेष्ठछे ॥ अनेनक्षत्राधिपणचिक्षानुंजेअन्नतेजेतेश्रेष्ठछेतेमाटेत्यागिसाधुजेतेचिक्षा
येकरिनेम ॥ जेअन्नतेणेकरिनेपोतानोनिरवाहकरे ॥ १० ॥ ॥ व्यासश्वाह ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नीक्षीपटेजसंतक्रे
गोशास्रप्रेतप्रांते ॥ चिक्षामाधुकरीचैवपवित्राणियुगेयुगे ॥ ११ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेव्यासनेजिजेतेपणचि
क्षानेपवित्रकेहेता ॥ वाजेवस्त्रनेविषेजेगलिनेछासनेविषेजेजसनेम्बेछनामंदिरनेविषेजेगोशाक्षाकेतांजेम्बेछनामं
दिरनेविषेगा ॥ नेरेवानिशाखाहोय ॥ एवंजेम्बेछनुंमंदिरनेमाधुकरीचिक्षाएव्यारवांनाजेतेयुगयुगनेविषेपवित्रछे
॥ ११ ॥ ॥ श्रीचगवाच ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ रुपाक्षुरकृतद्रोहस्ति तिक्षुः सर्वदेहिनां ॥ सत्यसारो न बघात्मा स
मः सर्वोपका कः ॥ १२ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेश्रीरुद्रचगवानजेतेउद्धवजिप्रत्येसाधुनांसक्षणकेहेछे ॥ रुपासुकेतांज
ननुजे ॥ रणेदेहाहृष्टानोछेस्वचावजेनोएवोनेअकृतद्रोहकेतांसर्वजीवप्राणिमात्रनिहंराये रहितनेतितिक्षु

सार

॥ २ ॥

केतांसुखदुःखः॥६॥ ज्ञेयं हनक यानोछे स्वप्नावजेनोनेसत्यसारकेतांसत्यनेहेच्छेतेछेसारतेजेनेएवोनेअनवद्यात्मा
 केतांदोषेरहितछे आत्मा जेनोनेसमकेतं सारानरताविषयनेविषेसमछे दृष्टिजेनिनेसर्वोपकारककेतांपोतानासाम
 अंगप्रमाणेऽर्धेदोषाणां परस्परलो ॥ १२ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ कामैरहतधीर्दीतोमृदुःशुचिरकिंचनः ॥ अनाहो हितञ्चुक्
 शांतःस्थिरोमच्छरणोमुनिः ॥ १३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेकामैरहतधीकेतांविषयेकरिनेनथिहणायि हितेजोने
 दांतकेतांदम्यांछे इंद्र तेजेणेनेमृ केतांमृदुतायेजुक्तनेशुचिकेतांवात्यनेअंतःकरणनेविषेपवित्रतायेजुक्तएवोने
 अकिंचनकेतं अगताददेष्टव्याद नाजेजनतेविनाविजापदार्थनेप्रयोजनेरहित ॥ अनेअनीहकेतांप्राकृतउद्यमेरही
 तनेमित्तमपेक्षाछे आचारजेनोनेशांतनेस्थिरकेतांपोतानाधर्मनेविषेस्थिरतायेजुक्तनेमारोजछेआश्रयतेजेवे
 ने निकेतांजावात्मातथापरमात्मानास्वरूपदोषनिव्याख्यावोतेछेस्वप्नावजेनो ॥ १३ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अप्रम
 तोगचाराल्मा गतिमान्जितषड्गुणः ॥ अमानीमानदःकल्पोमैत्रःकारुणिकःकविः ॥ १४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने
 अप्रमत्तकेतं आगवतधर्म जेपाक्षबुं तेमांसावधाननेगंजीरात्माकेतांगंजिरछेबुद्धिजेनिनेधृतिमान्केतांअतिदुः
 खनेविषेपधीरजवाननेजितषड्गुणकेतं जित्याछेकामक्रोधलोअमोहशोकनेमदएछोगुणतेजेणे ॥ अनेअमानी
 केतांपूज्यनेविषेमानेरहितनेमानदकेतांसत्पुरुषनेमाननारोनेकल्पकेतांजनजेतेमनेहेतनो उपदेशकरवोतेमांकुशक्ष
 नेमैत्रकेतां सर्वेनेविषेमित्रतायेजुक्तनेकारुणिककेतां पोतानेबंधननको एविजेदयातेएसाहृदवर्ततोनेकवीक्रेतां जी
 वईश्वरमायाब्रह्मनेपरब्रह्मनेनास्वरूपनुंजेयथार्थसमजवुंतेमांकुशक्षएसर्वेक्षणेजुक्तसाधुपुरुषजेतेवरतेछे ॥ १४

विवेक

॥३॥

विष्णुधर्मोत्तरेचोक्तम् ॥ ॥ श्लोकौ ॥ ॥ विष्णुचक्राः स्वधर्मस्थाः प्रशांतं द्रियवृत्तयः ॥ विरक्ता आत्मनि शश्वयेते
संतः प्रकीर्त्तिताः ॥ १५ ॥ सदासंतोऽभिगंतव्यायदिनोपदिशंति ॥ यायाः स्वैरकथास्तेषामुपदेशाच्चवंतिताः ॥ १६ ॥
अर्थः ॥ ॥ अने विष्णुधर्मोत्तरनामे जे ग्रंथ तेने विषे पण साधुनां लक्षण कथां छे जे नगवानना चक्रने पोताना धर्मने वि
षे रत्नाने प्रशांत छे इंद्रियो निवृत्तियुं जे मनिकेतां शब्दस्पर्शरूपरसने गंध ए जे पंचविषय ते मयि निवृत्ति पांम्यां छे इंद्रियो
जे मनां एवा ॥ अने विरक्त केतां आलोकने परशोकना जे सर्वे नोग ते मने विषे प्राप्ति ये रहितने श्रीहरिने विषे प्रीति वाखा
ने लावा छे ॥ ॥ निष्ठा जे मने एवा जे रूप ते जे ते राधुपुरुष कथा छे ॥ १५ ॥ अने ते साधुपुरुष
जे ते जां उपदेशन करे तो पण सदा समागम करवा जोग्य छे ॥ कम जे ते जे खरे खरा साधु रूप ते मने जे जे सहज स्वभावि
क कथा केतां ते संत जनने निरंत जे बां लवुं चा लवुं जे मवुं ने जे जे क्रिया करविते जे ते सर्वे जनने उपदेश रूप थाय छे केतां ते सं
त उपदेशन थिकरता तो पण सर्वे जन ते मनो गुण छे एवा रुढा लक्षण वाखा ए संत छे ॥ १६ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ सर्वे वे
दाश्च यज्ञाश्च तपो दाना निचानय ॥ जीवा न यददानस्य न कुर्वीर न क्लामपीति ॥ १७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे विदुरजी
जे ते कहे छे जे हे अनघ केतां निर्दोष एवा हे मैत्रेय मुने सर्वे वेद नगवा तथा यज्ञ करवा तथा तप करवुं तथा दान देवां ए सर्वे
जे ते जीवने अन्न यदान दे केतां जीवुं ने जन्म मरण थि ॥ का विने नगवानना धाम मां छे ई जवा ते निकला जे शोख मोचा
गते ने पण न करतां हवां केतां जीवुं ने धर्म ज्ञान वैराग्य सहित नगवाननि चक्र करवीने सर्वे पाप मारग नो त्याग करवो ए
वोरुढो उपदेश करिने नगवान सन्मुख करवा ए विरित्ये नगवत मां विदुरजि जे ते जीवने अन्न यदान दे वारूप जे परोप

सार

॥३॥

कारतेनेसर्वथिअधिककेताहवा माटेसाधुपुरुषजेतेमणेजीवनेउपदेशकरवारूपजेपरोपकारतेजेतेकरवो ॥ १७ ॥
 श्लोकः ॥ ॥ धर्मःपरोजीव क्षात्यधर्मस्तद्विपर्ययः ॥ यथाशक्तिततोधर्मसाधयेत्पुरुषःसुधीः ॥ १८ ॥ ॥ अर्थः ॥
 अनेयमराजजेतेपणएमजकेहेताहवा जेजीवनिरक्षाकरवातेजेते धर्मछेनेजीवनिरक्षानकरवितेअधर्मछे ॥ ते
 कारणपणामांटेरुढीबुद्धिवालोपुरुषजेतेपोतानासामर्थ्यप्रमाणेधर्मनेसिद्धकरेकेतां साधुपुरुषजेतेजीवने
 एयिमुकावरूपजेपोतानोधर्मतेनेसिद्धकरे ॥ १८ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ तितिक्षवःकारुणिकाःसुहृदःसर्वदेहिनाः ॥
 अजातशत्रवःशांताःसाधवःसाधुनृपणाः ॥ १९ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेकपिद्वेदेवन्नगवानजेतेपोतानमातादे
 वदूतिप्रत्येजेसाधुनेप्रसंगेकरिनेजीवनोसेहेजेमोक्षथायतेसाधुनांलक्षणकहेछे ॥ हेमाततेसाधुकेहेवाछेते धैर्यकरि
 नेमानअपमानसुखदुःखनाराद्वेषावाछेअनेअतिशेदयावालाछे अनेसर्वजीवप्राणमात्रनाहृदके
 तांहितकारीएवाछेअनपृथ्वीनेपेनथिउपनोकोईशत्रुजेमनेएवाछेअनेशांतकेतांकामक्रोधदोषादिकेकरिनेक्षो
 ब्धनपामेएवाछेअनेशाखेकत्यांजेसाधुनांलक्षणतेजेजेआनृपणजेमनेएवाछे ॥ १९ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ मय्यन
 न्येनचावेनचत्तिकुर्वीतियेदृढाम् ॥ मत्कृतेत्यक्तकर्माणस्त्यक्तस्वजनबंधवाः ॥ २० ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ वसीसाधुके
 वाछे तांअनन्यचावेजेसर्वब्रह्मादिकदेवनोत्यागकरिनेपतिव्रतास्त्रीनिषेधमारेविषेजएकानेःतेणेकरिनेजेसाधुजेते
 मारेविषेदृढचक्तिनेहोछेअनेनेप्रसन्नकरवानेअर्थेत्यागकर्यांछेमारेचिक्तेनांविरोधिणांजिहोछेअ
 नेमारेप्रसन्नतानेअर्थेत्यागकर्यांछेमारेचिक्तेनांविरोधिणांस्वजननेबंधुजेमणेएवासाधुछे ॥ २० ॥ ॥ श्लोकः ॥

卷之五

11211

[illegible]

विवंक्त
॥ ५ ॥

श्रुत्वा ॥ परिवदतु यथेष्टं मत्समक्षं तिरा वा जगति हिवद्बहु दुःखं दुर्लभं च प्रीतियों गः ॥ २५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने सदा सु
खचछे दिनपणुजे मांकतां निरंतरदिनपणे जुक्तएवो ने नथि स्वजने विषे कें तांसदा दुःखियो एवोजे आजनना सोहतेने
विषेमारिनि दाहे माटे जो कोइ प्रतिने पांमतो होय केतं मारिनि दा करि ने जो को जनजे तेरा जिथा ता होय तो मारे दे खते
सांच छेत अथवा हुं ने देखुं सांच धुं एममारि वां से थि पोतानिन जरमा आवे ते मझोक जे ते मारिनि दा करो केता एमारिनि
दा करछे तेणे करि ने मारे खाट्य आवति नथि ने चला एतो राजिया छे माटे नजरमा आवे ते ममारिनि दा करो ते नो मारे
कांई शोकन थिके मज घणुं कछे दुःख जे मां ए वुं जे आजगत तेने विषे निश्चे प्रीतियों गजे कांइ ने राजि करुं ते जे ते दुर्लभ चछे
॥ २५ ॥ ॥ एकादशचाकंतं ॥ ॥ श्लोकौ ॥ क्षिमोऽवमानितोऽसद्धिः प्रसब्धोऽसूयितो यवा ॥ ताडितः संनिरुद्धो
वात्ययावा परिहापितः ॥ २६ ॥ निष्ठितो मूर्च्छितो वाग्भिर्बहुधैवं प्रकंपितः ॥ श्रेयस्कामः ॥ ॥ १७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे साधु पुरुष जे ते अनेक प्रकार नां जे दुःख तेने नगणिने चगवाने ने चजतो थकोपोताना जी
वनो उधरे गदर्शन विषेश्री कृष्ण चगवान जे ते उद्धव जिप्रत्ये के हेता हवा ॥ जे हेउ बाजे कस्य एने इछतो ए
वोजे जन ते जे ते दुष्टजन जे ते मणे तिरस्कार ने कस्थो ने अपमान ने कस्थो ने ठगिसि धो अथवा असूयाने कस्थो ॥ अने ताढ
येथिरो कि सिंधो ने पोतानि जे जीविका तेणे रहित कस्थो ॥ अने वसिअज्ञानि जन जे ते मणे उपरध जे युं
तेणे करि ने पराचवपमा द्योने चित्रस्थो एविरित्ये चगवान ना स्वरूप ने विषे जे निष्ठा तेथकि कारे डगायो ॥
अने ए प्रकारे कष्ट ने पां मतो एवो थकोपण जीवात्माने परगाल्पा रूपनो विचार कर वो तेणे जुक्त ए जे मन तेणे करि

सार

11411

नेणसर्वेदुःखथकिजीवात्मा जेतनो उधारकरे ॥ २६ ॥ २७ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ पदापियुवतिं निक्षुर्न स्पृशेद्वारवीम
 पि ॥ स्पृशन्करीव बध्येत कारं ॥ २८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेसाः पुरुष जेतमणे सियो ने अहं न हित
 थाते सियोसं जो बुं नाह एमदसाप्रेयमुः छेदे त्ति तथा पतंगिया नि शिक्षाये करिने यदुराजा प्रत्ये केहता वा ॥ हेरा
 जन्निक्षु एवो जे जोगिते जेतका नीपण जे स्त्रीतेने पगे करिने पण न अहे अने जो अहे तो हस्तिनिपेठे बंधनने पांमे जेमह
 स्ति जेतका गसनी हाथणीने देस्विने तेनो अंगसंग करवा जाय छेतो मोटा खाढ मां पढीने बंधनने पांमे छेतो मका नासिनो
 पण जो स्पर्श करेतो जोगि बंधनने पांमे ॥ २८ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नाधिगच्छेत्तास्त्रेयं प्राज्ञः कर्हिचिन्मृतमात्मनः ॥ ब
 साधिकैः रहन्त्येत गजैरन्यैर्गजो यथा ॥ २९ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने देवदेवे विवेका एवो जे योगिते जेत पोताना आत्मा
 नुसृत्युरुप एवी जे स्त्रीतेने रक्षा ऐश्वर्यन जाय ने जो जाय तो बक्षे करिने अधिक ए जेत खाना संबंधि रूपते जेत एने मा
 रिनां खे जेमहाथणीने समीपे गयो जे हस्ति ते देव सिया एवा जे बिजा हस्ति ते जेत मारिनां खे छेतो म एविरित्य नि जे शिक्षाते
 मेहस्ति थकि सिधि छे ॥ २९ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ दृष्ट्वास्त्रियं देवमायं तद्भावे रजितेन्द्रियः ॥ प्रक्षोन्नितः पतत्यंधतमस्य
 भ्रौपतंगवत् ॥ ३० ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे पतंगीया थकि जे शिक्षा सिधि छे ते देव छे ॥ हेरा जन् नथि जित्या इंद्रियो जे
 एवो जे जोगिते जेत दे जे नगवानत निमायारूप एवि जे स्त्रीतेने जोईने ते सिना हाव चावे करिने सो नने पांम्यो थको अ
 धतम जे नरक तेने विषे पडे छे जेम पतंगीयो जेत अग्निने जो ने अग्नि नारूपे करिने सो जाणो थको अग्निने विषे पडे छेतो म ॥
 ॥ ३० ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ योषिद्विरण्यान्न रणां बरादेद्रव्येषु मायारचितेषु ॥ प्रक्षोन्नितात्मा पन्नोगबुद्ध्या

夫樂者，樂也。樂之所由生，必資於和。和之於樂，猶水之於魚。水涸則魚亡，和散則樂絕。故君子必先慎乎德，而後樂作。德薄而樂盛，是猶力不足而任重，其能久乎？昔者聖王將建國，必先正其身，然後治其家；治其家，然後齊其國；齊其國，然後平天下。此所謂修身、齐家、治国、平天下之序也。樂者，天理之和，人情之和，風俗之和，政教之和。四者和而後樂興，樂興而後民化。故曰：樂者，本於人心，感於物類，發於情志，形於聲音，象於宮商角徵羽五音，比於十二律呂，應於天地四方，通於鬼神。此樂之所以為大者也。

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

11311

त्यागीपुरुषतेनुचितजेतेअवश्यविकारनेपांमेछे नेविकारपाम्याथकितेजोगिनुचेतजेतेन शपांमिजायछे ॥ ३३ ॥
 ॥ ३४ ॥ ॥ न-मस्कंधेचोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ संगंत्यजेतमिथुनव्रतिनांमुमुक्षुःसर्वात्मनानविसृजे हिरिं
 द्रियाणि ॥ एकश्वर-रहसिचित्तमनंतं सोऽं जाततद्वतिषुसाधुषुचेत्संगः ॥ ३५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेमैथुनासक्तए
 वोजेमत्स्यतेनेजो नेतपमांथिपद्यातेपछे वैराग्यनेपांम्याएवाजेसौन्नरिऋषितेजेतेजोगिपुरुषजेतेमणेमैथुननेविषे
 आसक्तएवांजेप्राणिमात्रतेजांणिनेक्यारेयजोवांनाहए-लोसताहवाजे ॥ ३६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेमैथुनासक्तए
 गिपुरुषतेजेतेमै-ननेकरतांएवांजेपशुपक्षिआदि ॥ ३७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेमैथुनासक्तए
 अनेसर्वप्रकारेकरिनेसर्वेजेपांतानं द्रियोतेमनेयात्यजवादेनहिकेतांविषयनेविषेप्रवर्तवादेजनहि ॥ तारेतेसाधुपुरु
 षंकरेतांएकसोगतिकरतोसतोकेतांमायिकलोकजोगमांनयंधातोयकोएकं तमेवेसिने अनंतनेसर्वनानियंताए
 वाजेजग-नतेमनेविषेपांतानामननेजोडिदेनेप्रसंगजेतेजोकरेकेतांजोजगवानविनाबिजेहेतकर-होयतोजगवां
 ननांछेव्रतजेमनेएवाजेसाधुपुरुषतेमनेविषेकरं ॥ ३८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ नकुयांत्कर्हिचित्सस्यं
 मनसित्यन-स्थितं ॥ यद्विश्रंज्जाच्चिराच्चीर्णं चर-न्दतपऐश्वरम् ॥ ३९ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेपंचमस्कंधनेविषेशुकदेवजि
 जेतेराजापरिक्षतप्रत्येकहछेजेचंचलएवुंजेमनतेनेविषेक्यारेयपणमित्रपणुंनकरवुंकेतांविश्वासनकरवां ॥ केमजे
 बहुकासपर्यंतसंच्युएवुंजेशि वजिनेसौन्नरिआ॥ ४० ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हासमर्थपुरुषनुतपतेजेतेजेमननाविश्वासथाकिसा-जातुंहवुं
 ॥ ४१ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नित्यंददातिकामस्यच्छिद्रंतमनुयेऽरयः ॥ योगिनःकृतमैत्रस्यपत्युर्जायेबपुंश्वस्ती ॥ ४२ ॥

विवेक
॥ ७ ॥

॥ अर्थः ॥ ॥ अनेकस्थोद्ये मननो विश्वास जेणे एवो जे जांगिते नुं जे मन ते जे ते काम तथा काम निकडे वरतता जे क्रोध
लोभादिक शत्रु ते मनने नित्ये प्रवेश करुनाना अवकाश नें आपणें ॥ जे मकरस्थोद्ये विश्वास जेणे एवो जे पती तेने पुंश्वली एवि
जे स्त्री ते जे ते जार पुरुषने अवकाश आपणें ते पतिने गारि नें खावे छे ते ममन पण कामादिके कारे ॥ ३७ ॥ छिद्रे भ्रष्ट करे छे ॥
॥ ३७ ॥ ॥ स्मृत्यंतरे चोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ पतत्यसौ ध्रुवं निक्षुर्यस्य निक्षोर्द्वयं न वेत् ॥ धीपूर्वो रितउत्सर्गो द्रव्यसंग्रह ए
व च ॥ ३८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने वलिविजिस्मृतियुने विषे न्ह्युं छे जे आत्यागि पुरुष जे ते निश्चय पडे छे केतां पोताना धर्म
मांथि पड्यो थको जरूर मरिने जम पुरि मां जाय छे त कियो तो जत्यागी पुरुषने बेवानां छे ते बेवानां ते कियो तो छे ॥ ३८ ॥ ॥
पोताना वीर्यनो पात जे ते करवो तथा द्रव्यनो संग्रह जे ते करवो एवे केतां जत्यागि थईने पोते वीर्य पात करे छे तथा बिजापा
से करावे छे ने द्रव्यने पोतानु करिने बिजापा से रखावे छे तथा पोते राखे छे एवो जेत्यागिते जे ते जरूर मोटा कष्टने पांमे छे ॥
॥ ३८ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ कांता कनकसूत्रेण वेष्टितं सकलं जगत् ॥ तासु तेषु विरक्तो यो द्विजुजः परमेश्वरः ॥ ३९ ॥
अर्थः ॥ ॥ हवे कनक कं तानो जेणे त्या गकरस्थोद्ये एवा जे साधु ते मनोमहिमा केवो छे जे कनक जे सोने छे ॥ ३९ ॥
ते बे रूप जे सूत्र तेणे करिने समग्र जगत जे ते विंढाय छुं छे ॥ माटे ते स्त्रियो ने विषे ने द्रव्यने विषे जे वैराग्य वाळा छे एवो जे ते
त्यागी साधु ते तो बेनुजा वाळो परमेश्वर जे ते जांणवो केतां जे मजगवान मखे ने कक्ष्यं एथाय ते मते वासाधुने समाग
मे करिने जीवुं नुकक्ष्या एथाय छे माटे ते साधु परमेश्वर जे वा छे ॥ ३९ ॥ ॥ दशमस्कंधे चोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ स
र्वस्वं जलदा हित्वा विरेजुः शुभ्रवर्चसः ॥ यथा त्यक्तैषणाः शांता मुनयो मुक्तकिद्विषाः ॥ ४० ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने द

सार

॥ ७ ॥

शमनेविषेशुकदेवजीयैकत्वंछेजेमेघजेतेपोतानासर्वस्वनोत्यागकरिनेश्वेतछेकांतिजेमनिएवाथकाशोन्नताहवाने-
 निपेठेतोत्यागकरिछे पुत्रवित्तनेलोहोद्विषणाजंमणेएवाअनंपापथकिमुकांणानेशांतएवाजेमुनितेजेतेजेमशो-
 जेछेतम ॥ ४० ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ गिरयोमुमुचुःखं चिन्नमुमुचुःशिवं ॥ यथाज्ञादाहं ज्ञानिनोदद-
 तेनवा ॥ ४१ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेपर्वतजेतेरुंदुंएवुंजेजलतेनेक्यारेकमुकताहवानेक्यारेकनमुकताहवा ॥ केनि-
 पेठेतोज्ञानिएवाजेपुरुषतेजेतेजेमज्ञानरूपिजेअमृततेनेआप्यानासमयनेविषेआपेछे नेआप्यानासमयनहोयतोन-
 थिआपतातेम ॥ ४१ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ केदारेच्यस्त्वपोगृह्णन्कर्षुकादृढसेतुनिः ॥ यथाप्राणैःस्रवत्ज्ञानंतन्निरो-
 धेद्व्योषिदः ॥ ४२ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेकर्षुकजेखेडनाकरनारागुरुषतेजेतेनथिबांधिपाद्व्यजेमनेएवाजेडां-
 गस्यनांखेतरतेमांथिवहिजातुंजेजलतेनेदृढपाद्व्यबांधवेकरिनेरोकताहवा ॥ केनिपेठेतोन्नगवाननान्नक्तएवाजेयो-
 गीतेजेतेजेमनियमविनानांजइंद्रियुंतमणेकरिनेस्रविजातुंएवुंजेज्ञानतेनेतेइंद्रियुंनेनियमेकरिनेरोकंछेतम ॥ ४२ ॥
 ॥ श्लोकः ॥ ॥ गिरयोवर्षधाराचिर्हन्यमानानविव्यथुः ॥ अग्निचूयमानाव्यरनैर्यथाधोक्षजचेतसः ॥ ४३ ॥ ॥
 अर्थः ॥ ॥ अनेवर्षातनिजेधाराआंतमणेकरिनेहणांणाएवाजेपर्वततेजेतेपीडानेनपांमताहवा ॥ जेमअधोक्षज-
 जेन्नगवानतेमनेविषेछे चितजंमनांएवाजेसाधुतेजेतेलोकेतेमणेनानाप्रकारनंजेकष्टतेणकरिनेपराजवपमाड्या-
 थकापणपीडानेनथिपांमतातेम ॥ ४३ ॥ ॥ अग्नियुक्तजनैश्चोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ हृदयानिसतामेवक-
 ठिनार्नातिमेमनः ॥ खलवागूविशिखैस्तीक्ष्णैर्निघ्नंतेनमनागपि ॥ ४४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेवद्विअनुजविएवा

विवेक
॥ ८ ॥

जे जनते मणपण कथ्युंछे जे संत पुरुषनां जल्दय जे ते कठिन छे ए प्रकारं मारु मन जे ते जाणें छे ॥ शामाटे तां ते संतनां त्दय
जे ते अति शोतिखां एवां जे खल पुरुषना वचन रुपियाण ते मण करि नेल गारे यपण चेदातां नथि ते माटे केतां दुर्जन गंते
वांतिखां वचन मारें छे तो यपण ते साधु पुरुष जे ते ल गारे यपण पोताना मन मांक्षो न पां मतानथि ॥ ४४ ॥ ॥ श्लोकः ॥
दूर मुंचति बंधु मंधमिव यः संगे द्रु जंगादिव त्रासं यो विदधाति वेत्ति सदृशं रागं च क्रोधां च यः ॥ खेणे यं तृणवत् पृष्ठां प्रकुरु
ते मित्रेष्व मित्रेष्वपि स्वांतं यस्य समं संगं लभितुं त्रापि मर्त्यांश्चुते ॥ ४५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने वल्लि जे साधु पुरुष जे
ते आंध्र जे मनुष्य तेने जे मण पोताना बंधु जे संबंधि जन तेने छे टे मुके छे केतां जे मण आंध्र लाथि छे टे ते मत्यागी पुरुष जे
ते पोताना संबंधि जन थि छे टे हे तेने ते मनिसाथे हे तराखे नहि ने ते मनिसाथे अंतर पुछे नहि अने नु जंग जे सर्प ए आदिक
थि जे मते म संग जे कोइ ठेकां ए आसक्ति रहे ते थकि त्रा जे विक तेने धारण करे छे केतां जे म सर्प सह्या घने छि ते थकि
बिये ते म कोइ पदार्थ ने विषे तथा पोताना बंधि जन ने छे ॥ ४५ ॥ ॥ किरा हे जाय ते थकि निरंतर बितोरे छे ॥ ने जे रोग ने क्रो
तेने सदृश जाणें छे केतां क्रो जे तेने रोग जे वादुःख दायिक सम छे ॥ अने सिनु जे सुख तेने तो त्रैणा जे जाणें छे ने मित्र ने
शत्रु ने विषे पृष्ठा जे दया तेने करे छे ने जे नु मन जे ते यराय रघु सर्व कास ने विषे रहे छे एवां जे त्यागि पुरुष ते जे ते मरण धर्म जे
कछे केतां ह मण तो मरण धर्म वादु जे शरीर तेने जे कछे तो पण आलोक ने परलोक ने विषे मंगल जे कल्याण तेने पां मे छे
॥ ४५ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ सज्जनस्य त्दयं न वनीत यं दृढंति विबुधास्तदस्मीकं ॥ अन्यदेह विलसत्परितापात्सज्जनो द्रवति
नोनवनीतम् ॥ ४६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने संत जन नु त्दय जे ते मांखण सरखुं कोमल छे ए प्रकारे विबुध जे दया पुरुष ते जे ते

सार

॥ ८ ॥

जेकहेछेतेजेतेखोटुंछेकेमजेतोविजानादेहनेविषेथतांजेपरितापतेथकिंकेतांअन्यजननुदुःखदेखिनेसंतजनजेतेद्रवि
 जायछेनेमांखणतोविजानुदुःखदेखिनेद्रवतुंनथितंमाट ॥ ४६ ॥ ॥श्लोकः॥ ॥तृष्णांछिधिन्नजक्षमांजहिमदं
 पापेरीतमारुथाःसत्यंब्रूयनुयाहिसाधुपदवींसेवस्वविद्वज्जना ॥ मान्यान्मानयविद्विषोप्यनुनयप्रच्छादयस्वान्गु
 णान्कीर्तिपात्रयदुःखितकुरुदयामेतस्सतांचेष्टितम् ॥ ४७ ॥ ॥अर्थः॥ ॥अनेवदिसंतनांलक्षणकेछेतेकियांतांत
 मेजेतेतृष्णाजेतेनेछेदोकेतांतृष्णानोनाशकरणेक्षमातेजे तेनेन्नजोनेमदनोत्यागकरणेपापनेविषेरतिजेप्रीतितेनेन
 करोनेसत्यजेपारकोनेपोत नाद्रोहनयायएवुंसत्यवचनबोझोने साधुपुरुषनीपदवीजेमारगतेप्रत्येजावोनेज्ञानिपुरु
 षनिसेवाकरो॥अनेमानवाजोग्यएवाजेमनुष्यतेमनेमानोनेपोतानाशत्रुनीपणप्रारथनाकरोनेपोतानाजेगुणतेनेढां
 कोकेतांपोतानेमुखेकरिनेपोतानांवखांणमां करोनेकीर्तिछेतेदेखीक्षाकरोकेतांपोतानासाधुपणानांजेजसतनुरक्षण
 करोनेदुःखितजननेविषेदयाजेतेनेकरोएसर्वेजेतेसंतनुआचरणछेमहेसाधुपुरुषनेपूर्वकत्यांजेलक्षणतमणेजुक्तथा
 वुं ॥ ४७ ॥ ॥श्लोकः॥ ॥नघत्वेनोन्नमंतःपरगुणनुतिन्निःस्वान्गुणान्स्यापयंतः॥ पूर्वतंस्वीयमर्थसततकृतम
 हारंनयन्ताःपरार्थे ॥ क्षांत्यैवाक्षेपरुक्षाक्षरमुखरमुखान्दुर्मुखान्धर्षयंतःसंतःसाश्चर्यचर्यास्त्रिभुवनत्रवनेवंदयन्त्या
 जयन्ति ॥ ४८ ॥ ॥अर्थः॥ ॥अनेनघपणकरिनेमोठप्यतेपांमतानेपरनेपारकागुणनांजेवखांणतमणेकरिनेपो
 तानागुणनेविख्यातकरताएवानेपरनेअर्थेनिरंतरकस्थोछे मोटाआं चरूप यत्नजेमणेएवासतापोतानाअर्थनेसि
 द्धकरताएवा ॥अनेविजानांजेतिरस्कारकरवांतेणेकरिनेकठोरछेअक्षरजेमानेजेमतेमबोझतांएवांछे मुखजेमनां

विवेक
॥ ९ ॥

एवाजेदुर्मुखपुरुषतेमनेतापातानिक्षमायंकरिनेजपराजवपमाडताएवानेआश्रयंसहितछेआचरणजमनुकेतांपो
तानुवृत्तांतजाईनेवीजानेआश्रयथायएवुंछेवर्तवुंजेमनुएवाजेसंतजनतेजेतेत्रिचुवनजेस्वर्गमृत्युनेपाताद्वोक्ते
रूपीजेचुवनतेनेविषेसर्वजनतेमनेवंदनाकरवाजोग्यएवाथकाजयकारिवर्त्तेछे ॥ ४८ ॥ ॥ एकादशोक्तम् ॥
॥ श्लोकः ॥ ॥ परिग्रहोद्दिदुःखाययद्यस्यितमंनृणाम् ॥ अनंतंमुखमाप्नोतितद्विद्वान्यस्त्वकिंचनः ॥ ४९ ॥
अर्थः ॥ हवेवद्विएकादशनेविषेअवधूतब्राह्मणजेतेसमक्षाकुररपक्षिथकिजेशिक्षालिधिछे तेनेयदुराजाप्रत्येके
हेछेहेराजनमनुप्यनेजेजपदार्थअतिशेप्रियहोयतेतेपदार्थनोजेसंग्रहतेजेतेनिश्चेजएनेदुःखनेअर्थेथायछे ॥ अनेते
पदार्थनोजेसंग्रहतेजेतेदुःखरूपछेएरित्ये जाणतोथकोजेपुरुषसर्वपदार्थनासंग्रहनोत्यागकरिदेछेतेपुरुषजेतेअपार
मुखनेपांमेछे ॥ ४९ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ सामिपंकुररंजघ्नुर्बलिनोयेनिरामिपाः ॥ तदामिपंपरित्यज्यसरुखंसम
विदत् ॥ ५० ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेजेममांसमहितएवाजेकुररपक्षितेनेमांसेरहितनेबलियाएवाजेबिजाकूररप
क्षितेजेतेमारताहवानेज्यारेतेकुररपक्षिमांसनोत्यागकरिनेएककोरेयेठोतोरमुखनेपामतोहवोतेमजोगिपणपरिग्रह
नोत्य एहरेतोसुखीयोथायएविरित्यनीजेशिक्षातेमेकुररपक्षिथकिद्विधिछे ॥ ५० ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ ग्राम्यगी
तंनशृणुयाद्यतिर्वनचरःकचित् ॥ शिक्षेतहरिणाद्ब्रह्मन्मृगयोगीतिमोहितात् ॥ ५१ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेमृगलाय
किजेशिक्षालिधिछेतेनेकहेछे ॥ हेराजनवननेविषेफरतोएवायतिजेमुनितेजेतेग्राम्यगीतनेक्यारयनसांनलेअनेजो
सांनलेतोमोहनेपामतोथकोबंधननेपांमे ॥ एजेशिक्षातेनेपराधिनागीतेकरिनेमोहनेपांम्योनेबंधायोएवाजेमृगलो

सार

॥ ९ ॥

तेयकिशिखे ॥ ५१ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नृत्यवादित्रगीतानि पन्ग्राम्याण्योषिताम् ॥ आसांक्राड-एतेवश्य
 ऋष्यशृंगोमृगीसुतः ॥ ५२ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेखीएनाक्रीडामृग-एवाएवाएवां ग्राम्यएवांजेनृत्यवाजित्रने
 गीततेनेसेवताएवामृगलीनापुत्रजे ऋषितेजेतेएखियुंनक्रीडामृगथकाएखीयुंनेवशथईजताहवामाटेयोगितेणेपण
 ग्राम्यएवांजे-त्यगीतनेवाजित्रतेनेजोवांनहिने सांनलवांनहिएविरित्यनीजेशिक्षातेमेमृगीपुत्रजेऋष्यशृंगनामेमु
 नितेथकिलिधिछे ॥ ५२ ॥ ॥ ग्रंथांतरेच ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ माघातेप्रमदं दृष्ट्वासुरांपीत्वाचमाद्यति ॥ यस्माद्
 िद्विद्वारोतस्मात्तंनावलोकयेत् ॥ ५३ ॥ ॥ इतिश्रीविमलैकांतधर्मप्र-द्विंशोऽध्यायः ॥ ॥ शिष्यबलराम
 दासमुनिनारु-रुश्रीगुणातीतानंदस्वाम्याज्ञयाकृते श्रीविवेकसारसाधुलक्षणनिरूपणं नाम प्रथमं प्रकरणम् ॥ १ ॥
 ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेग्रंथांतरनेविषेपणकट्युंछे जेपुरुषजेतेप्रमदाजेखितेनेजोईनेमदनेपांमेछेनेसुराजेदारुतेनेतो
 पानकरिनेमदनेपांमेछे ऋष्टेलेएवाएवाणामाटेनारीजेतेपोतानिदृष्टिनेविषेछेमदजेनेएविछेजेकारणपणामाटेत्या
 गिसाधुजेतेतेनारीनेक्यारेयजुवेनहि ॥ ५३ ॥ ॥ एविरित्येनिर्मलएवोजेएकांतिकधर्मतेनाप्रवर्त्तावनाराजेश्रीसहजानं
 दस्वामितेमनोशिष्यएवोजेहुं बलरामदासमुनितेणेसद्गुरुश्रीगुणातीतानंदस्वामीनिआज्ञायेकरिनेकस्योजेश्रीविवे
 कसार-द्वेष्टंथतेनेविषेसाधुनांसक्षणनिरूपणकस्यां एनांमेप्रथमनुप्रकरणजेतेसंपूर्णथयुं ॥ १ ॥ ॥ अथोक्त
 लक्षणसंपन्नसतां महिम्नः सत्संगकर्तव्यतायाः सङ्गत्यागस्य चोपपादनपराः स्मृतयः ॥ तत्रोक्तं कपिलदेवेन ॥ ॥
 ॥ श्लोकः ॥ ॥ प्ररंगमजरंपाशमात्मनः कवयोविदुः ॥ सएवसाधुपुरुषोमोक्षद्वारमपावतम् ॥ १ ॥ ॥ अर्थः ॥

विवेक
॥ १० ॥

हवपूर्वेकल्याणवाजेसाधुनांलक्षणतेमणेजुक्तएवाजेसाधुपुरुषतेमनामहिमानाप्रतिपादनकरनारातयासर्वेनेसत्संगकरणेकुसंगनात्यागकरणेतेनाकेनारातयासत्संगनामहिमानाप्रतिपादकएवाजे श्लोकतेमनेप्राकृतअर्थेसहितखुद्युतेमां॥ हवैकपिब्रह्मदेवजिजेतेपोतानं माताजेद्वहूतितेप्रत्यंब्रह्मनी पमाडनारीजेभगवाननेविषेभक्तिजेतेसाधुनेसमागमेथायएमकहेछे॥ हेमातआजेजीवात्मातेनखांपुत्रादिकनेविषेजेअतिशेसंगतेनेविवेकिसंतजेतेअजरपाशनेकेहेछेकेतांज वनेस्त्रियादिकनोप्रसंगछेते अने ज्ञानदिपेपणटलतोन्थिएमनेएमरहेछेनेअतिशेबंधनकरनारोछेएमकहेछे अनतेजप्रसंगजोसाधुनेविषेजीवेकर्योहोयतो मोक्षनुंजेद्वारतउघाडुंछे केतांतेवोजप्रसंगसाधुमांजोथायतोएने मोक्षथावामांप्रयासनहीलेछे एव नोमोक्षथायछे कमजेएज ए जेवोप्रसंगकरंछेतेवोएनोस्वप्नावथायछेनेतेविऐनिरुचियायछे॥१॥ ॥श्लोकः॥ ॥सतांप्रसंगात्ममवीर्यसंविदोन्नवंतिल्लत्कर्णरसायनाःकथाः॥ तज्जोषणादाश्च पवर्गवर्त्मनिश्रद्धारतिर्भक्तिरनुक्रमिष्यति॥२॥ ॥अर्थः॥ ॥अनेएवासानाप्रसंगथकिमारिकथाउंजेतेथायछेकेतांएजीवज्यारेसाधुनोप्रसंगकरतारेएनेमारिकथानुंश्रवणथायछे तेकथाउंकविछेतोमा अवतारनांजेपराक्रमतेनुंछेसर्वप्रकारेमाहात्म्येसहितज्ञानजेमनेविषेएविछेअनेहृदयेने गनतेनेअतिशेसुखनेको छेअनेतेकथाउं जे प्रितियेजुक्तसेवनकेतांसांचलवुं तेथकिअप र्गजेमोक्षतेछेमार्गनेविषेजजेनाकेत जेभगवाननेमार्गेजीवचासेतोतेनोसेहेजेमोक्षथायछे एवाजेभगवाननेनेविषेतल्कादश्रद्धाप्रीतिनेभक्तिजेतेअनुक्रमेकरिनेथायछे॥२॥ ॥प्रथमस्कंधेचोक्तं॥ ॥श्लोकः॥ ॥येपांसंस्मरणायुंसांसयःशुद्धांतिवैग्रहाः॥ किंपुनर्दर्शनस्पर्शापादशौ

सार

119011

चासनादिभिः ॥३॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेशुकदेवजीप्रत्येपरिक्षितराजाजेतेकहेछेतेशुंतोजेमोटापुरुषनेरंआस्थायकि
मनुष्यनांधरजेतेतत्काक्षपवित्रथायछे ॥ माटेतेमोटासंतनांदर्शनकरवांतथाते-दोष्टशंकरवोतथातेमनाचरणार
विंदधोवातथातेसंतनेआसनआपुं एआ॥दकेकरिनेपवित्रथवायतेमांशुंकेवुं॥३॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ सान्निध्यात्तेम
हायोगिन्यातकानिमहांत्यपि ॥ सद्योनश्रंतिवैपुंसांविघ्नोरिवसुरेतराः ॥४॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेहेमोटायोगिआवाशुक
देवजितमारुजेसमिपपणुंतेथकि-रुषजेतेमनां मोटांएवांजेपापतेजेतेपणतरतनाशपांमीजायछेतेकेनिपेठेतोअग
वाननुजेसमिपपणुंतेथकि-रजेदेवतातेथकिइतरजेअरु-रतेजेतेजेमनाशपांमेछेतेम ॥ ४ ॥ ॥ पंचमेवांक्तम् ॥
श्लोकः ॥ ॥ महत्सेवांद्वारमाहुर्विमुक्तेस्तमोद्वारंयोषितांसंगिसंगं ॥ महान्तस्तेसमचित्ताःप्रशांताविमन्यवःसुहृदः
साधवोये ॥५॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेवल्लिपंचसमस्कंधनेविषेकत्युंछेजेहेपुत्रोमहतपुरुषनिजेसेवातेनेमोटासाधु
जेतेमुक्तिनुद्वारकहेछे अनेस्त्रीयुंनजेसंगीतेमनोजेसंगतेनेसंसृतिनुद्वारकहेछे ॥ तेमहत्युरुषकेवाछेतोसुखदुःखनेवि
षेसमछेचित्तजेमनं एवाछेनेअतिशेशांतछेनेक्रोधेरहितछेनेसर्वजीवप्राणि-गदगाःसुहृदछे नेरुडांएवांजेआचरण
तेणेजुक्तछे ॥५॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ रहूगणैतत्तपरानयातिनचेज्ययानिर्वपणाद्गृहाद्वा॥नच्छन्दसानैवजलाग्निसू
र्यैर्विनामहत्यादरजोऽग्निषेकम् ॥६॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेहेरहूगणराजाएजेअगवानवासुदेवतेनेआजनजेते
तेणेतेनेअग्निपांमतोअनेवेदसंबंधिकर्मकरिनेनथिपांमतो अनेअन्नादिनुजेयथोचितदानतेणेकरिनेनथिपांमतो
अनेगृहस्थाश्रममांरहिनेपरोपकारकरवोतेणेकरिनेनथिपांमतो अनेवेदनेअज्यासेकरिनेनथिपांमतोअनेजलअ

विवेक
॥११॥

प्रिनेमूर्यतेनिउपासनायंकरिनेनथीपांमतां तारेशांणकरिनेपांमछेतोमोटापुरुषनाचरणारविंदनारजनोजेअन्निषे
कतंणकरिनेजनजंतेएवासुदेवन्नगवाननंयंमछेपणतेविनाविजेकोईसाधनेकरिनेनथिपांमतो॥६॥ ॥श्लोकः॥
यत्रांतमश्लोकगुणानुवादःप्रस्तूयतेग्राम्यकथाविघातः ॥ निषेव्यमाणेहुंहुंमुक्षोर्मतिसतीयच्छतिवासुदेवे ॥
॥७॥ ॥अर्थः॥ ॥ अनेजेमहत्युरुषनिसेवाएकरिनेन्नगवानपमायछेतंमहत्युरुषकेवाछेतोग्राम्यकथाउंनोछे
विघातजंथकिएवोजेन्नगवाननागुणनोअ- वादतंजेजेमहत्युरुषनेविषेनिरंतरथायछे जेन्नगवाननागुणानुवाद
जेतेदिवसदिवसप्रत्येसंब्योथकोमुमुक्षुजननेवासुदेवन्नगवाननेविषेअचक्षमतिनेकरावेछे॥७॥ ॥ग्रंथांतरेचो
क्तम् ॥ ॥श्लोकः॥ ॥यामूर्ध्निधारयेद्वह्नन्महत्पादजक्षरंजः ॥ सस्नातःसर्वतीर्थेषुपुण्यात्मानात्ररंशयः॥८॥
अर्थः॥ ॥ अनेग्रंथांतरनेविषेपणमोटा- रंतनांमहीमाकत्योछे ॥ जेहबह्नन्मोटापुरुषनापगधोयेधुंजेजसतथाते
मनाचरणनीरजतेनेजेपोतानामस्तकनेविषेधारणकरंछे तेपुरुषजेतेसर्वतीर्थनेविषेनलोछेनेपवित्रछेआत्माजेनो
एवोछेतेमांआनेविषेकोईसंशयजेतेनथिएमजाणवुं॥८॥ ॥श्लोकः॥ ॥यस्तुन्नागवतान्दृष्ट्वात्नूत्वाच्चागवतःशु
चिः॥अच्युत्थानंनकुर्वीतअहंतनापिहिंसितः॥९॥ ॥अर्थः॥ ॥ अनेजेन्नगवाननोन्नक्ततेजेजेन्नगवानना
न्नक्तए- जेसाधुतेमनेदेखिनेशुचिकेतांशुद्धछे चावजेनो एवोथइने अच्युत्थानजेसन्मुखउठवुं तेनेनथिकरतोकेतां
न्नगवाननासंतनआवतादेखिनेतेमनासं मुजावुं तथातेमनेआसनआपवुंतथातेमनेजमाडवातथातेमनिपूजाकर
वीतेनेनथिकरतोतोतेणेहुंजेतेहएयोकेतां जेममनेमारेनेजेमदुखाईजाउतेमसंतनुसन्माननक तोएवोजेमनुष्यते

सार

॥११॥

॥ लोके दुस्वाइजावुंछुं एमपांते नगवानकेहेताहवा ॥ ९ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ श्रीमद्भागवातार्चनं नगवतः पूजावि
 धेरुतमं श्रीवैष्णोरवमाननामरुतरं श्रीवैष्णोर्लक्षणम ॥ तीर्थादच्युतपादजादुरुतरं तीर्थतदीयांघ्रिजंतस्मान्नित्यमतं
 द्वितो नवसतांतेषां समाराधने ॥ १० ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने शोभाये जुक्त एवाजे नगवानना नक्त केतां शिष्टा
 धने करिने शोभाता एवाजे नगवानना संतते मनुजे पूजन करवुंते जे ते नगवाननिजे पूजा करविते थकि उत्तम छे
 ने श्रीविष्णु छेष्टान करवुंते थकि श्रीवैष्णु छेष्टां धन करवुंते जे ते अतिशो मोटुंछे केतां नगवाननो अपराधनुजे
 पापते करतां पण वैष्णव एवाजे संतते मनोजे अपराध करवोते नुपाप जे ते बहुलागे छे ॥ अने नगवानना चरणारविंद
 मांथिथयुं जे तीर्थते थकि पण ते संतना चरण मांथिथयुं जे तीर्थते जे ते अतिशो मोटुंछे ते कारण माटे हे नक्त जनतुं जे ते निरं
 तरते संतनुं जे सम्यक् प्रकारे आराधन करत तेने विषे आलसे रहित एवोथा ॥ १० ॥ ॥ नवमस्कंधे चोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥
 साधवो न्यासिनः शांता ब्रह्मिष्ठा लोकपावनाः ॥ हरंत्यघंते गसंगात्तेष्वास्तेत्यघनिद्धरिः ॥ ११ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अ
 ने नवमस्कंधने विषे नगिरथ जे ते मणै गंगाजि प्रत्येक छे जे सर्वनो त्याग करयो छे जे एवाने शांतने ब्रह्मना जाणना
 रा एवाने लोकने पवित्र करनारा एवारा ॥ पुरुष ते जे ते तमारु जे पाप तेने अंग संग थकि हरे छे केतां तमारे विषे आविनेना
 सेते एवाने तमारा पापने टालसे तारे तमे केश जे ते संतने पापना हेलागे तो त्यांक हुंछुं जे ते संतने विषे तो पापने हरनारा जे
 हरिते जे ते रत्या छे माटे ते संतने तो पद लागतुं नथि ॥ ११ ॥ ॥ पंचमस्कंधे चोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ तस्मान्नरोऽसंगसुसं
 गजातज्ञानासिनैव हविर्वक्त्रमोहः ॥ हारंतदीहाक नश्रुता न्यांलब्धस्मृतिर्यात्यतिपारमध्वनः ॥ १२ ॥ ॥ अर्थः ॥

विवेक

॥ १२ ॥

हवंपंचमनेविपंजडन्नरजतेसंतनेसमागमेकरिनेसंसारसमुद्रतरायछेएमराजारहुगणप्रत्येकहेने ॥ तेकारणपणा
मांठनरजतेअसंगएवाजमहत् रुषतेसंधायेजरुढोसंगतेणेकरिनेउत्पन्नथयुंजेज्ञानतेरुगीछेवास्थतेणेकरिनेछेदि
नांख्याछेदेहगेह ॥ १२ ॥ नोमोहतेजेणेएवोथको तथाजगवाननाचरित्रनेजेकहेवुंनेसांअखवुंतेणेकरिनेपांमिछे
पोतानास्वरूपनिस्मृतितेजेणेएवोथकोसंसारमार्गनापारनेपांमिनेजगवाननेपांमे ॥ १२ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अहोनृज
न्माखिलजन्मशांन्ननंकिंजन्मन्निस्त्वपरैरप्यमुष्मिन् ॥ नयद्वृषीकेशयशःकृतात्मनांमहात्मनां वःप्रचुरःसमागमः ॥ १३
अर्थः ॥ ॥ हवेराजारहुगणजेतेजडन्नरजतेअहोइतिआश्चर्येसमग्रएवांजेजन्मतेमनेविषेमनुष्यनुजन्म
जेतेअतिशेरुढुंछे ॥ अनेमनुष्यनाजन्मविनाविजाजेजन्मतेणेकरिनेशुंप्रयोजनसिद्ध ॥ ॥ ॥ तेतथास्वर्गनेविषेजदेवा
दिकनांजन्मतेणेकरिनेपणशुंप्रयोजनसिद्धथायछे कांइनथिथातुंकेमजेविजाजन्मनेविषेतथास्वर्गनेविषेऋषी
केशजेवासुंदेवजगवानतेनोजेजसतेणेकरिनेशुद्धकर्युंछेअंतःकरणजेमणेएवामहात्माजेतमेततमारोसमागमजे
तेअतिशेनथि ॥ १३ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नत्यद्भुतंत्वच्चरणान्नरेणुन्निर्हतांहसोन्नक्तिरधोक्षजेऽमला ॥ मौहूर्तिकाद्यस्यस
मागमाच्चमेदुस्तर्कमूलोपहतोविवेकः ॥ १४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेहब्रह्मनिरंतरउपास्यांएवांजेतमाराचरणारविंद
नारजतेमणेकरिनेहणार्ईगयांछे पापजेनांएवोजेपुरुषतेनेजगनाददेविषेविषेएवीचक्तिथायछेएवार्त्ताकांइअद्भु
तनथिजेतमारामुहूर्तमात्रसमागमथकिमारो अविवेकजेतेचुंढेतर्केकरिनेबंधांछेमूलजेनुंएवोहतोतोपणहणार्ई
जातोहवो ॥ १४ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नाहंविशंकमुरराजवज्रान्नयक्षशूलान्नयमस्यदंडात् ॥ नाभ्यर्कसोमाऽनिल

सार

॥ १२ ॥

वित्तंपासाच्छंकेनृशंभसकुलावमानात् ॥ १५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेहुंजेतइंद्रनुजेवज्जतेथकिशंकानेनथिपांमतोतथा
शिवनात्रिप्रसथकिशंकानेनथिपांमतो तथाजमराजानादंडथकिशंकानेनथिपांमतोतथाअग्निसूर्यचंद्रमावायुने
कुबेरएमनंजेअस्रतेथकिशंकानेनथिपांमतो ॥ पणब्राह्मणकुसुनुंजेअपमानतेथकिहुंजेतअतिशंकानेपांमुछुं ॥ १५ ॥
॥ एकादशोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ मन्येन्नगवतःसाक्षात्पार्षदान्बोमधुद्विषः ॥ विष्णोर्नृतानिदोकानांपाव
नायचरंतिहि ॥ १६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेहनेविदेहराजाजतेमुनियुंजेदर्शनतेनिअतिप्रेमेकरिनेप्रशंसाकरता
थकातेमुनिप्रत्येबोखेछेजेमधुनामेजेदैत्यतेनामारतएवाजेन्नगवानतेमनाहुंजेतेतमानेसाक्षात्पार्षदएवामानुंछु
तारेतमेकदेशोजेपार्षदएवाजेअमेतेजेतेआइंशुंकरवाआवियेतोविष्णुजेतेमनाचूतजेपार्षदतेजे तदोकजेतेमनेप
वित्रकरवानेअर्थेवीचरेछे माटेन्नगवानन पार्षदएवाजेतमेतेमुनेपवित्रकरवानेअर्थेआइंपधास्याछो ॥ १६ ॥ ॥
श्लोकः ॥ ॥ दुर्लभोमानुषोदेहोदेहिनांक्षणचंगुरुः ॥ तत्रापिदुर्लभंमन्येवैकुण्ठप्रियदर्शनं ॥ १७ ॥ ॥ अर्थः ॥
अनेक्षणगण्डांदाशपामेएवोजेमनुएनेदेहतेजेतेदेहधारिजेतेमनेदुर्लभएवोछे केतांबहुजन्मनांजेपुण्यतेमणे
करिनेप्राप्तथायछे अनेन्नगवाननीजेउपारनाक वातेनेविषेउपयोगिछेमाटेदुर्लभछे अनेदुर्लभएवोजेआमनु
प्यनोदेहतेनेविषेपणविकुंठाजेतेनाएत्रजएवाजेहरितेमने प्रियएवाजेतमुसरखासंततेमनुजेदर्शनतेनेजहुंजेतेदुर्लभ
नएवुंमानुंछुं ॥ १७ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अतआत्यंतिकंक्षेमं पृच्छामोन्नवतोऽनघाः ॥ संसारेऽस्मिन्क्षणाद्दोषिस
त्संगःशेवधिर्नृणां ॥ १८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेजेकारणपणामाटेतमसरखानुदर्शनदुर्लभछेतेजकारणपणामा

वि वेक

॥१३॥

देव्यात्मानेकं जे कस्य एते प्रत्यं अमेजे ते तमाने छीये छईये तेशामादे तां हे दो पराहत एवाहे नियो आसंसारने विषे
क्षणनु अर्द्धमात्र एवापण तमां सरखासं तनां जे समागत जे ते मनुष्य जे ते मने शोधिछे केतां पोताने इच्छित एं जे फल
तेने आपे एवोछे ॥१८॥ ॥ श्लोकौ ॥ ॥ नराधयति मां यां गोन सांख्यं धर्म एव च ॥ न स्वाध्यायस्तपस्या गोनेष्टा र्त्तन
दक्षिणा ॥१९॥ व्रतानियज्ञश्चंदांसि तीर्थानि नियमायमाः ॥ यथाऽवरुंधे सत्संगः सर्वसंगापहो हि मां ॥२०॥ ॥ अर्थः
॥ हवे श्री कृष्ण नमो गवान जे ते सत्संग नु जे माहात्म्य तेने उद्धव जिप्रत्ये कहेंछे हे उद्धव जि सर्वे मायिक विषयने विषे जे आस
कितेने टासे एवो जे सत्संग ते जे विरित्ये मुने वश करेछे ते विरित्ये यांग जे ते मुने नथिवश करतो तथा सांख्यने धर्म ते जे ते प
ण मुने नथिवश करता तथा वेदादिक नु नृणां वुं नृणां वुं नेत पकर वुं नेदं नदे ते जे ते नथिवश करतां तथा यज्ञादि देव ते जे तेने नथिवश करति ॥ तथा ब्र
ह्मदेवदेवदेव नियम ते जे ते पण निश्चैनथि वश करता केतां जे महुं सत्संगे करिने मनुष्यने वश थावु छुं ते मते जे सर्व योगा
दिक ते मणे करिने हुं नथिवश थातो ॥१९॥ ॥२०॥ ॥ श्लोकौ ॥ ॥ सत्संगेन हि देते याया तु धाना मृगाः खगाः ॥ गंधर्वाप्सर
सो नानागाः सिद्धाश्चरणगुह्यकाः ॥२१॥ विद्याधरामनुष्येषु वैश्याः शूद्राः स्त्रियोऽन्त्यजाः ॥ रजस्तमः प्रकृतयस्तस्मिंस्तस्मि
न्युगेयुगे ॥२२॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे सत्संगे करिने जे पोताने पाय्याछे तेने कहेंछे ॥ हे उद्धव जि दैत्य राक्षसने मृग झांत थापक्षि
गंधर्वने अप्सरा तथा नाना गने सिद्ध तथा चारणने गुह्यक तथा विद्याधर तथा मनुष्यने विषे वैश्य शूद्र स्त्रियोने अंत्यज एस
वे जे ते सत युगादे देव ते सर्वे युग ते मने विषे रजोगुणितमोगुणिछे स्वप्नावजं मना एवाथ का सत्संगे करिने जे निश्चेमा

सार

॥१३॥

॥ २१ ॥ २२ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ बहवो मत्पदं प्राप्तास्त्वाष्ट्रकायाधवादयः ॥ वृषपर्वा बलिर्बाणो मयश्चा
य बिन्नीषणः ॥ २३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने वृत्रासुरने कयाधुनो च प्रह्लाद ए छे आदे जे मां ए वा जे घणा क जन ते जे ते सत्सं
गे कारे ने ज मारा स्थान कने पं म्या छे अने वृषपर्वा बलिराजा बाणासुरने मयदानव तथा बिन्नीषण ए सर्वे पण सत्सं गे करि
ने ज मारा पदने पं म्या छे केतां वृत्रासुरने प्रह्लाद ते मने जन्म्या मो हो रथ नारद नास माग मरूप सत्संग थयो ने जन्म्या त्यां थ
कि ज पोतानि माता ये त्याग क स्या ए वा जे वृषपर्वा ते मने मुनि नास माग मरूपि सत्संग थयो अने वलिराजाने प्रह्लाद नास
माग मरूपि सत्संग थयो ने बाणासुरने शिवा जे नार माग मरूप सत्संग थयो ने मयदानव ने स चानिर्माण समय ने विषे पां
डवुं नास माग मरूपि सत्संग थयो ने विन्नीषण ने हनुमान नास माग मरूपि सत्संग थयो ए प्रकारे थयो जे सत्संग ते ए करि ने ए
सर्वे मारा पदने पं म्या छे ॥ २३ ॥ ॥ श्लोकः ॥ सुग्रीवो हनुमान वृक्षोगजो गृध्रो वणिक् पथः ॥ व्याधः कुन्दा ब्रजे गोप्यो यज्ञ
पत्न्यस्तथा परे ॥ २४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने सुग्रीव हनुमान वृक्षो गजो गृध्रो वणिक् पथः ॥ व्याधः कुन्दा ब्रजे गोप्यो यज्ञ
तथा ब्रजने विषे गोप्यो ने यज्ञने विषे दीक्षाने पामियुं ए विक्रपि पत्नी युं तथा विजिपण घणिक स्त्री युं ए सर्वे जे ते सत्सं गे करि
ने मारा पदने पं म्या छे ॥ केतां सुग्रीव हनुमान ने जां बुवान ते मने दक्ष्मण जी नास माग मरूपि सत्संग थयो ने गजेंद्र ते ने पू
र्व जन्मने विषे नारद जिज्ञासु पसत्संग थयो ने जटायु जे ते ने गरुड तथा दशरथ नास माग मरूप सत्संग थयो ने ब्र
ह्मराक्षस पणाने पाम्यो जे धर्म व्याध ते ने वराह पुराण ने विषे प्रसिद्ध जे वैष्णव राजा ते नार माग मरूप सत्संग थयो ने गो
पी कायुं ये तो प्रत्यक्ष श्री कृष्ण नो सत्संग कस्यो ने ऋषि पत्नियों ने तो मथुरां ने विषे दहिदुध वेचवा जाति ए बिजें गोपी कायुं ते

विवेक
॥ १४ ॥

मनासमागमरूपसत्संगथयो एविरित्येसर्वेनेथयो जेसत्संगतेणेकरिनेजनिश्र्वतेसर्वेजेतेमारापदनेपांम्याछे ॥ २४ ॥
॥ श्लोकः ॥ ॥ तेनाऽर्थातश्रुतिगणानोपासितमहत्तमाः ॥ अब्रतातप्तपसःसत्संगांन्मामुपागताः ॥ २५ ॥ ॥ अर्थः
अनेनथीनएयाश्रुतियोनागणतेजेमणेनेनथि सेव्याअतिमोटागुरुपतेजेमणेनेनथिकस्यां ब्रतनेनथिकस्यांतपतेजे
मणेएवाजेएरवेतेजेतेसाधुपुरुषुनासमागमरूपजेसत्संगतेथकिमुनेपांमताहवा ॥ २५ ॥ ॥ अन्नियुक्तजनोक्त
म् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अघौघंप्राचीनं व्यपनयति ॥ एयंप्रथयति प्रसूते सद्गुहिन वनवकलाः पल्लवयते ॥ हरत्यज्ञा
नांधं दिशति च परब्रह्मपदवीं सतां संगः कल्पद्रुम इव च किं किं न तनुते ॥ २६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेअनुचवेजुक्तएवा
रुडापुरुषजेतेकहेछे ॥ तेशुंतोसत्संगजेतेजीवनापूर्वजन्मनोजेपापनोदगद्योतेनेटाळेछेकेतांबाहिनेनाशकरिनांखेछे
नेपुण्यजेतेनेविस्तारेछेनेरुडिएविद्विजेतेनेउत्पन्नकरेछे अनेवखितेसत्संगजेतेजननाअनिरूपजेअंधकारतेनेह
रेछेनेपरब्रह्मपदवीं ॥ २६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ जगवांननाधाममांजावानोजेमारागतेनेदेखाडेछे ॥ ॥ त्संगरूपजेकल्पवृक्षतेजेतेशुं
शुंनथि विस्तारतोकेतं जेमकल्पवृक्षतलेजाइनेजेजेइच्छेतेतेसिद्धथायछे तेमसत्संगेकरिनेजेजेइच्छेतेतेसिद्धथा
यछे ॥ २६ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ जाड्यंधियो हरति सिंचति ॥ चिसत्यं मानो न्नतिं दिशति पापमपाकरोति ॥ चेतः प्र
सादयति दिक्षु तनोति कीर्त्तिसत्संगतिः कथय किं न करोति पुंसां ॥ २७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेवखिसंतनोसमागम
जेतेबुद्धिनुजंजडपणुतेनेहरेछेनेवचननेविषेसत्यपणुजेतेनेसेचनकरेछे नेमाननिउन्नतिजेअधिकपणुतेनेदेखाडेछे
केतांबराथस्थसत्संगकरतोनेखरेखरासर्वेसत्संगनानियमपायतो एवाजेमनुष्यतेनुसर्वेजनजेतेसारिपेठेसन्मानक

सार

॥ १४ ॥

રહે ॥ અનેવક્તિતેસત્સંગજેતેપાપજેતેનેનાશકરેછેનેચિત્તજેતેનેશુદ્ધકરેછે નેસર્વેદિશાનેવિષેકીર્તિજેતેનેવીસારેછે
માટેસત્સંગજેતે રુપજેતેમનેશુંશુંનકરેતેકહોકેતાંમનુષ્યમેવિષેસર્વેરુઢાગુણજેતેસત્ રુપનેસમાગમેકારનેઆવેછેને
સર્વેદેવતાદાતાંમેછે ॥ ૨૮ ॥ ॥સ્કાંદિચોક્તમ્ ॥ ॥શ્લોકઃ ॥ ॥ચાતુર્વર્ણ્યસતાંસંગંકુર્યાન્નત્વસતાંકચિન્ ॥
મુક્તિપ્રદોલ્લિસત્સંગઃ ॥સંગોનિરયપ્રદઃ ॥ ૨૯ ॥ ॥અર્થઃ ॥ ॥અનેસર્વેનેસત્સંગકરવોને સંગનોત્યાગકરવો
એમવારુદેવમાહાત્મ્યમાંકત્યુંછે જેબ્રાહ્મણક્ષત્રિવૈશ્યનેશૂદ્રાણ્યારેયવર્ણનાજેમનુષ્યતેજેતેસાધુજનનોજેસમાગમતે
નેકરેપણઅસતમનુષ્યનોજેસંગતેનેતોક્યારેયનકરે ॥ કેમજેસત્સંગજેતેમુક્તિનેપમાડેવોછે નેકુસંગજેતેનરકનેપ
માડેવોછે કેતાંસત્ રુપનેસંગેકરિનેઘણાકજીવજન્મમૃત્યુકાઢનેઝગવાનનાધામનેપાંમેછે નેઅસત્યુરુપનેસં
ગેકરિનેઘણાકજીવજન્મમૃત્યુકાઢનેઝગવાનનાધામનેપાંમેછે ॥ ૨૯ ॥ ॥હંસગીતાયાંચોક્તમ્ ॥ ॥શ્લોકઃ ॥ ॥યદિસંતંસેવતેય
ઘરંતંત્રાજેતંયાદેવતેનમેવ ॥વાસોયથારંગવશંપ્રયાતિતથાસતેષાંવશમચ્યુપૈતીતિ ॥૩૦ ॥ ॥અર્થઃ ॥ ॥હવે
જેવામનુષ્યનોસંગકરેતેજેવોપોતેરંગનોકરનારોપણથાયછે એમહંસગીતામાંકેહ્યુંછેજોસંતનેસેવેનેજોઅસત્યુરુપને
સેવેનેજોઅસત્યુરુપનેસેવેનેજોચોરનેસેવેતોતેસેવાકરનારોમનુષ્યજેતેતેમનાવશપણાનેપાંમેછે ॥કેતાંજેસંતનોસમાગમ
કરેછે તેસંતજેવોથાયછેનેજેદુર્જનનોસમાગમકરેછે તેદુર્જનજેવોથાયછેનેજેચોરનિસોબત્યકરેછેતેમનુષ્યચોરનિ
પેઠેતોચોરિકરેછેતેકેનિપેઠેજેમવસ્ત્રજેતેરંગનાવશપણાનેપાંમેછેતેમ ॥કેતાંજેમધોદુઃસ્વછેતેનેજોગલિનારંગમાંબોલે
તોકાદુથાયછેનેજોકસુંબાનારંગમાંબોલેતોપિદુથાયછેનેજોગુલાબિરંગમાંબો

विवेक
॥ १५ ॥

क्षेतांगुलावियुंथायछे तेमजंमनुष्यजंवाजननोसंगकरंतेवोपोतेथायछे ॥ ३० ॥ ॥ नारतंचोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥
बुद्धिश्चहीयतेपुंसांनीचैःसहसमागमा ॥ मध्यमैर्मध्यतांयातिश्रेष्ठंयातिचात्तमैरिति ॥ ३१ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अ
नेनीचउंचमप्यनेसंगेकरिनेमनुष्यनिबुद्धिजेतेनीचउंचपणानेपामेछे एमन्नारतमांकत्युछेजेमप्यनिबुद्धिजेतेनी
चमनुष्यनिसाथेजेसमागमतेथकिनाशपामेछे ॥ केतांधर्मनियमेजुक्तजेमप्यनिबुद्धितेनबलामनुष्यनेसंगेकरिने
नाशथेजायछेअनेमध्यमरुषनिसाथेजेसमागमतेथकिमध्यमपणानेपामेछेनेउत्तममनुष्यनेसंगेकरिनेश्रेष्ठपणा
नेपामेछे ॥ ३१ ॥ ॥ एकादशेच ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ संगंनकुर्यादसतांशिश्नोदरतृणांकाचेत् ॥ तस्यानुगस्तमस्यंधे
पतत्यंधानुगांधवत् ॥ ३२ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेकुरंगनोत्यागकरवोनेसत्संगकरवोतेवातएकादशस्कंधगांवा
छेजेदेहादेः विषेआसक्तियेरहितएवोजेत्तपुरुषतेजेतेपणशिश्नो उदरतेमनेतृमकरनाराजेअसरुषतेमनारं
गरूपजेत्संगतेनेक्यारेयनकरे ॥ ॥ अनेजेतेदेहादेः विषेआसक्तियेरहितएवोजेत्तपुरुषतेजेतेमहाधारनरकनेविषे
पडेछेजेमअंधजननिकेडेजातोजेअंधजेत्तपुरुषतेजेतेदेहादेः विषेपडेछेतेम ॥ ३२ ॥ ॥ श्लोकः ॥
ततोदुःसंगमुत्सृज्यसत्सुसज्जेतबुद्धिमान् ॥ रंतएतस्यच्छिदंतेमनाध्यासंगमुक्तिनिः ॥ ३३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अ
नेतेहेतुमाटबुद्धिमानएवोजेपुरुषतेजेतेदुष्टजननोजे समागमतेनोत्यागकरिनेसंतपुरुषनेविषेजोडायकेमजंतोसाधु
जनजेतेसदायुक्तियेजुक्तजेवचनतेमणेकरिनेएपुरुषनामननिजेनिषेदेविषेदेहादेः विषेनेछेदिनांखेछे ॥ ३३ ॥ ॥
श्लोकः ॥ ॥ यथोपश्रयमाणस्यजगवंतंविज्ञावसुं ॥ शीतंजयंतमोप्येतिसाधून्संसेवतस्तथा ॥ ३४ ॥ ॥ अर्थः ॥

सार

॥ १५ ॥

॥ अने जे मसमर्थ एवा जे अग्निते नो सारि पेंठे आश्रयने करतो एवो जे मनुष्य ते निटाढ्यने अंधकार जे तेना शपां मे छे ते म
 सा निसेवा करतो एवो जे पुरुष तेने जन्म मरण लिखे छे ॥ ३४ ॥ ॥ कापल गीतायां चो
 म् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ यद्यसद्भिः पथि पुनः शिशोदररुतो यमैः ॥ आश्रितोरमते जंतुस्तमो विशति पूर्ववत् ॥ ३५ ॥
 अर्थः ॥ ॥ अने वसि कुसंगे करि ने नरक नि प्रामि थाय छे ने शुभ गुण नो नाश थाय छे मोटे संगन करवो एम कपिल गीता
 मां कर्तुं छे जे आजीव जे ते वेद मार्गने विषेर त्यो थको पण जो शिशु इंद्रियने जिह्वा इंद्रिय तेना सुखनी प्राप्तीने अर्थे कस्था
 छे उद्यम जे मणे एवो जे अधर्म सर्गने विषेर हे नारा असत् पुरुष तेने जे दोरहिने ते असत् पुरुषे स्थापन कस्यो जे इंद्रियोना विष
 य सेवन रूप ॥ ३५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ यद्यसद्भिः पथि पुनः शिशोदररुतो यमैः ॥ आश्रितोरमते जंतुस्तमो विशति पूर्ववत् ॥ ३५ ॥
 ॥ श्लोकः ॥ ॥ सत्यं शौचं दयामौनं बुद्धिर्ज्ञाः श्रीर्यशः क्षमा ॥ शमो दमो जगश्चेति यत्संगायाति संक्षयम् ॥ ३६ ॥
 ॥ अर्थः ॥ ॥ केम जे सत्य शौच दयामौन बुद्धि ज्ञा शोभा कीर्ति क्षमा शम दम ऐश्वर्य ॥ ३६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ तेष्वशांतेषु मूढेषु खंडि
 तात्मस्वसाधुषु ॥ संगं न कुर्याच्छोच्येषु योषिणीषु वृद्धासृगेषु च ॥ ३७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ मोटे एवा जे ते असत् पुरुष तेना संगने
 मुमुक्षु जे तेन करे ते असत् पुरुष केवा छे तो अशांत केतां लो दुपछे ने मूढ केतां विपारेत छे ॥ ३७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ जे मने एवाने देहने विषे छे आ
 त्म ॥ ॥ जे मने एवाने शोक करवा योग्य एवाने क्रीडा मृगनी पेंठे स्त्रीयुं ने आधीन एवा छे ॥ ३७ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ न तथा
 स्यन्न वेन्मोहो बंधश्चान्य प्रसंगतः ॥ योषित्संगाद्यथापुंसो यथा तत्संगि संगतः ॥ ३८ ॥ ॥ इति विमलैकांत धर्म प्रवर्त

विवेक
॥१६॥

कथ्रीमहजानंदस्वामि शिष्यवलरामदासमुनिनासद्गुरुश्रीगुणातीतानंदस्वाम्याज्ञयाकृतंसाधुमाहात्म्यसत्संगकर्त
व्यताकुसंगत्यागनिरूपणं नाम द्वितीयं प्रकरणम् ॥ २॥ ॥ अने आज जीवतेने स्त्रीयुंना प्रसंग थकित था स्त्रीयुंना संगिजे
असत्पुरुष तेना प्रसंग थकित जे वुं बंधन थाय छे ते जे वा मोह थाय छे ते वा अन्य जे द्रव्यादिक पदार्थ तेना प्रसंग थकित थि था
तां कम जे द्रव्यादिक नो लोचने उपार्जन ते तो शिखव्यां आवडे छे ते स्त्री निका मना तो मनुष्य देह ने विषेत था पशु पक्षि आदि
कना देह ने विषे शिष्या विना देखाय छे माटे ए अति बंधन कारि छे ॥ ३८ ॥ ॥ ए विरित्ये निर्मल एवो जे एकं तिक धर्म तेना
प्रवर्तावनारा जे श्रीमहजानंदस्वामी ते मनो शिष्य एवो जे हुं वलरामदास निते ए सद्गुरु श्रीगुणातीतानंदस्वामि नि आ
ज्ञायं करि ने कस्यो जे विवेक सार नाम ग्रंथ तेने विषे संतनु महात्म्य तथा सत्संग करवां ने कुसंगन करवां ए निरूपण नामे वि
जुं प्रकारे जे ते थयुं ॥ २॥ अथ देह स्वरूप निरूपण पराः स्मृतयः ॥ तत्रोक्तं शारीरकसंज्ञे ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ वसाशुक्रम
सृङ्मज्जामूत्रं विट्कणत्वक्कल्लाः ॥ श्लेष्माश्रुदूषिकास्वेदाद्वादशैते मलानृणामिति ॥ १॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ देह देह नु स्वरूप
निरूपण करनारा जे श्लोक ते मने अर्थे सहित लिखुं छे ॥ ते मां शारीरक संग्रह नामे जे ग्रंथ ते मां शरीर नाबार प्रकार नाम
लकल्या छे ते किया तो एक कास जानु मांस बिजु वीर्य त्रिजुरु धिर चोथिम ज्वापां च मुमुत्र छठि विष्टा सात मोकां ननो मेल
ने आठ मोत्वचानो मल अने नव मि लिंछने गलफाने दश मां ने त्रनां आंसुने अगीयार माचि बडाने बार मोपर सेवो ए बार
प्रकार नाम लजे ते मनुष्य ना देह मां छे ॥ केतां जे देह ने विषे जीव अति शे मोह पां म्यो छे ते देह तो ए बार प्रकार ना जे मल ते नो
ज नरे लो छे ॥ १ ॥ ॥ ग्रंथांतरे चोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ यदि ना मास्य कायस्य यदंतस्तद्विर्जवेत् ॥ दंडमा

सार

॥ १६ ॥

दायलोकोयंशुनःकाकांश्ववारयेत् ॥ २ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेविजाग्रंथनेविषेपणदेहनुस्वरूपकत्युंछेजेआशरी
 रनेमांहिजेरत्युंछेतेजोबास्यक्षिकोराहोयकेतांजोबास्यदेखायतोआमनुष्यसर्वेहायमांदाकडिळाक्षिनेकुतरांनेकाग
 ढाजेतेमनेहाकत ॥ केतांदेहनोनखथितेशिखापर्यंतजेमांहिलोआगतेजोबास्यकरुणेततोतरांकागढानेमांस्युते
 च्यारेकोरफरतांअमतांफरततेनेदाकडिलेइनेमारततोयकोयमनुष्यनेतेजंपवाद्योतनहि एवोआदेहनकारोछेमांटेते
 मांमोहपांमवुंनहि ॥ २ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ सर्वाऽशुचिनिधानस्यरुतघ्नस्यविनाशिनः ॥ १ ॥ शरीरकस्यापिकृतेमूढाःपापा
 निकुर्वते ॥ ३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ केमजेसर्वेअपवित्रवस्तुनेरेवानुच्छिन्नकनेकस्यागुणनेनजाणतुनेविशेषपणेकरि
 नेनाशपांनवानोछेस्वप्नाजेंनोएवुंछेआशरीरतेनेअर्थःदुजनजेतेपापजेतेमनेकरेछे ॥ केतांएवातुच्छशरीरमांमो
 हपांमिनेतेनापोषणनेअर्थेपशुपक्षिनिहिंसाकरविनेमद्यमांसनुअक्षणकरवुं नेपरस्त्रीनोसंगकरवोनेचोरिकरविनेम
 नुष्यमारवुंएआदिकपापकर्मनेकरेछेएवाजेमनुष्यतेमनेमोटाएरुषजेतेमणेमहाःखंकत्याछे ॥ ३ ॥ ॥ विदुरनी
 तौच ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नवद्वारमिदंवेदमत्रिस्थूणंपंचभूमिकम् ॥ क्षेत्रज्ञाधिष्ठितंविद्वान्योवेदसपरःकविः ॥ ४ ॥
 अर्थः ॥ ॥ अनेवक्षिदेहनुजेस्वरूपतेनेविदुरजिजेतेकेहेताहवाजेहेराजनूनवछेइंद्रियोनांछिद्ररूपद्वारजेनेविषेएवुं
 जेआदेहतेगृहतुल्यछे तेकेवुंछेतोअविद्याकामनेकर्मएत्रण्यछेयांचक्षानिपेठ्यधारनारातेजेनाएवुंछेअनेशब्दस्पर्श
 रूपरसनेगंधएपंचविषयरूपछेपांचभूमिकातेजेनेविषेएवुंछेअनेक्षेत्रज्ञजीवात्मातेणेआशस्युंछेएवुंजेआदेहरूप
 गृहतेनेजेविवेकीरुषजेतेक्षेत्रपणेजांणेछेनेपोतानेक्षेत्रज्ञपणेजांणेछेतेपुरुषजेतेसर्वथिउत्कृष्टज्ञानिछे ॥ ४ ॥ ॥ ए

विवेक
॥ १७ ॥

कादशचोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ यदस्थिनिर्निर्मितवंशवंशस्थूणं त्वचारो मनस्वैः पिनद्धम् ॥ क्षरन्नवद्वारमगार
मेतद्विष्णुमूत्रपूर्णमदुपैतिकान्या ॥ ५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने एकादशस्कंधमां पणते कट्युंछे जे अस्थि जे हाडकां
ते मणे करि ने रच्या छे थरद्विष्णुमूत्रपूर्णमदुपैतिकान्या ॥ ५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने एकादशस्कंधमां पणते कट्युंछे जे अस्थि जे हाडकां
मने नख ते मणे करि ने ठां क्युं एवुं ने मलने क्षरतां छे नवद्वारे जे ने विषे एवुं ने विष्ठाने मूत्रे करि ने पूरण एवुं जे आपुरुषनादे हरू
पघर ते ने हुं विना बिजि कोण स्त्री जे ते पति द्विये करि ने सेवे छे हुं जे सेवुंछुं माटे मुने धिकार छे ॥ ५ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥
देहं मनो मात्रमिमं गृहीत्वाममाहमित्यंधधियो मनुष्याः ॥ एषोह मन्यायमिति भ्रमेण दुरंतपारे तमसि भ्रमंति ॥ ६ ॥ ॥
॥ अर्थः ॥ ॥ अने एकादशस्कंधमां पणते कट्युंछे जे अस्थि जे हाडकां ते मणे करि ने ठां क्युं एवुं ने मलने क्षरतां छे नवद्वारे जे ने विषे एवुं ने विष्ठाने मूत्रे करि ने पूरण एवुं जे आपुरुषनादे हरू
मात्रे करि ने थयो जे आदे हते ग्रहण करि ने अने आहुं जे ते राजाने बुद्धिमान ने धनाढ्य एवो छुं ने बिजो जे गुणहीन एवो
आद रिद्रुं छे एविरित्यनो जे भ्रम तेने करि ने अतिशे अपार एवुं जे जन्म मरण रूप अंधकार तेने विषे भ्रमे छे ॥ ६ ॥ ॥
श्लोकः ॥ ॥ कायं मलीमसः कायो दौर्गंध्याद्यात्मको शुचिः ॥ कृगुणाः सौमनस्याद्यात्यध्यासो विद्यया कृतः ॥ ७ ॥
अर्थः ॥ ॥ अने अतिशे मलिन ने दुर्गंध्या आदिक जे सर्व अपवित्र वस्तु ते मने रहेवानु स्थान कने ते जमाटे अशुचि एवो
जे आदे ते जे ते क्यां अने देह ने विषे सुगंध पणुं ने सुकुमार पणुं एवुं आदिक जे रुढा गुण ते जे ते क्यां थि होय न ज होय माटे निश्चे
मलिन एवुं जे आशरीर तेने विषे सारा पणानो जे अध्यास ते जे ते अज्ञान जे तेने कस्यो छे ॥ ७ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ त्वद्भां
सरुधिरस्त्रायु मेदो मज्जास्थि संहतौ ॥ विष्णुमूत्रपूये रमतां किमीणां कियदंतरं ॥ ८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ एविरित्ये बि

सार

॥ १७ ॥

શ્રામયજેસ્ત્રીનોદેહતેનેવિષેઆસક્ત૯વોજેપુરુષતેનિનિંદાકરછે જેત્વકમાંસરૂધરનાડિયુંમેદમજ્ઞાનેહાટકાંએસર્વેનો
સમૂહરૂપઅનેવિષ્ટામૂત્રનેપાચજેમાંન્નસ્યુંછે એવોજેસ્ત્રીનોદેહતેનેવિષેઆલિંગન ॥ દેહ્યદિરમતાએવાજે પુરુષતેમાને
વિનાજેકિડાતેમાંશોન્નેદજેતેછેકાંઈઅંતરાયનથિ ॥ ૮ ॥ ॥ દશમોચોક્તમ્ ॥ ॥ શ્લોકઃ ॥ ॥ પુરારથૈર્હેમપ
રિષ્કૃતૈશ્વરન્મતંગજૈર્વાનરદેવસંજિતઃ ॥ સએવકાલેનદુરત્યયેનતેકલેવરોવિટ્કૃમિન્નસ્મસંજિતઃ ॥ ૯ ॥ ॥ અર્થઃ ॥
હવેદેહનુજેતુચ્છપણુંતેનેમુચુકુંદરાજાકહેછે જેનરદેવછેનામજેનુંકેતાંબિજાસર્વેનરનેદેવનીપેટેપૂજવાયોગ્યએવાજે
રાજાયોનેસુવર્ણેકરિનેશળગાર્યાજેરથઅથવાહાથીતેનીઉપસ્યવેસીનેફરતોએવોપ્રથમહોયનેતેનોતેજજેરાજાનો
દેહતેજેતેદુરત્યયકેતાંકોઈથીઉલ્લાસધાયનહિએવાજેકાલતેણેકરિનેમૃત્યુંનેપાંમેછે અનેમૃત્યુપામ્યાપછેજોતેદેહનેજના
વરખાઈજાયતોવિષ્ટાથઇજાયછે નેજોપૃથવીઉપસ્યપડ્યોરેહેછેતોકિડાથઇજાયછેનેજોલાકડાંનેવિષેઅગ્નિયેકરિને
બલેછેતોરાખથઈજાયછે ॥ ૯ ॥ ॥ શ્લોકઃ ॥ ॥ ત્વક્કૃમશ્ચુરોમનસ્કેશપિનદ્વમંતર્માસાસ્થિરક્તકૃમિવિક્રમ
પિત્તવાતમ્ ॥ જીવન્નચંન્નજતિકાંતમતિર્વિમૂઢાયાતેપદાન્નમકરંદમજિઘ્રતીક્ષ્ણીતિ ॥ ૧૦ ॥ ॥ અર્થઃ ॥ ॥ અને
વક્ષિહેન્નગવન્ધાહેરયિતોત્વચાડાદિમુછમુવાલાનસ્વનેમાયાનાકેશેષાદ્યેકદેહ્યદાંણેમાંહિલિકોરેતોમાંસહાદ્ય
કારૂધ કરમિયાવેષ્ટાન્નકફાંતિનેવાયુતેણેજુક્તએવાનેજીવતોથકો મહાતુલ્યએવાજેપુરુષતેનેજોઈનેઆતોમા
રોપતિછે એવિરિત્યનીછે ॥ ડિજેનીનેતેપતિનેવિષેમોહનેપાંમીએવીજેતમારાચરણારવિંદના ગંધનેસુંઘનારીલીતેજે
તેતેપુરુષનેન્નજેછે કેતાંસેવેછેપણેજેલીતમારાચરણારવિંદનાસુંઘનેસુંઘનારીછેનેતમારામહિમાનેજાણનારીછેતે

विवेक
॥ १८ ॥

तां एवां गच्छन्तीति जन्तुः पुरुषतेनेन यथा जन्तुः ततो तमने जन्तुः मां देहं पण एविरित्येतमारोमहिमा जांणीनेतमने
जन्तुं ॥ १० ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ देवसंज्ञितमप्यंते कृमिविद्वस्मसंज्ञितं ॥ नूतधुक्तल्लुते स्वार्थं किं वेदनिरयोयतः
॥ ११ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने जे देहने जन्तुः पण एविरित्येनां छेनां मजेन एवो होय तोय
पण जे देह ते जे ते मरण समय मं ॥ ॥ देह जन्तुः पण एविरित्येनां छेनां मजेन एवो होय तोय
मयो पण्योरहे तो किं डापडि जाय एवो देह छे ते देहने अर्थे जे पुरुष नूत प्राणिना द्रोहने करे छे ते पुरुष जे ते शृं पोताना अर्थने
जां छे नथि जां एतो ते नूतनो द्रोह के वो छे तो जे द्रोह थकि ए पुरुष ने नरक नि प्रामि थाय छे ॥ ११ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥
देहः किमन्नदातुः स्तं निपेक्षुर्मातुरेव च ॥ मातुः पितुर्वा बलिनः क्रतुरग्नेः शुनोपि वा ॥ १२ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने आज
देह ते जे ते शृं अन्नना देनारा नां छे के पिता नो छे ॥ के माता नो छे ॥ के माता नो पिता जे नानो ते नो छे ॥ के को कबलियो होय
ते नो छे ॥ के जे एवे चातो लिधो होय ते नो छे ॥ के अग्नि नो छे के अथवा श्वान नो छे ॥ १२ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ एवं साधा
रणं देहमव्यक्तप्रज्ञवाप्ययं ॥ कोविद्वानात्मसाल्लत्वा हंति जंतून् तृतेऽसतः ॥ १३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ ए प्रकारे साधारण ए
वो ने माया ये करि ने छे उत्पत्ति स्थिति ने नाश जे नो एवो जे आ देह ते ने आत्मानि पेठे मानि ने असत पुरुष विना बिजो एवो को
ए विवेकि पुरुष जे ते ए देहने अर्थे जंतूने मारे छे नथि मारतो ॥ १३ ॥ ॥ सप्तमे चोत्तम ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ इदं
शरीरं पुरुषस्य मोहजं यथा पृथग् जैतिकमीयते गृहम् ॥ यथा दकैः पार्थिवतैजसैर्जनः कासेन जातो विरुतो ऽपि ॥ १४ ॥ ॥ इति श्री विमलैकांत धर्मप्रवर्तक श्री सहजानंद स्वामि शिष्य बलरामदास मुनि नासदुरु श्री गुणातीतानंद स्वा

सार

॥ १८ ॥

म्याज्ञयाकृतेविवेकसारेदेहस्वरूपनिरूपणं नाम तृतीयं प्रकरणम् ॥ ३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेदेहनुजे ॥ ॥
 पणुनेनाशपांमवापणुंतेः ममस्कंधमांकल्युंछेजेआपुरुषनुंजेशरीरतेजेतेमोहमंथियुंछेकेतांअनादिकालनुंजेजी
 न्द्रुद्विह्वातेणेकरिनेपोतेआत्मानिसंघाथेएकपणेकरिनेमान्युछेनेवस्तुगतेतोजीवात्माथकिजुदुछे ॥ तेकेनिपेठेतो
 जेमघरनेविषेरत्योजेमनुष्यतेथकिमृत्तिकादिकेकरिनेरच्युंजेघरतेजेतेजुदुजएयछेतेम ॥ अनेजलनापरमाणुंये
 करिनेथयोजेपरपोटोतेजेमनाशपामेछे नेपृथविनापरमाणुयेकरिनेथयोजेघट्ठा॥दे॥दार्थतेजेमन शपांमेछे
 नेसुवर्णनापरमाणुयेकरिनेथयोजेकुंडलआदिकपदार्थतेजेमनाशपांमेछेतेमक लेकरिनेपंचभूतनाविकारमांथिय
 योएवोजनजेमनुष्यनोदेहतेजेतेविकारनेपांमतोथकोनाशपामिजायछे ॥ केतांजाडोपातलोपुष्टदुबलोकालोगोरो
 रूपवानकुरूपवानआंधलोबुलोवेरोबोबडोबालजवाननेष्टद्वइत्यादिक विकारनेपांमतोएवोमनुष्यनोदेहजेतेकाले
 करिनेउत्पन्नथायछे तेनाशपांमेछेनेजीवात्मातो जन्मतोयनथिनेमरतोयनथिएतोसदाअच्छेयअच्छेयअजरअमर
 नेअविनाशिछे ॥ १४ ॥ ॥ एविरित्येनिर्मलएवोजेएकांतिकधर्मतेनाप्रवर्त्तकएवाजेश्रीसहजानंदस्वामितेमनो
 शिष्यएवोजेदुंबलरामदासमुनितेणेसद्गुरुश्रीगुणातीतानंदस्वामिनिआज्ञायेकरिनेकरयोजेश्रीविवेकसारनामेग्रंथ
 तेनेविषेदेहनुस्वरूपनिरूपणकल्युंतेनामेत्रिजुंप्रकरणजेतेसंपूर्णथयुं ॥ ३ ॥ ॥ अथश्रीहररेकांतिकचक्रलक्षणप्रति
 ण्निधःस्मृतयः ॥ ॥ तत्रनवमस्कंधेअंबरीपराजलक्षणान्युक्तानि ॥ ॥ श्लोकौ ॥ ॥ अंबरीपोमहाजागःसप्त
 दीपवतीमहीम् ॥ अव्ययांचश्रियंबद्धाविच्रवंचातुलंचुवि ॥ १ ॥ मेनेऽतिदुर्लभं पुंसांसर्वतत्स्वप्नसंस्तुतम् ॥ विद्वान्

विवेक
॥ १९ ॥

विचवनिवाणं तमो विशतियत्पुमान् ॥ २ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवं श्रीहरिना जं एकांतिक चक्रतं मना लक्षणं प्रतिपादन
करनाराजं श्लोकं ते मने अर्थं सहितं लिखुं ॥ ते मां न व मस्कंधने विषे अंबरीषराजानां लक्षणं कथां छेजे महाभाग्यशा
स्त्रि एवा अंबरीषनामेराजा जे ते सात छे द्वीप जे ना ए विजे पृथ्वी तेने पां मिने ॥ अने पृथ्वी तेने विषे नाशन पां मे ए विजे नां ना
प्रकार निराज समर्द्धितेने पां मिने ने कोय नि उपमान देवाय एवुं जे ए श्वर्य तेने पां मिने ने पुरुष ने अति शो दुर्लभ एवुं जे ते सर्वे
तेने स्वप्न तुह्यं ॥ १ ॥ ॥ केम जे विचव जे ए श्वर्य तेना नाशने जां ए तो ए वा जे पुरुष ते जे ते ए श्वर्य करिने अथ वा जे ए श्व
र्य ने नाश करिने मोहने पां मे छे ॥ केतां नां ना प्रकार नि जे राज्यादिक समर्द्धितेने नाशवंत जां ए तो थ कोपण पुरुष जे ते सम
र्द्धियुं नि प्राप्ति करिने मोहने पां म्यो थ को उन्मत्त येने कोइ ने गण तो न थि अथ वा ते समर्द्धियुं नाश पां मे तो ते नि वां शे मुळाई
ने मर छे ॥ १ ॥ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ वासुदेवो जगवति तद्रक्तेषु च साधुषु ॥ प्राप्तो न्नावं परं विश्वं येने दंष्ट्रो ष्वस्मृत
म् ॥ ३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने अंबरीषराजा तो वासुदेव जगवानने विषे ने ते जगवानना चक्र ए वा जे साधु पुरुष ते म
ने विषे परम ज्ञावने पां मता हवा ॥ केतां जगवानने जगवानना साधु नि अति मेहेदारेने सेवा करता हवा ॥ ने जे ज्ञावे क
रिने केतं जगवानने साधु ने विषे जे अति शो ज्ञावते ए करिने ते अंबरीषराजा जे ते ए आसर्वे विश्व जे ते अति शो ज तुच्छ मां
नी तुं हवुं ॥ ३ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ सर्वै मनःरुष्य पदं विद्वद्व्योर्द्वयं सिवै कुण्डगुणानुवर्णने ॥ करौ हरेर्मंदिरमार्जनादि
षु श्रुतिं विद्वत्पुत्रोऽप्युतः ॥ ४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने ते अंबरीषराजा जे ते पोतानु जे मन तेने जगवानना चरणारवि
दने विषे करता हवाने पोतानां जे वचन ते मने जगवानना गुणनु जे वर्णन करवुं तेने विषे करता हवा ॥ अने पोताना हस्तने

सार

॥ १९ ॥

जग- । ननामंदिरनेविषेपुंजोवाखवोतथाखिपवुंएआदिकक्रियानेविषे करताहवाकेतांपोतानेसेवकजनतोघणाक
 छे तोयपणहरिनामंदिरमाजेपुंजोकाढवोतथाखपनादिबद्धि॥६॥ पोतेजकरताहवा श्रुतिजेपोतानाकांनतेनेजग
 वाननिक॥ नाउदयजेजगवाननिकथावुंथातिहोयतेसांजदवितेनेविषेकरताहवा॥४॥ ॥श्लोकः॥ ॥मुकुंदखि
 गाखयदर्शनेदृशैतद्धृत्यगात्रस्पर्शेऽगसंगम्॥घ्राणंचतत्पादसरोजसौरजेश्रीमत्तुल्यस्यारसनांतदर्पिते॥५॥ ॥अर्थः॥
 ॥ अनेतेअंबरीषराजाजेतेजगवाननिमूर्त्तियोनेरेवानांजेमंदिरतेमनादर्शननेविषेनेत्रनेकरताहवाकेतांपोतानीआं
 ख्युंयेकरिनेजगवाननांमंदिरनेतेमंदिरनेविषेरहिजेजगवाननिमूर्त्तियुं तेमनांदर्शनकरताहवानेजगवाननाजेजक्त
 तेमन गात्रनास्पर्शनेविषेपोतानाशरीरनोसंगजेतेनेकरताहवा केतांजक्तजननेअतिशेहेतेकरिनेमलताहवा ॥ अने
 नारि काजेतेनेशोन्नायेजुक्तजेतुलसितेनोतेजगवाननाचरणारविंदनेविषेजेसुगंधतनेविषेकरताहवा केतांपोतानि
 नारि कायेकरिनेजगवाननाचरणारविंदनेकंठनेविषेचढ्यां एवांजेतुलसिनेपुष्पनाहारतेनासुगंधनेलेताहवानेजग
 वाददेष्टाएणद्वहुंजेअन्नतेनेविषेरसनानेकरताहवाकेतांजगवाननेजमाड्युं एवुंजेअन्नफलररा॥६॥ ॥श्लोकः॥
 ताहवापणजगवा- नेधस्यां विद्याद्वंदं द्विजुल्लसतादह॥ ॥५॥ ॥श्लोकः॥ ॥पादौहरेःक्षेत्रपदानुसर्पणेशिरोदृषी
 केशपदाब्जिवंदने॥ कामंचदास्येनतुकामकाम्ययायथोत्तमश्लोकजनाश्रयारतिः॥६॥ ॥अर्थः॥ ॥अनेवदिते
 अंबरीषराजाजेतेपोतानाजेपगतेमनेजगवाननाक्षेत्ररूपजेस्थानकतेप्रत्येचाखिनेजावु तेनेविषेकरताहवानेपोता
 नुजेमस्तकतेनेऋषिकजेइं द्विजुद्वेः नानियंताएवाजेजगवानतेमनाचरणारविंदनेवदनाकरवितेनेविषेकरताहवा ॥

विवेक
॥२०॥

कामजेषु पचंदनादिके करिने नगवाननिसेवा करवितेने नगवानने राजिकरवाने अर्थे करताहवा पण विषय नोग
नेपांमवानि इच्छायें करिने न करताहवा केम जेतो उत्तम श्लोक जे नगवान ते मना नक्त जनने आश्रिने रहिए विप्रीति जे
ते जे प्रकारे थाय ते म करताहवा केतां नगवानना एकांतिक नक्त जन जेत जे म सेवाये नगवानने राजिकरिने जपो तेरा
जि थाय छे पण विषय नोग नेपांमिने राजि थाता नथिते म अंबरी पराजा पण सेवाना फल रूप जे नगवान निप्रसन्नता ते
णे करिने पांते प्रसन्न थाताहवा पण विषय नोग निप्राप्तिये करिने प्रसन्न थाताहवा ॥६॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ गृहेषु
दारेषु नुते पुबं धुपु द्विपोत्तमस्यंदनवाजिपत्तिषु ॥ अक्षय्यरत्ना नरणा युधादिष्वनंतकोशेष्वकरोदसन्मतिम् ॥७॥ ॥
अर्थः ॥ ॥ अने त अंबरी सराजा जेत पोतानां धरं स्त्रीयुं ने पुत्र ते मने विषे असत्य पणानि बुद्धि करताहवाने श्रेष्ठ एवा जे हाथि
रथ घोडाने पादा ते मने विषे पण असत्य पणानि मति करताहवा ॥ अने कोइ दिवस नाशन पांमे एवां जेरत्न धरांणाने आयु
ध ए आदिक अपार एवा जे द्रव्य ना नंदार ते मने विषे पण असत्य पणानि बुद्धि करताहवा केतां ए सर्वे नाशवंत ने तुच्छ छे ए
म जांण ताहवा ॥७॥ ॥ सप्तमे नृसिंहं प्रति प्रह्लाद वचनम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ मामां प्रलो नयत्यत्यासक्तं कामेषु तैर्वरैः ॥
तत्संगं नीतां निर्विण्णो मुमुक्षुस्त्वामुपाश्रितः ॥८॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ नागवतना सप्तमस्कंधने विषे नृसिंहं प्रति
प्रह्लाद कह छे हे नगव नपंच विषय ना जे नोग ते मने विषे स्वप्नावे करिने आसक्त एवा जे हुं ते मुने विषय नोग रूप एवा जे व
र तेणे करिने ते मे लो नवां मां अने हुं ते ते पंच विषय ना संगथ कि नयने पांम्यो छूं अने ते विषय ने विषे दोष दृष्टिये करिने ते थ
कि वैराग्य ने पांम्यो छूं अने ते विषय ना संगथ कि मुकावाने इच्छूं छूं ने एवो थ कोत मारा शरण ने पांम्यो छूं ॥८॥ ॥ श्लोकः ॥

सार

॥ २० ॥

नृत्यलक्षणजिज्ञासुर्नक्तं कामेष्वनोदयत् ॥ नवान्संसारबीजपुल्लदयग्रंथिषु प्रभुः ॥ ९ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ तारेतमेके
 शोजेशुंहुं नक्तनेलांजावुं एवोच्छ्रुतो एवातांतमेनयितारं कवाछोतो वरने माग्य एविरित्येकहेता एवाजेतमेतेतमारोतो
 विजोअन्निप्रायछे तेपोताना नक्तनुं जे लक्षणतेने जां एवाने इच्छताथ काते नक्तने पंचविषयने विषे प्रेरता हवाते विष
 यतो केवाछे तो संसारनाबीजरूपछे कतां चोराशिखाखजात्यना देहने विषे जन्ममृत्युनापमाडनाराछे ॥ अने वलिके वा
 छे तो जिवना ल्हदयने ग्रंथीनीपेठे बांधनाराछे ॥ ९ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नान्यथा तेऽखिलगुरो यदेत करुणात्मनः ॥ यस्तु
 आशिष आशास्तेन नृत्यः स तु वै वणिक् ॥ १० ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने हे समग्रनागुरु एवा नगवान करुण ॥ १० ॥ ॥
 जे नि एवाजेतमेतेतमारो नक्तने पंचविषयना नोगने विषे प्रवरता ववुं घटेन हिकेतांतमे अतिशेदया लुछो माटे पोताना
 नक्तनुं अवलुथाय एमतो तमे करोजनहितथापि जेतमे एमक होछो ते तो पोताना नक्तनुं जे निष्कामपणुं ने सकामपणुं ते
 ने जां एवा सारुं क होछो अने वर माग्य एविरित्ये ज्यारेतमे नक्तप्रत्येक होछो तारे जे नक्ततमथ कि पंचविषयना नोगरू
 पिमनोरथने इच्छे ते तमारो नक्तनयिते तो वांणिया जे वोछे जेमवाणीयो होय ते वे पारकरे छे ते ला नपां मव ॥ १० ॥ ॥
 छे ते मते नक्त जेतमने नजे छे ते तमथ ॥ १० ॥ ॥ जे विषय सुखतेने पां मवाने नजे छे माटे एतो विषयनो नक्त छे पण तमारो
 नथो ॥ १० ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ आशासानोन वै नृत्यः स्वामिन्याशिष आत्मनः ॥ न स्वामी नृत्यतः स्वाम्यमिच्छ ॥ योरा
 तिचाशिषः ॥ ११ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने हे प्रज्ञोपोताने अर्थे जे पंचविषय नोग संबंधिमनोरथतेने जे नक्तपोताना स्वामि
 पासं थि इच्छे छे ते नक्तन कवाय अने पोताना नक्ततमथ कि पोताना स्वामि पणाने इच्छतां थको जे स्वामिने नक्तना मनोर

विवेक
॥ २१ ॥

यनेन आपच्छतेनेस्वामिपणनकेवाय ॥ १३ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अहंत्वकामस्त्वद्भक्तस्त्वंचाम्यनपाश्रयः ॥ नान्यथेहाव
योरर्थो राजसेवकयोरिव ॥ १२ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेहेन गवन्हुंतो निष्काम एवौ तमारोचतुं ॥ अनेतमेजेमारास्वा
मितेनेपणकोईनिअपेक्षानथिअनेजेमराजानेराजानाचाअनेपरस्परएकेकनिअपेक्षाछेतममारनेतमारनेनथिकेता
जेमराजानाचाकरराजानिचाकरीकरेछेतधनादिकपदार्थनेअर्थेकरेछेअनेतराजापणएमजाणेछे जेआचाकरहो
यतोमारिमोटपरहेएमजाणिनेतेचाकरनेराखेछे नेतेनेधनादिकपदार्थआहेतेहेछेहुंतोतनास्तिरे॥ देवादिजुंकांइ
तमपासेइच्छतो नथिअनेतमारिपणएमनर्थीजेप्रह्लादजेवामांटांमोटांमुनेअजेछे तेणेकरिनेमारिमोटाईयायएम
नर्थीकेमजेतमोतोपूर्णकामछोअनेअक्तनिउपस्यदयायेकरिनेतेनेसेवानुंअंगीकारकरोछोनेतेनेप्रसन्नथाओछो ॥
॥ १२ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ यदि रासीशमेत्तदा तदा स्वं वरदर्षत् ॥ कामानां तद्वत्संरोहं च वतस्तु वरम् ॥ १३ ॥ ॥ अर्थः
हेवरनां देवावाला मध्ये अष्टहंसमर्थ जोतमे मुने विषय चोग रूप एवामनवांछित वरने आपता होतो तमथ किंहुं एवरमा
मुंछुं जे नारादयने विषे एंपंच विषयना चोगनि ईच्छा जउपजेन हि एवरमा गुंछुं ते तमे रुप पाकरिने मुने आपो ॥ १३ ॥
श्लोकः ॥ ॥ इंद्रियाणि मनः प्राण आत्मा धर्मा धृतिर्मतिः ॥ श्रीर्ज्ञेस्ते जः स्मृतिः सत्यं यस्य नश्यंति जन्मना ॥ १४ ॥
अर्थः ॥ ॥ अने तदने विषे पंच विषयना चोगनि ईछाने उपजवे करिने जीवनी इंद्रियां शपां मे छेतथामन तथा प्रा
ण तथा देह तथा धर्म तथा धीरज्य तथा बुद्धि तथा शोचा तथा लज्जा तथा तेज तथा स्मृति तथा सत्य ए सर्वे नाश पा मे छे केतां
तदयमां विषय चोगनी इच्छा उपजवतरे इंद्रियुं आदिक सर्वे विषय चोगनि प्राप्तिना जतनमां प्रवर्तते तारे ते एनेनाश

सार

॥ २१ ॥

थयांजांणवाअनेविषयजोगनीप्रामिनाजतननोत्यागकरिनेतमारिअक्तिनेविषेप्रवरतेतारेएनेसुफलथयांजांणवां
 ॥१४॥ ॥श्लोकः॥ ॥विमुंचतियदाकामानमानवोमनसिस्थितान्॥तर्ह्येवपुंडरीकाक्षजगवत्त्वायकल्पते॥१५॥
 अर्थः॥ ॥हेपुंडरीकाक्षकेतांकमलसरखांछेनेत्रजेनांएवाहेजगवन्मननेविषेरहिणविजेपंचविषयजोगनिइच्छा
 ओतेमनेज्यारतमारोअक्तसर्वेप्रकारेत्यागकरेछे तारेजजगवद्भावनेअर्थेकलपायछेकेतांतमारासाधर्म्यपणानेपां
 मेछेअनेतमेजेमपूर्णकामछोतेमतेअक्तपणपोतानेपूर्णकाममानतोथकोअखंडतमारिसेवानेविषेवरतेछे ॥१५॥
 चतुर्थेजगवदितरश्रेष्ठपदेच्छयास्वमनसिखिन्नोध्रुवांवक्ति॥ ॥श्लोकः॥ ॥समाधिनानैकजनेनयत्पदंदिदुःसनं
 दादय ऊर्ध्वरेतसः॥मासैरहंषड्विरमुष्यपादयोश्छायामुपेत्यापगतःपृथङ्मतिः॥१६॥ ॥अर्थः॥ ॥हवेजगवतना
 चतुर्थस्कंधनेविषेजगत्तादृशनाबिजाश्रेष्ठपदनिइच्छायेकरिने पोतानामनमांखेदपांमताथकाध्रुवजीजेतेकेहेछेजे
 नैष्ठिकब्रह्मचारिएवारनक॥दकजेतेअनेकजन्मेकरिनेथयुंजे जगवाननिमूर्तिनेविषेपोतानाचित्तनुएकाग्रपणुंतेणे
 करिनेजगवाननापदनेपांमताहवाएवाजेआजगवानतमनाचरणकमलनिछायाकेतां गरुडजिउपस्थबेसिनेमुने
 दर्शनदेवानें पधार्यातेसमयमांमाराउपस्थपडिजेतेजगवाननाचरणारविंदनिछांयातेनेछमासेकरिनेहुंजेतेपांमि
 नेप्रथकछेमतिजेनिएवोथकोपोतोहवोकेतांआलोचयिष्येनिइच्छायेकरिनेजगवानथिविमुखथयोजेहुंतेमुने
 धिकारछे॥१६॥ ॥श्लोकः॥ ॥अहोवतममानात्म्यमंदजाग्यस्यपश्यत॥जवच्छिदःपादमूलंगत्वायाचेयदं
 तवत्॥१७॥ ॥अर्थः॥ ॥केमजेअहोइतिआश्चर्येनेयतइतिखेदेमंदजाग्यवालोजेहुंतेमारुंअज्ञानिपणुतोतमे

वि वं क
॥ २२ ॥

जुवांते कियुंता जन्ममरणनाछेदना राजे जगवान ते मना चरण कमलनास मिपने पांमिने नाशवंतने तुच्छ एवुं जे आलो
कनु विषय सुख तेने मागतो हवा ॥ १७ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ मयैतत्प्रार्थितं व्यर्थं चिकित्सं वगता युषि ॥ प्रसाद्य
जगदात्मानं तपसा दुःप्रसादनम् ॥ १८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने वलि जगवान पासे जे मे मायिक सुख माग्युं ते मु
ने मागतां पण आवड्युं माटे मारु मागवुं ते खां दुछे एम ध्रुव जिक हे छे जे सर्व जग तना आत्मा एवाने दुःखे करिने पण राजि
न थाय एवा जे जगवान ते मने मे जे ते एते प करिने प्रसन्न करिने एज माग्युं के तां ह मारा कुल मां कोय जे पदने न पांम्यो होय
एवुं जे मायिक पद तेने मारे पांम वुं छे ए विइच्छा ये करिने जे मे तप कर्युं ते ते प करिने प्रसन्न थयाने चक्र जदो छे ए ए
थिरहित करिने पोतानि से वारूप महा सुख ना आपनारा जे जगवान ते मने पांमिने पण मागि छे मां टप्य निमन मां इच्छा
रूप जे मारि प्रार्थना ते जे ते व्यर्थ छे ते के निपे छे तो जे म आविर युं छे आवर दा जे नु एवो जे मनुष्य तेनु सारा वैध पासे ओस
धकराव वुं ते म ॥ १८ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नवच्छिदमया चेहं नवं ज्ञाग्य विवर्जितः ॥ स्वाराज्यं यच्छतो मौढ्या
न्मानो मे निक्षिप्तो बत ॥ ईश्वरात् क्षीण पुण्येन फलीकारानि बाधनः ॥ १९ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने ज्ञाग्ये रहित ए
वां दुं जे ते जन्म मरण नाकापनारा एवा जे जगवान ते मना पासे जन्म मरण ने मागतो हवा ॥ अने पोताना चक्र जनने पो
ताना स्वरूप नु जे सुख तेने आपता एवा जे जगवान ते पासे थि मारुं जे मूर्ख पणु ते हेतु माटे मान जे आलो कनि मोटा इ ते जे ते
वत इति खेदे मे जे ते ए मा गिति हवि ॥ ते के निपे छे तो जे म निर्धन एवां मनुष्य जे ते पांता उपस्थ राजि थयो एवो जे चक्र वर्ति
राजा ते पासे थि नाश पणाने पांम्युं जे पोतानु ज्ञाग्य ते ए करिने कुस किये सहित ए विजे कण चिते ने मागे ते म ॥ १९ ॥ ॥

सार

॥ २२ ॥

श्लोकः॥ ॥ नूनं विमुष्टमतस्तव मायया ते ये त्वां न वाप्ययविमोक्षणमन्यहेतोः ॥ अर्चतिकल्पकतरुंकुणपोपन्नो
ग्यमिच्छन्ति यत्स्पर्शजं निरयेऽपि नृणाम् ॥ २० ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने जीवने जन्ममृत्युथिमुकावनारानेकदृष्टक्ष
रूप एवाजेतमेतमनेजे जनअन्यजेविषयसुखतेहे माटे पूजेछेने अतिशनकारोजे देहतेणे करिने न्नागवायएवुंजे
विषयसुखतेने इच्छेछे माटे निश्चेजते मनुष्यजेतेतमारिमायाये करिने चोरायिगइछे बुद्धियां जेमनि एवाछे केमजे पंच
विषयनासंबंधे करिने थयुंजे ॥ २० ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ यानि र्दतिस्तनु नृ

तांतवपादपद्मध्यानाद्भवज्जनकथाश्रवणेन वा स्यात् ॥ सा ब्रह्मणि स्वमहिमन्यपि नाथमात्रं किं त्वंतद्वाप्सिदुःखितात्प
ततां विमानात् ॥ २१ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने सकाम न्नावे करिने न जनाराजे मनुष्यतेमने स्वर्गादिसुखनिप्राप्तिथा
यछेने निष्कामिजननेतोते सुखनिप्राप्तिथातिनथि एमजोतमे केहेताहोतोहे न गवान्त्यां हुंकहुंछुंहेनाथ देहधारिजेते
मनेतमाराचरणारविंदनुजे ध्यानकरवुंते मांथिजे सुखथायछे नेतमारा नक्तजननिकथानुजंसां न्नावुतेणे करिनेजे
सुखथायछे ते सुखजेते पोतानोछे महिमा जे मांएवुंजे ब्रह्मतेमने विषेपणनथितारकादरूपिजे खडगतेणे करिनेछे दि
नां स्खुंजे विमानतेथकिहेठपडता एवाजे स्वर्गादिकलांकमारि नारासकामजनतेमनेते सुखनहोयते मांशुकेवुं ॥ २१ ॥

श्लोकः॥ ॥ नृकिं मुहुः प्रवहतां त्वयि मे प्ररंगो न्यूयादनंतमहताममदाशयानाम् ॥ येनां जसोद्वणमुरुव्यसनं न
वाब्धिनेष्ये न वदुणकथाऽमृतपानमत्तः ॥ २२ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ ते माटेहे अनंततमारे विषे नृकिजेतेन वारंवारक
रताने निर्मलछे अंतःकरणतेजे मनां एवाजे मोटासाधुपुरुषतेमनोखरं खरोसमागमजेतेथावां ॥ केमजे जे मांटापुरु

विवेक

॥ २३ ॥

पनेप्रसंगकरिनेतमारागुणनिकथारूपिजेअमृततेनेपानेकरिने मत्तकेतांतमारागुणनेचरित्रनिकथारूपिजेअमृततेनुं
कांनेकरिनेजेपानकरवुंतमांअतिशेअसक्तएवोहुंजेतेवहुंछेदुःखजेमांनेअतिअयंकरएवोजेसंसाररूपिसमुद्रतेनेअ
नायासेकरिनेतरिजायिश ॥ २२ ॥ ॥ तत्रविदुरंप्रतिमेत्रेयवचनम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नवैमुकुंदस्यपदारविंद
योरजोजुषस्तातत्रवाद्दृशजनाः ॥ वांछंतिदृष्टुं यथामात्मनोयदृच्छयाद्यमनःसमर्द्धयः ॥ २३ ॥ ॥ अर्थः ॥
हवेमेत्रेयमुनिजेतेविदुरजिप्रत्येकहेछे हेतातकेतहेविदुरअगवाननाचरणारविंदनुजेरजतेनेसेवताएवाजेतमसर
खाजनतेजेतेअगवाननुजेदासपणुकेतांदासजावेकरिनेअगवाननिसेवाकरवितेविनाबिजोकांईपोतानोअर्थजेप्र
योजनतेनेइच्छतानथिकेतांईश्वरइच्छतेमद्वयुंतेणेकरिनेछेमननेविपेसमर्द्धिजेमनेएवाछे केतांजेवुंतेवुंमद्वयुं
तेणेकरिनेपोतानामनमांसंतोपराखिनेदेहनिरवाहकरताथकाअगवाननिएकांतिकअक्तिकरेछेएवातमसरखाअग
वाननाएकांतिकअक्तछेमांछेधुवजिपणअन्यपदार्थदेखुछेमांनिनेअगवाननिअक्तिनेअगवाननाएकांतिक
अक्तनोसमागममागताहवा ॥ २३ ॥ ॥ वासुदेवमाहात्म्येमरुतेदेववचनम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अक्ताएकांतिकास्ते
क्षरपरमपदेसेवयातेतुहीनंवासैश्वर्यादिनेच्छंत्यतिशयितसुखंतापिकैवल्यमोक्षं ॥ तद्युक्तंत्वात्मनोपिश्वपचकुलज
नुर्मानयंत्युत्तमंवैतंत्वामेकांतधर्माश्रयणमुपगताः श्रीमहापूरुषंस्मः ॥ २४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेवासुदेवमाहात्म्यने
विषे ॥ मरुतेदेवजतेनारायणजेतेमनिस्तुतिकरेछे हेअगवन्तमाराएकांतिकएवाजेअक्ततेजेतेतोतमारुअक्षरछेना
मजेनुंनेसर्वथकिश्रेष्ठएवुंजेधामतेनेविषेतमारिसेवायेकरिनेरहितएविसाद्योक्त्यमुक्तितथासाष्टिमुक्तितथासारूप्यमु

सार

॥ २३ ॥

क्तिते मनेन नथि इच्छता तथा अतिशेछे सुख जेने विषे एवो जे कै वदय मोक्ष तेने यपण नथि इच्छता अने तमारि जे सेवा तेणे जु
कएवु तो पोतानु श्वपचना कुलने विषे जे जन्म तेने यपण श्रेष्ठ माने छे माटे एकांतिक एवो जे धर्म तेना आधारने लक्ष्मी जिते
माणे जुक्तने महापुरुष एवा जेतमे ते तमने अमे जेतने निश्चे पांम्या छइये ॥ २४ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ प्रियतया अधिक या त्ददि चिं
तनं विदधते तव ये न्नुविते विन्नो ॥ न परमेषु सुखं न दिवः सुखं न कमयंति धरैक न रेशताम् ॥ २५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे दुर्गा
जे ते स्तवन करे छे हे विन्नो न्नुविने विषे अधिक एवि जेतमारे विषे प्रियता तेणिये करिने जे जन पोताना त्ददयने विषे तमारु
चितवन करे छे ते जे ते ब्रह्मना स्थान कनु जे सुख तेने नथि इच्छता तथा देव लोक नु जे सुखने प्रथवि नु चक्रवर्त्ति जे राज्य तेने
नथि इच्छता ॥ २५ ॥ ॥ षष्ठे इंद्रं प्रति वृत्रासुर वचनः ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ पुंसां किं द्वैकांतधियां स्वकानां याः संपदो दिवि
न्ममौरसायाम् ॥ नराति यद्वेष उद्देग आधिर्मदः कलिव्यसनं संप्रयासः ॥ २६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे जागवतना छठा स्कंध
ने विषे इंद्र प्रत्ये वृत्रासुर कहे छे हे इंद्र हमारा स्वामी जे जगवान ते जे ते जे समर्द्धियुं स्वर्ग लोकने विषे छे ने जे समर्द्धियुं पृथवि
लोक मां छे ने जे समर्द्धियुं रसातल मां छे ते समर्द्धियुं ने पोताना एकं तिक नक्त जनने नथि आपता ॥ केम जे जे समर्द्धिये क
रिने परस्पर वेर जे ते थाय छे ने जे समर्द्धिने नाश करिने मनने विषे उद्देगने पिडा जेत थाय छे ने जे समर्द्धिने जांगे करिने मोटा
पुरुषने पणन गणवापण जे ते थाय छे ने जे समर्द्धिने अर्थ परस्पर कदह जेत थाय छे ने जे समर्द्धिये करिने व्यसन जेत जुग
दुरम बुं तथा मृगया करवि तथा परस्त्रिना संग करवा तथा दारुम घने जांग्य ते मनुपान करवु तथा मांस खावु ए आदिक ना
ना प्रकार नां फल थाय छे ने जे समर्द्धियुं ने पांमवाने अर्थे संप्रयास जे रात्य दिवस दश परदश आथ डबुं ने कोइ कनिचा करि

विवेक
॥ २४ ॥

करविइत्यादिकदाग्वडांथायछे माटेअपारदुःखेजुक्तजेतेसमर्द्धियुंतेमनेसुखदायकएवाजेअगवानतेपोतानाएकां
तिकअक्तनेंदतानथि ॥ २६ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ त्रैवर्गिकायामविघातमस्मत्पतिविधत्तेपुरुषस्यशक्र ॥ ततो
ऽनुमंयोअगवत्प्रसादायादुर्लभोऽकिंचनगोचरोऽन्यैः ॥ २७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ तारपोतानाएकांतिकअक्तने
अगवानसुंआपेछेएमजातुंकेहेतोहोयतोहेइंद्रत्याहुंकहुंछुंहेशक्रहेमारापतिजेतेपोतानापुरुषनेकेतांपोतानाएकांति
कअक्तजननेधर्मअर्थनेकामनेअर्थजेप्रयासतेनुंजेनाशकरवापणुंतेनेआपेछे ॥ अनेतेधर्मअर्थनेकामपांमवाने
अर्थजेप्रयासतेमंथिजेनिवर्त्तिपांमवितेणेकरिनेअगवाननिप्रसन्नताजेतेअनुमानकरवाजोग्यछेकेतांधर्मअर्थने
कामपांमवामाटेज्यारेअक्तजनप्रयासनकरेतारेतेनाउपस्यअगवानराजिथयाएमजाणवुंकेमजेएविजेअगवान
निप्रसन्नताजेतेनिष्कामिएवाजेअक्तजनतेमनेजपांमवाजोग्यछे नेअन्यजेसकामिजनतेमाणंतेप्रसन्नतापांम
विघणिदुर्लभछे ॥ २७ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अहंहरेतवपादैकमूलदासानुदासांचविताऽस्मिञ्चयः ॥ मनः
स्मरेतामुपतेर्गुणांस्तेगृणीतवाक्कर्मकरोतुकायः ॥ २८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेतेवृत्रारुरजेतेएविरित्येइंद्र
नेपोतानोअचिआहंनेअगवाननिप्रार्थनाकरेछे हेहरेहुंजेतेतमारांचरणकमलछेआश्रयकरवारूपजेमनेए
जेतमाराएकंतिकदासजनतेमनो दासजेतेथायिशकेतांतमाराचरणकमलनिसेव द्वांदुंदंयांथिमद्वेपणतमाराच
रणारविंदनासेवकएवाजेएकांतिकअक्तजनोदासमुनेरुपाकरिनेकरो ॥ अनेमारुमनजेतेप्राणनानाथएवाजे
तमेतेतमारागुणेनजनिरंतरसंचाररेछे ॥ रेवांणिजेतेतमारागुणनुजनिरंतरगानकरोनेमारुशरीरजेतेतमारीसेवाने

सार

॥ २४ ॥

करो ॥ २८ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ ननाकपृष्ठं न च पारमं पृष्ठं न सार्वभौमं न रसाधिपत्यम् ॥ न योगसिद्धीरपुनर्न वंवासमंज
 सत्वाविरहप्यकांक्षे ॥ २९ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेतमेव जेतोरेदामपणानुसुं प्रयोजनछे विजामोटां स्थानरूपफल
 हुंतुने आपिस एमजोतमेकेताहोतोत्यं कहुंछुं ॥ हेसमंजसकेतां सर्वसौभाग्यनाचंडारतमाने मुकिने स्वर्गलोक उपर्यर
 ल्युं जे ध्रुवपदतेने हुं जे तेन थिइ छतोने ब्रह्मान लोकनेन थिइ छतोने सर्वपृथविनुचक्रवर्तिराजापणुतेनेन थिइ छतोने रसा
 तल्लोकोकनु अधिपतिपणुतेने पणन थिइ छतो ॥ अने नाना प्रकारनि अष्टांगयोगे करिने पमाय एविजे सिद्धियुं तेमने पण
 न थिइ छतोने चार प्रकारनो जेमोक्षतेने पणन थिइ छतो ॥ २९ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अजातपक्षा इव मातरं खगास्तन्यं
 यथावत्सतराः क्षुधार्ताः ॥ प्रियं प्रियेव व्युषितं विषेणामनोऽरविं दाक्षदिव दृक्षते त्वाम् ॥ ३० ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ तारे शुंइ
 छे छेतो हे कमलनयनन थि आवि पां खुं जेमने एवां जे पक्षिनां नां वाच्यां ते जे ते परतं चने पुढ आदिक विजां पक्षिये पिडा
 ने पमाख्यां थकां जेमपोतानि माताने इच्छे छे तेमत्रिविधितापे करिने बलतुं एवुं मारुमन जे ते तमारि मूर्तिनां दर्शन करवा
 ने छे छेने दामणे करिने बांध्याने चुरे करिने पिडातां एवां जे अतिशेनां नां वाछडां ते जेमपोतानि माना आंचक्षमां थि
 निसल्युं जे दुधतेने इच्छे छे तेम कर्म करिने बंधनने पांभ्युं एवुं मारुमन जे ते तमारां दर्शनने इच्छे छे अने पोताना पतिने वियोगे
 करिने पीडाने पांमति एविजे पतिव्रतास्त्री ते जे ते जेम परदेश गये जे पोताना पतितेने पामवाने इच्छे छे तेम तमार वियोगे
 करिने खेदने पांम तुं जेम मारुमन ते तमने जोवाने इच्छे छे ॥ ३० ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ ममां त्तम श्लोक जने
 पुंसस्य संसारचक्रे भ्रमतः स्वकर्मभिः ॥ त्वन्मायया त्मात्मजदारगे हेष्वासक्तचित्तस्य न नाथ नृयात् ॥ ३१ ॥ ॥

विवेक
॥ २५ ॥

॥ अर्थः ॥ ॥ अनेपोतानेकर्मकरिनेसंसाररूपिचक्रनेविषेज्जमतोएवोजेहुंतमारउत्तमछेकीर्त्तिजंमनिएवाजेत
मेततमाराएकांतिकन्नक्तजननेविषेसखापणुंजंतेथावोपणह्नाथतमारिमायायेकरिनेदेहपुत्रस्त्रीने घरनेविषेआस
क्तछेचिततेजनुंएवोजेहुंतमारपाछिफरिनेतदेहादिकनेविषेआसक्तिजेतेनथावो ॥ ३१ ॥ ॥ एकादशजनकंप्रति
योगेश्वरवचनम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ शृण्वन्सुन्नद्राणिरथांगपाणेर्जन्मानिकर्माणिचयानिलोके ॥ गीतानि
नामानितदर्थकानिगायन्विषज्जोविचरेदसंगः ॥ ३२ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेन्नागवतनाएगदशस्कंधनेविषेजन
कराजाप्रत्येयोगेश्वरजंतेकहंछे जंमायिकपदार्थनेविषेआरक्तियेराहेतअनेगछेक्षोकनिसाजतेजेथकिएवोजेन्ना
गवतिपुरुषतेजंतेशास्त्रजंतेनेविषेगानकस्यां एवातथाअत्यंतरुडांएवांजेन्नगवाननं जन्मतथाकर्मतथातेन्नगवान
जछेप्रतिपादनकरवाजोग्यअर्थतेजेमनो एवाजेनांमतेमनेसांनक्षतोथकोतथागांनकरतोथकं ॥ ॥ श्लोकनेविषेवि
चर ॥ ३२ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ एवंव्रतःस्वप्रियनामकीर्त्याजातानुरागोद्भूतचित्तः ॥ हसत्यथारोदितिरौतिगाय
त्युन्मादवत्यतिलोकवात्यः ॥ ३३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेएप्रकारनुछेव्रतांततेजेनुएवोअनेपोतानेवासाएवाजे
नारायणतेमनुंजेनामतेनुंजेगांनकरवुं तेणेकरिनेतेन्नगवाननेविषेउत्पन्नथयोनेअनुरागतेजेनेएवोनेद्रविजाछे
चित्ततेजेएवोजेएप्रेमिन्नक्तजनतेजंतेपोतानासमीपेआवताएवाजेन्नगवानतेमनेदेरिदेहंछेदेहेगरेनेहसेछेअने
एद्विषयकिअनंतरपोताछेदेजाताएवाजेन्नगवानतेमनेजोइनेउचेस्वरेकरिनेरुदनकरेछे तथातेहरिनेबोलावेछेतथा
तेमनुगानकरेछेतथाकोइकगांडानिपेठेक्षोकथकिवास्थएवोथकोअतिनृत्यकरेछे ॥ ३३ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नकामकर्म

सार

॥ २५ ॥

बीजानां यस्य चेतसि संभवः ॥ वासुदेवैकनिर्लयः सर्वज्ञागवतोत्तमः ॥ ३४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने जे भक्त नाचित्त
ने विषे काम जे विषय अने ते विषय ने अर्थ जे कर्म करवां ते मनि जे वासनायुं ते मनी जे उत्पत्ति ते जे ते जे भक्त नाचित्त ने विषे
न्याय एवो अने वासुदेव ते जे छे एक ध्याने करि ने पांमवानुं स्थान कते जे ने एवां जे भक्त ते जे ते भगवान ना जे भक्त ते मने
ध्ये निश्चे उत्तम भक्त छे ॥ ३४ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ त्रिभुवन विभव हेतुं प्यकुंठस्मृतिरजितात्मसुरादिभिर्विभ्रम्या
त् ॥ न च क्षति भगवत्पदं दृष्ट्वा दृष्ट वनिमिषार्द्धमपि सर्वे धनवाग्र्यः ॥ ३५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने नथि कुंठित थई स्मृ
ति जे नि एवो अने अजित जे हरिते मने विषे छे मने ते जे मनां एवा जे देवता तथा ऋषि आदिक ते मने पण खोख वा जांग्य ए
वुं जे भगवान् चरण कमल ते थकि त्रिभुवन जे स्वर्ग मृत्यु ने पाताल ते ना विभव जे खान पां नादिक भोग ते मने अर्थ पण
खवने निःस्पृह जे अर्था एतलिवार पण चक्षु तो नथि एवो जे भक्त ते जे ते वैष्णव जे ते मने मध्ये मुख्य छे ॥ ३५ ॥ ॥ श्लोकः ॥
भगवत उरु विक्रमांघ्रि शाखानखमणिचंद्रिकयानिरस्ततापे ॥ हृदिकथमुपसीदतां पुनः सप्रभवति चंद्र इवादि तेऽर्क
तापः ॥ ३६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने अध्यात्म अधिभूत ने अधिदेव ए जे अण ताप ते जे मां गे एवो जे द्वाः सार ते ने
विषे ते एवो जे भक्त ते जे ते भगवान ना चरणारविंद थकि के मने चक्षु मान थाय एम जां ते मे के हेता हो तो हे राज नूत
ने त्यां हुं जे ते कहुं छुं ते सुं तो भगवान जे ते मनां मोटां छे विक्रम ते जे नां एवां जे चरण ते मनि शाखारूप जे आंगलियु ते मना
नखरूपिया जे मणि ते मनि जे शीतल कांति ते एणिये दृष्ट्या छे ताप ते जे ना एव जे पां ताने पां म्या एवा जे भक्त जन ते मने नुह दय
ते ने विषे ते भगवान ने पां म्या एवा जे भक्त जन ते मने जे संसार नां ताप ते जे ते पाछो के मथाय छे शुं नथि जथा तां ते म ॥ ३६ ॥

विवेक
॥ २६ ॥

श्लोकः ॥ ॥ विस्तृतहृदयं नयस्य माक्षादरिवशाच्चिहितोप्यघौघनाशः ॥ प्रणयरशनयाधृतांघ्रिपद्मः सन्नवति
न्नागवतप्रधानउक्तः ॥ ३७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ एप्रकारेन्नागवतन्नक्तनां जे समग्रक्षणे तेनु जे केंवुं तेणे करिने जन
कराजानां जे प्रश्रुतेनां जे उत्तरतेने कहिने हवें ते उत्तम एवां जे नक्ततेनु जे असाधारण लक्षण तेने कहें छे ते सुतो कोई कज
न जे तेणे परवशपणे करिने हेनारायण इत्यादिक जे नाम तेमणे करिने बोझाव्याथकापण पापना जे समूह तेनानाशनाक
रनाराएवाने नक्तजन जे तेणे प्रेमरूपि जे दारडितेणे करिने धारण करयां छे चरण कमल ते जे मनां एवा जे प्रत्यक्ष नगवा
न ते जे ते जे नक्तनु हृदय जे तेने नथि मुक्ता एवां जे नक्तते जे ते नगवानना जे नक्तते मने मध्ये मुख्य कथ्यां छे ॥ ३७ ॥ वि
ष्णुपुराणे चोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नसुखं देवराजस्य नसुखं चक्रवर्तिनः ॥ यादृशं वीतरागस्य मुनेरेकांतवा
सिनः ॥ ३८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे एकांतिक नक्तने समग्रवानिरीत्य विष्णुपुराणे ने विषे केहे छे जे नगवान विनास
वपदार्थने विषे प्रीतिये रहितने एकांतने विषे छे निवास जेने केतां एकांत्य मांवे सिने श्रीहरिनु ध्यान करतो एवा जे वैराग्य
वान मुनितेने जे प्रकारनु सुख छे तेवु सुख तो सर्व देवनो राजा जे इंद्र तेने नथिने सर्व पृथ विना जे चक्रवर्ति राजा तेने पणन
थितारे विजादेव मनुष्यने तो क्यांशि जहोय ॥ ३८ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ गर्जे व्याधौ श्मशाने च पुराणे जायते मतिः ॥ सा चैव
चेत्सदा तिष्ठेत्कोनमुच्येत बंधनात् ॥ ३९ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ माटे गर्ज वासनां दुःख जोईने जे विगर्जने विषे जीवने बुद्धि था
य छे ने देहने विषे रागे करिने थै इ जे पीडा तेने विषे जे विबुद्धि थाय छे ने मृदावलतां जोईने मशां मां जे विवैराग्ये जुक्त मनु
ष्यनि बुद्धि थाय छे ने पुराणे ने विषे केतां कथा के छे सां नक्षे ते समय मां जे विज्ञान वैराग्य धर्मने नक्तिये जुक्त बुद्धि थाय

सार

॥ २६ ॥

छे ॥ तेविनेतेविजतेबुद्धिजंतेजोसदाकाक्षरहंतांकाणमनुष्यजन्ममरणनावंधनथकिनमुकायसर्वमुकाय ॥ ३९ ॥
श्लोकः ॥ ॥ बंधमोक्षविज्ञागज्ञोबुद्धाचेन्मोक्षणेच्छया ॥ उपायान्वेषणेयुक्तः कोनमुच्येतबंधनात् ॥ ४० ॥ ॥ अर्थः ॥
॥ अनेबंधनेमोक्षनाविज्ञागनेजांणनारोकेतांएमकस्याथि जन्ममरणथाशेनेएमकस्येजन्ममरणथिमुकावाशेएम
जांणतो एवोजेमनुष्यतेजेतेबंधमोक्षनाविज्ञागनेजांणिनेमोक्षनिइच्छायेंकरिनेतेजन्ममरणथिमुकायानाउपाय
नुजेखोदवुंतेनेविषेयुक्तकेतांतेजन्ममरणनावंधनथिद्युत्यानाउपायनेकरतो एवोजेमनुष्यतेजेतेबंधनथिकिकोणन
मुकाय ॥ ४० ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ तत्कर्मयन्त्रबंधायसाविद्यायाविमुक्तये ॥ आयारायाऽपरंकर्मविद्याऽन्याशि
द्वपनैपुणम् ॥ ४१ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ माटेतेजकर्मजेतेजांणवुंतेकियुंतोर्जावनावंधननेअर्थेनथायतेकेतांजेकर्मक
स्याथिजीवनेबंधननथाय तेनुजनामकर्मजेतेजांणवुंतेमुक्तिनेअर्थेजेविद्यातेजविद्याकेतांजेविद्यान्नणिनेजीवज
न्ममरणथिमुक्तयेनेजगवाननाधामनेपांमेतेनुजनामविद्याजेतेजांणवि ॥ अनेअ लोकनिजेमाटप्यनेपंचविषयनुं
सुखपांमवानेअर्थेजेबिजुकर्मकरवुंतेतोकेवलप्रयासनेअर्थेछे केतांजगवाननिचक्तिविनाजेबिजुकर्मतेतोकेवल
कुसकाकुट्यजेवुव्यच्छेनेपोतानिमुक्तिनाउपजोगमांनआवि एविजेबिजिविद्यातेजेशिष्यजेपोतानिचातुरितेनु
डापणजांणवुं ॥ ४१ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नात्यक्कासुखमाप्नोतिनात्यक्काविंदतेपरं ॥ नात्यक्काचात्रयःशेतेस
र्वत्यक्कासुखीचवेत् ॥ ४२ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेपंचविषयनोत्यागकस्याविनाजीवजेतेसुखनेपांमतोनथिनेत्या
गकस्याविनापरमात्मानास्वरूपनेजांणतोनथि ॥ अनेत्यागकस्याविनानिर्जयसुतोनथि माटेसर्वनोत्यागकरिनेजी

विवेक
१२७॥

अथ श्रीकृष्णार्जुनसंवादे श्रीकृष्ण उवाच ॥

वजेतसुखीथायछे॥४२॥ ॥पंचमेऋषन्नदेववचनम्॥ ॥श्लोकः॥ ॥नायंदहोदहन्नाजांनृलोककष्टान्कामानर्हते
विदुजांय॥तपोदिव्यंपुत्रकायेनसत्वंशुद्धोद्यस्माद्ब्रह्मसौख्यंत्यनतम्॥४३॥ ॥अर्थः॥ ॥हवश्रीऋषन्नदेवन्नगवानजे
तेपोतानात्रप्रत्येकहेछे हेपुत्रोआनरलोकनेविषेजेदेहधारिजीवनेआमनुष्यदेहप्राप्तययोछेतेदेहेजेतेआतेकष्टनादे
नारानेविष्टानाखानाराजेचुंडतेमनेपणछेएवाजेविषयन्नोगतेमनेन्नोगववाजोग्यनथि॥नेआमनुष्यदेहतोउत्कृष्टए
वुंजेतपतेकरवाजांग्यछे जेतपेकरिनेंआजीवनुंअंतःकरणजेतेशुद्धथायछे नेजेशुद्धअंतःकरणथयाथकिअनंतएवुं
जब्रह्मसुखतेजेतेपमायछे॥४३॥ ॥पंचमेजडन्नरतवचनम्॥ ॥श्लोकः॥ ॥नतस्यत्त्वग्रहणायसाक्षाद्वरी
यः॥एवमिवाचःसमासन्॥स्वप्नेनिरुक्त्यागृहमेधिसौख्यंनयस्यहेयानुमितंस्वयंस्यात्॥४४॥ ॥अर्थः॥ ॥हवेपं
चमनेविषेजडन्नरतजिजेतेरहूगणराजाप्रत्येकहेछेहेराजारहूगणजेउपनिषदछे तेनेविषेतोहिंसानोरागद्वेषादिकेरहि
तएवोछेद्वेषाद्वेषेतेऽस्यैकप्रकारछे तोयपणजेपुरुषनेहस्याश्रमसंबंधिजेसुखतेजेतेस्वप्नेदृष्टातेकरिनेपोताने
जाणेजत्यागकरवाजांग्यनथिगुंतेपुरुषदेष्टादिशे श्रेष्ठएविजेतेउपनिषदरूपवांणितेजेतेसाक्षात्कारतत्त्वनुग्रहणक
रुंतेनेअर्थेनथियाति॥केतांजेरुषनेपंचावेषयनारुहतेविष्टेवैष्टाष्टाष्टितेरुषजेतेउपानेषदनेसांनक्षेछेनेनछेछे
तोपणतेनेआत्मस्वरूपनुंसाक्षात्काराद्विथातुं॥४४॥ ॥तत्रप्रह्लादवचनम्॥ ॥श्लोकः॥ ॥हरिर्हिंसाक्षा
द्भगवान्शरीरिणामात्माऽणामि तोयमीप्सितं॥हित्वामहांस्तंयदिसज्जतेगृहेतदामहत्त्वंवयसादंपतीनां॥४५॥
अर्थः॥ ॥हवेप्रह्लादजिकहेछे जेन्नक्तजननिपीडानाहरनाराएवाजेराक्षातन्नगवानतेजेतेदेहधारिमात्रनाआ

सार

॥२७॥

त्माच्छे केतांजीवनरूपछेजेमऊषजेमीनतेमनेवांछितएवुंजेजलतेजलजेतेआत्माछे तेमएवाजेनगवानतेनोत्याग
 करिनेजोगृहनेविषेआसक्तथायछे ॥ तोतेपुरुषअतिशेमांठोकेवातोहोयतोपणतेनिजेमोठ्यपतेजेतेअवस्थायेकांने
 जछेपणज्ञानादिकेकरिनेनथि ॥ जेमठंपतिजेस्त्रीनेरुषतेमनिजेमोठ्यपतेअवस्थायेकरिनेजकेहेवायछेतेम ॥ ४५ ॥
 श्लोकः ॥ ॥ यथैहकाष्मिककामक्षंपटःसुतेषुदारेषुधनेषुचितयन् ॥ शंकैतविद्वान्कुक्षेवरात्ययाद्यस्तस्ययत्नः
 श्रमएवकेवलं ॥ ४६ ॥ ॥ अर्थः ॥ हेनगवन्आलोकनेपरलोकसंबंधिजेकांमसुखतेनेविषेक्षंपटएवोजेअ
 निजनतेजेतेपुत्रस्त्रिनेधनतेनेविषेजोगक्षेमनेविचारतोयकोजेमनुंडोएवोजेआदेहतेनानृत्युंथकिशंकानेपांमेछे ॥ ते
 मज्ञानिथकोपणजोशंकानेपांमेतोतेनोजेजलतेजेतेकेवलश्रमजछे ॥ ४६ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ तन्नःप्रज्ञोत्वंकुक्षे
 वरार्षितांत्वन्माययाहंममतामधोक्षज ॥ त्रिधामयेनाशुवयंसुदुर्निदांविधेहियोगंत्वयिनःस्वप्नावमिति ॥ ४७ ॥
 अर्थः ॥ तेकारणपणामाटेहेप्रज्ञाहेअधोक्षजतमारंविषसहजवासनारूपएवोजेयोगतेनेतमेजेतेजअमनेआपो ॥
 जेयोगेकरिनेअमेंजेतेतमारिमायातेणेअमाराकुत्सितदेहनेविषेअर्पणकरिणविजेअहंममतातेनोतत्काद्यत्यागकरि
 ये ॥ तेअहंममताकेविछेतोतमारविषेजेयोगकदातेविनाजेविजाउपायतेमणकरिनेसर्वप्रकारेत्यागकरवानेंअर्थेअ
 शक्यएदिछे ॥ ४७ ॥ ॥ ग्रंथांतरेचोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ लब्ध्यानीष्टानिवस्तूनिप्रदातुंहरयेमुदा ॥ तूर्णयस्यमनोह
 षंसन्नक्तोज्ञानिनांवरः ॥ ४८ ॥ ॥ इतिविमलैकांतधर्मप्रवर्तकश्रीसहजानंदस्वामिशिष्यवल्लभरामदासमुनिनासद्गु
 रुश्रीगुणातीतानंदस्वाम्याज्ञयाकृतेश्रीविवेकसारएकांतिकनक्तलक्षणनिरूपणं नामचतुर्थप्रकरणम् ॥ ॥ अर्थः ॥

विवेक

॥ २८ ॥

हवेग्रंथांतरनेविषेज्ञानिचक्रनुसक्षणकेहेछे जेपोतानेप्राप्तथयाएवं जेआलेखेवालाएलएतेदेखादेकि नेतका
सउता लांजगवाननेआपवानेअरे जेचक्र मनजेतेराजिथायछेतेचक्रजेतेज्ञानिचक्रनेमध्येश्रेष्ठजाएवो ॥ ॥
॥ ४८ ॥ ॥ एविरित्येनिर्मलएवोजेएकांतिकधर्मतेनाप्रवर्तकएवाजेश्रीसहजानंदस्वामितेमनोशिष्यएवोजेहुंबल
राः ॥ १५ ॥ नितेणेसदुरुधीपुणादीबादंदादिदिष्टाहाएवेदेख्यो एवोजेविवेकसारनामेग्रंथतमेएकांतिकच
क्रनांक्षणनिरूपणकस्यांएनामेचो प्रकरणजेतेसंपूर्णथयुं ॥ ४ ॥ ॥ अथमनुष्यदेहस्यजगवद्भजनोपयोगित
यातच्छ्रेष्ठत्वाज्निवाचिकाःस्मृतयः ॥ तत्रपंचमेदेवतावचनम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अहोअमाषांकेमकारिशेचनं
प्रसन्नएषांस्विदुःखंहरिः ॥ ॥ लब्धंनृपचारताजिरमुदंतेवैराग्येदेहहाहिनः ॥ १ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेमनु
ष्यदेहजेतेनुजगवाननिचक्रनेविषेउपयोगमं आववापणुंछे माटेतेमनुष्यदेहनाश्रेष्ठपणानाकेहेनाराजे श्लोकतेम
नेअर्थेसहितसिखुंछुं ॥ तेमांजागवतनापंचमनेवंपेदे जाजेतेकेहेछे ॥ अहो तिआश्रयेजगवाननीसेवानाउपजा
गमं आवे एवुंजमनुष्यनेविषेजन्मतेजेतेआचरतखंडरुआंगणमांजेजातेदेखेपांम्युंछे ॥ एआलेखेएतेदेखे
शुंपुण्यकरुं हरेजे एयेकरिनेअमनेमनुष्य जन्मप्राप्तथं अथवाशुं एमनेसाधनविनानाजपोतेजगवानप्रसन्न
थाताहवाजेएमनेमनुष्यनुंजन्मप्राप्तथयुं ॥ केमजेएप्रकारनुंजेपुण्यतेनुंदुष्करपणुंछे माटेजगवानप्रसन्नथयाविना
मनुष्यनुंजन्मप्राप्तथायनहि ॥ अनेजेचरतखंडनेविषेमनुष्यनाजन्मनिअमनेतोकवसस्पहावर्तेछे पणप्राप्तनथिया
तुं ॥ १ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ किंदुष्करैर्नःक्रतुचिस्तपोव्रतैर्दानादिजिर्वाद्युजयेनफल्गुना ॥ नयन्ननारायणपादपंक

सार

॥ २८ ॥

जस्मृतिः प्रमुष्टति शयैः द्रयोत्सवा ॥ २ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने दुष्कर एवाजे ॥ तने दांनादिक ते मणे करि नेजे
अमने तुछ एवा स्वर्गनि प्राप्ति यई ते मणे करि ने पण शुं फल थयुं कां इ न थि थयुं ॥ के मजे जे स्वर्गनि विषे नारायण नाचरण क
मल निः ति जे ते न थिकां जे अति शो ॥ द्रयो ना जे विषय आंग ते था के ते ॥ ति जे ते ना रा पां ॥ दि ॥ दि ह वि ॥ २ ॥ ॥ श्लोकः ॥
कल्पा ॥ पां स्थान जया ॥ न र्ज वा तू क्षणा ॥ पां चारत नू ज यो वरः ॥ क्षणे न मर्त्ये न कृतं मनस्विनः संन्यस्य संयं त्य न्नयं पदं
हरेः ॥ ३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने ॥ स्व ॥ पण ॥ जे ॥ द्रयो ॥ ना ॥ जे ॥ विषय ॥ आंग ॥ ते ॥ था ॥ के ॥ ते ॥ ति ॥ जे ॥ ते ॥ ना ॥ रा ॥ पां ॥ दि ॥ दि ॥ ह ॥ वि ॥ ॥ २ ॥ ॥ श्लोकः ॥
ते था ॥ अल्प छे आवर दा जे माने ॥ ॥ म ॥ व्य ते मने आ चरत खंड रूप पृथ वि नि प्राप्ति यई ते जे ते श्रेष्ठ छे ॥ शां हे तु मां री तो
मरण धर्मे जुक्त ॥ पण जे आ चरत ॥ नां वे पे म ॥ व्य नुं दे ह ते एं कारे नें ॥ धार ए वा जे ॥ रुप ते जे ते क्षण मात्र का क्ष मां ज असं
स्य जन मनां जे कर्म ते मनो त्याग ॥ नि ने अन्न य ॥ जे हारे नुं धां म ते ने सम्यक् प्रकारे पां मे छे ॥ ३ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नयत्र वै
कुंठ कथा सुधा पगान साधवो जागवतास्तदाश्रयाः ॥ नयत्र यज्ञेश मखामहोत्सवाः सुरेश लोकोपिन वै ससे व्यतां ॥ ४ ॥
॥ अर्थः ॥ ॥ अने वै कुंठ एवा जे वा ॥ देव न्न गवां न ते नि कथा ॥ प जे अमृतानि न दि ॥ ते जे ते जे नो वे पे न थि त था ते क थारूप
अमृतानि न दि युं नो छे आश्रय जे मने एवा जे न्न गवान ना साधु ते जे ते जे नो वे पे न थि त था मोटा छे उच्छव जे मने विषे ए वि
जे न्न गवाना ने जा उं ते जे ते जे नो वे पे न थि ते वो जे ब्रह्मानो लो क होय तो ते पण न से व वो के तं त लो क ने विषे न रे ह वुं ॥ ४ ॥
श्लोकः ॥ ॥ प्राप्ता नृ ॥ दि ॥ दि ह रे ॥ पण ॥ जे ॥ द्रयो ॥ ना ॥ जे ॥ विषय ॥ आंग ॥ ते ॥ था ॥ के ॥ ते ॥ ति ॥ जे ॥ ते ॥ ना ॥ रा ॥ पां ॥ दि ॥ दि ॥ ह ॥ वि ॥ ॥ २ ॥ ॥ श्लोकः ॥
इ व यां ति बंधनं ॥ ५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने ज्ञान ने ते ॥ ज्ञान ने अर्थे जे क्रिया उं अने ते क्रिया उं ने अर्थे जे द्रव्य ते मणे करि ने पूर

विवेक
॥२९॥

एणविजंमनुष्यनिजातिनेनेआचरतखंडनेविषेजेजीवपांम्याछे ॥ अनेतेजोमोक्षनेअर्थेजतननथिकरतातोतेजेतेव
खिवंधननेपांमेछे ॥ जंमवननारेनाराजंपक्षितेजेतेपारधियकिमुकांणाय ॥ ६ ॥ लितेनातेवक्षनेविषेजअसावधां
नपणेरमेछेतावखिवंधननेपांमेछेतेम ॥ ५ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ यद्यन्नःस्वर्गसुखावशंपितंस्विष्टस्यसूक्तस्यरुत
स्यशोचनं ॥ तेनाजनाच्चेस्मृतिमज्जन्मनःस्याद्वर्षेहरिर्यद्भजतांशंतनोति ॥ ६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ तेकारणपणामाटे
अमेतेमणेजेरुडिरित्येयज्जकस्याहोयतथारुडिरित्येवदशास्त्रनोअन्यासकस्योहोय ॥ तथाविजुजेकांडंपुण्यकर्मक
स्युहोयतेमनुंजेफलतेजेतेजोस्वर्गनामुखनाच्चांगथकिआसमयनेविषेकांडिकांकिरस्युहोयतो तफलेकरिनेआचर
तखंडनेविषेजगवाननिस्मृतियेजुक्तएवुंअमारुजन्मजेतेथाओ ॥ जेकारणपणामाटेआचरतखंडनेविषेपोतानेच
जताएवाजेजनतेमनामुखनेहरिजेतेविस्तारेछे ॥ ६ ॥ ॥ एकादशेयदुराजंप्रतिदत्ताष्टेयवचनम् ॥ ॥ श्लोकः ॥
सृष्ट्वापुराणिविविधान्यजयात्मशक्त्यावक्षान्सरीसृपपशून्खगदंशमत्स्यान् ॥ तैस्तैरुष्टृदयःपुरुषंविधायब्रह्माव
लोकधिषणंमुदमापदेवः ॥ ७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेएकादशनेविषेयदुराजाप्रत्येदत्तात्रेयस्वामीजेतेआमनुष्यनोजेदे
हतेनेमोक्षनुसाधनछेमाटेवखांणताथकावेश्लोकेकरिनेकहेछे ॥ हेराजनदेवजेनारायणतेजेतेपोतानिशक्तिएविजे
मायातेणेकरिनेवक्षतथासर्वनेपश्रुपक्षिडांशनेमत्सरएआदिकजेनानाप्रकारनादेहतेमनेसृजिने ॥ अनेतेतेदेहुंयेक
रिनेनथिप्रसन्नथयुं तृदयतेजेनुएवाथकाब्रह्मनेजेसाक्षातदेखवातेमांउपयोगिछे बुद्धिजेमांएवोजेआमनुष्यनादेह
तेनेरचिनेपोतेराजिथाताहवा ॥ ७ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ ब्रह्मासुदुर्लभमिदं ब्रह्मसंज्ञवातेऽप्राप्य ॥ अर्थदमनित्यमपीहधी

सार

॥ २९ ॥

रः ॥ तूर्णं यते तनपते दनुमृत्युयावन्निःश्रेयसाय विषयः खलु सर्वतः स्यात् ॥ ८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेधीर एवो जे पुरुष ते जे
 ते अति दुर्लभ एवो नेना शवंत एवो थको पण पोताने इच्छित एवो जे पुरुषार्थ तेने पमाडे एवो जे आमनुष्य देह तेने बहु जन्म
 ने अंते पांमिने ॥ अने समीप छे मृत्यु छे एवुं जे आमनुष्य नुशरीर ते जे दलामां नाशन पांमे ते दलामां जतक लपोताना क
 ह्या एने अर्थ यत्न ने करे पण विषय ने अर्थ प्रयासन करे केम जे ते मायिक विषय तो एजीवात्मा जे जेयोनिने पांमे छे त्यां त्यां
 सर्वत्र निश्चे प्राप्त थाय छे ॥ ८ ॥ ॥ एकादशे उद्भव प्रति जगवद्वचन ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ स्वर्गिणोऽप्येन मिच्छन्ति लोकं निर
 यिणस्तथा ॥ साधकं ज्ञानं च क्तिन्या मुन्नयंत दसाधकम् ॥ ९ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे ज्ञान ने च क्तिन साधन एवो जे मनुष्य दे
 ह तेने वखां एता थका श्री हृदय जगवान जे ते उद्भव जी प्रत्ये के छे ॥ हे उद्भव जि स्वर्ग लोक न जे जनतथानरक लोक ने विषे
 हे नारा जे जन ए सर्वे जे ते आमनुष्य लोक ने इच्छे छे ॥ केम जे तो एमनुष्य लोक जे ते ज्ञान ने च क्ति जे ते नो सिद्ध कर नारा छे ने
 स्वर्ग ने नरक एवै लोक जे ते ज्ञान ने च क्ति तेने सिद्ध करे एवान थिमाटे ॥ ९ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ यः प्राप्य मानुषं लोकं मुक्तिद्वार
 मपावतम् ॥ गृहेषु खलु कस्तमारुह्युतं विदुः ॥ १० ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने वलियदुराजा प्रत्ये दत्तात्रेय मुनिके छे ॥ हेरा
 जन उघाहुं मुक्ति नुं द्वार एवुं जे मनुष्य नु देह तेने पांमिने जे मनुष्य जे ते एक पोत पक्षि निपे छे धरने विषे आसक्त थाय छे ते मनु
 ष्य ने मोटा साधु जे ते जगवान ना धाम ने पांमिने पाछो पड्यो एवाने जां छे ॥ १० ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नृदेहमाद्यं सुलभं सुदु
 र्लभं पुं सुकल्पं गुरु कर्णधारम् ॥ मयानुकूलेन न च स्वतेरितं पुमान् च बाधिततरेत्स आत्महा ॥ ११ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे
 अति दुर्लभ मनुष्य देह पांमिने जे मनुष्य पोताना मोक्ष नो उपाय न थि करता तेने आत्म हत्या रोके हे छे ॥ हे उद्भव जि नावरूप

सार

4132

हादुःखनेपां मेछेकेनीपेठेतो जेमपशुजेतेतण मांलो जाइनेअंधकूपनेविषेपडेछेनेमहादुःखनेपां मेछे तेमएज नीपण
 संस्थाथायछे ॥ १३ ॥ ॥ श्रीकृष्णप्रतिशिववचनम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ देवदत्तमिमं स ब्रह्मनृसोकमजितेंद्रियः ॥
 यो नाद्रियेत त्वत्पादौ स शोच्यो त्यात्मवंचकः ॥ १४ ॥ ॥ इति विमलैकांतधर्मप्रवर्तकश्रीसहजानंदस्वामिशिष्यबक्षरा
 मदासमुनिना सद्गुरुश्रीगुणातीतानंदस्वाम्याज्ञया कृतेश्रीविवेकसारे मनुष्यदेहदुर्लभतानिरूपणं नाम पंचमं प्रकरणम्
 ॥ ५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे श्रीकृष्ण जगवानप्रत्ये शिवजिजेतेकहेछे ॥ हेदया दोसर्वजीवने यथा योग्यकर्मफलना आपना
 राएवा ॥ देव्यर्तिजे तमे ते तमे ते ए आप्यो जे आनरनो देह ते नेपां मिने पण जे पुरुष जे तेन थिजित्यां पोताना इंद्रियो जे ए
 वोथकोत मारा चरणकमलनेन थि आदर करतो केतां इंद्रियो संबंधिमायी कपंच विषयना सुखने इच्छतो थको धर्म सहि
 ततमारी चकिनेन थि करतो ते पुरुष जे ते मोटा पुरुषने शोक करवा योग्य छेने पोताना जीवना चुंडानो करनारोछे ॥ १३ ॥
 एप्रकारे देह एवो जे एव तिक धर्म तेना प्रवर्त्तावन राएवा जे श्रीसहज दंततापी देह दोष एवो जे बस ॥ १४ ॥
 मुनिते ए सद्गुरुश्रीगुणातीतानंदस्वामिनि आज्ञाये करिने कस्यो एवो जे आविवेकसारना मेग्रंथ तेने विषे मनुष्यदेहनुश्रे
 ष्ठपणाने रूपण कर एना मेपांच मुप्रकरण जे ते संपूर्ण थयुं ॥ ५ ॥ ॥ विप्राणां धर्ममहिम्नोरन्निवाचिकाः स्मृतयः ॥ त
 त्रनवमे परं रामं प्राते जमदाग्नेवचनम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ वयां ह ब्राह्मणास्ता तक्षमयार्हणतांगताः ॥ यया श्लोक
 गुरुर्देवः पारमेष्ठ्यमगात्पदम् ॥ १ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे ब्राह्मणनो जे धर्मने माहमातेना केहेनार छे ॥ श्लोक ते मने अ
 र्थे सहित बुद्धा बुद्धुं ॥ तेमां नवमस्कंधने विषे परशुरामजिप्रत्येज दग्निजेतेकहेछे ॥ हेतात ब्राह्मण एवा जे आपण ते आ

विवेक
॥३१॥

पण जे ते क्षमाये करिने निश्चेज सर्व लोकने विषे पूज्य पणाने पांम्या छई ये ॥ अने जे क्षमाये करिने लोकना गुरु एवा देव जे
ब्रह्मा ते जे ते सर्व थि श्रेष्ठ एवुं जे ब्रह्म लोक रूपि स्थान तेने पांमता हवा ॥ १ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ क्षमयारोचते क्षमी ब्रा
ह्मी सौरी यथा प्रजा ॥ क्षमिणामाशु जगवांस्तु प्यते हरि रीश्वरः ॥ २ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने क्षमाये करिने ब्रह्मानि ब्र
ह्मी जे ते शो जे छे ते कनि पठे तो जे मर्यनिकांति जे ते शो जे छे ते म ॥ अने सर्व जननां दुःख नाहर नाराने सर्व ने नियम मं रा
खनारा एवा जे जगवान ते जे ते पण क्षमा वा द्वा जे जन ते मना उपस्थित काक्षराजि थाय छे ॥ २ ॥ ॥ सम मे नारद वच
नम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ संतुष्टस्य निरीहस्य स्वात्मारामस्य यत्सुखम् ॥ कुतस्तत्कामलो ज्ञेन धावतोऽर्थे हयादिशः
॥ ३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे ज्ञागवतना सम मन विषे नारद मुनि जे ते के हे छे ॥ जे सदा काक्ष संतोषे जुक्त छे मन जे नु एवो
जे विप्र तेने सर्व दिशायां जे ते सुख रूप थाय छे के तां संतोष वा द्वा मनुष्य ज्यां जाय त्यां निरतर महासुखे छे ते छे ॥ ते के नि
पठे तो जे म पगर खां पेरिने चाख तो जे जन तेने कां कराने कांटा आदिक थि सुख जे ते व ते छे के तां तेने कां कराने कांटा वागता
न थि मांटे ते सुखि रे छे ते म ॥ ३ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ असंतुष्टस्य विप्रस्य तेजो विद्यातपो यशः ॥ सवन्तीन्द्रिय दौल्ये
न ज्ञानं चैवावकार्यते ॥ ४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने न थि संतोष जे ने एवो जे ब्राह्मण ते नु जे ते ज विद्या तपने यश ते जे
ते विषयने विषे जे इन्द्रियोनु अति श्रेष्ठो दुप पण तेने करिने स्व विजाय छे ने ज्ञान जे ते वे राई जाय छे के तां विषयने विषे जे अ
ति श्रेष्ठ आसक्ति तेने करिने असंतोष एवो जे ब्राह्मण ते नु ते ज आदिक सर्वे नाशयै जाय छे ॥ ४ ॥ ॥ अष्टमं शुक्रदेव वचन
म् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ पुंसोऽयं संस्तुते ह तुर संतोषोऽर्थकामयोः ॥ यदृच्छयोपपन्नेन संतोषो मुक्तये स्मृतः ॥ ५ ॥

सार

॥३१॥

अर्थः ॥ ॥ हवेऽष्टमस्कंधनेविपेश्रीशुकदेवजिजेतेकेहेछेजेदोऽन्नेकामनेविपेजेपुरुषनेआसंतोषेरहितपणुतेजेते
 जन्ममरणनुहेतुछे ॥ अनेईश्वरईछायेकरिनेजेमद्व्युतेणेकरिनेजेपुरुषनेसंतोषतेजेतेमुक्तिनेअर्थेकत्थाछे ॥ ५ ॥ ॥
 श्लोकः ॥ ॥ यहच्छाखाचतुष्टस्यतेजोविप्रस्यवद्धते ॥ तत्प्रशाम्यत्यसंतोषादंनसेवाशुशुक्षणिः ॥ ६ ॥ ॥ अर्थः ॥
 केमजेईश्वरईछायेकरिनेमद्व्युतेणेकरिनेसंतोषेजुक्तएवोजेब्राह्मणतेनुतेजजेतेदिवसदिवसप्रत्येवधिनेपामेछे ॥ अ
 नेतेतेजजेतेअसंतोषपणायजित्कालशमिजायछे तेकेनिपठतोजेमअग्निजेतेजद्वेकरिनेओझाईजायछेतेम ॥ ६ ॥
 एकादशेश्रीरुघ्नवचनम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ ब्राह्मणस्यहिदेहोयंक्षुद्रकामायनेष्यते ॥ रुच्छ्रायतपसेचेहेप्रेत्यानंतसु
 खायच ॥ ७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेऽष्टमस्कंधनेविपेश्रीरुघ्नचगवानजेतेउद्धवजिप्रत्येकेछे ॥ हेउद्धवजिब्राह्मणनोजेआदेहतेजेते
 आलोकनेविपेतुछएवाजेकामजोगतेनेअर्थेनयि इच्छांतारशानेअर्थेइच्छाछेतोआलोकनेविषंतोरुछनामेजेतप
 करवुं तेनेअर्थेनेमरिनेपरलोकनेविपेअनंतप्रकारनांजेसुखजोगववांतेनेअर्थेइच्छाछे ॥ ७ ॥ ॥ मोक्षधर्मेपुत्रोक्त
 म् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नक्रुध्यत्संप्रहृष्यच्चमानितोऽमानितश्चयः ॥ सर्वचूतेष्वन्नयदस्तंदेवाब्राह्मणंविदुः ॥ ८ ॥ ॥ अर्थः ॥
 अनेमोक्षधर्मनेविपेपणब्राह्मणनुदक्षणकत्थुंछे जेकोइयंपूज्याअथवाअपमाननेकस्याएवाथकाजक्रांधनकरेनेरा
 जिपणनथायकेतं जेअपमानेकरिनेक्रांधनेनपांमेनेसन्मानेकरिनेराजिपणनथाय ॥ अनेसर्वचूतप्राणिमात्रनेविपे
 जेनिर्जयपणुंजेतेनोदेनारोएवोजेजनतेनेदेवताजेतेब्राह्मणएवानेजांछे ॥ ८ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ जीवितंयस्य
 धर्मार्थधर्मोह्यर्थमेवच ॥ अहोरात्राश्वपुण्यार्थतंदेवाब्राह्मणंविदुः ॥ ९ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेजेनुंजीववापणुंजेते

विवेक
॥ ३२ ॥

धर्मपात्रवानेअर्थेछेनेधर्मनुजेपात्रवापणुंतेजेतेजगवानेनेप्ररन्नकरवानेअथछे ॥ अनेरात्रिदिवसजेतेपुण्यनेअ
र्थेछेकेतरात्रिदिवसमांजनिरंतरपुण्यकरवाकरेछेतेनेदेताजेतेब्राह्मणएवानेजांणेछे ॥ ९ ॥ ॥ सनत्सुजातीयेचो
क्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ धर्मश्चसत्यंचदमस्तपश्चत्यमात्सर्यंकीर्तिरिदक्षानसूया ॥ यज्ञश्चदानंचधृतिःश्रुतंचम
हाव्रताद्वादशब्राह्मणस्य ॥ १० ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेसनत्सुजातनामेकापेयेकरेसोजेग्रंथतेमांकरेछेजेधर्म
तथाकोइअवनेदुःस्वनायएवुं सत्यवचनयेद्ववापणुतथासुखदुःखवापणुतथाप्राप्तानेदिद्वि जोगेनेविषेसंको
चकरवापणुतथामत्सररहितपणुं तथाचुंडाकाममांजाजपांमवापणुतथासुखदुःखवापणुतथागु
णनेविषेदोषनआरांणकरवापणु तथायज्ञकरवापणुतथादानदेवापणुतथाधारज्जापणुतथाशास्त्रज्ञण
वापणुतथागुणनांवापणुतथाहृदयेतेकथं ॥ १० ॥ ॥ विप्रस्यषणित्यर्माएक्तानि ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ स्नानंसं
ध्याजपोहोमःस्वाध्यायःपितृतर्पणम् ॥ देवतापूजनंचेतिषट्कर्माणिदिनेदिने ॥ ११ ॥ ॥ अर्थः ॥ अनेपराशरमु
नियेब्राह्मणनांछोनित्यकर्मजेतेकथ्यांछे ॥ जेस्नानकरवुंतथासंध्यानोजपकरवोतथाहोमकरवोतथान्नणवुंनणवुं
तथापित्रिनुतर्पणकरवुं ॥ तथादेवतानिपूजाकरवीएछोकर्मजेतेब्राह्मणनेदिवसेदिवसेकरवानांछे ॥ ११ ॥ ॥ आ
चारमखेसंध्याप्रकारश्लोकः ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ उत्तमातारकोपेतामथ्यमाक्षुप्ततारका ॥ अभ्यासःसंध्यास्तःसं
ध्यात्रिधामता ॥ १२ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेआचारमयूखग्रंथनेविषेविप्रनेसंध्याकरवानोप्रकारजेतेकथ्योछेजेता
रायेजुक्तकेतांत एतेदेवादेवेदेवंध्याकरिनेपरारेपुजेसंध्याते संध्य छेदेहृदयेनेछेनेलोपायाछेताराजेमं

सार

॥ ३२ ॥

केतांताराआगतां संध्याकारे एवापि जेसंध्यातेजेतेमध्यमकहिछे ॥ अनेसूर्येसहितकेतांसूर्यउग्याकेडेसंध्याक
 रिपरवारेएजे संध्यातेजेतेअधममानिछेएविरित्येप्रातःकालनिसंध्याजेतेत्रणप्रकारनिमानिजे ॥ १२ ॥ ॥ स्कां
 देनारदंप्रतिनारायणवचनम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अध्यापनं याजनं च विशुद्धाच्च प्रतिग्रहः ॥ विप्रस्य जीविकाप्रो
 क्ता तत्र त्यात्वापदिता ॥ १३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेस्कंदरांणनेविषेब्राह्मणनेजेजीविकादारेदेदाइदजिप्रत्ये
 नारायणजेतेकेछे ॥ जेअणववुंतथायज्ञकराववोतथाविशेषपणेकरिनेपवित्रएवोजेमनुष्यतेथकिदानसेवुंएअथ
 एवाएवाएनेजीववानिजेदरितेजेतेकहिछे तेमांपवित्रजनथकिप्रतिग्रहकरवोएजेछेद्वित्तितेतोआपत्कालमां
 कहिछे ॥ १३ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ याजनेऽध्यापनेवापि दोषदीर्घाः ॥ ॥ ॥ यस्तस्यान्यापिविहितावृत्तिरस्ति चतु
 र्विधा ॥ १४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेयज्ञकराववोनेअणवतेनेविषेपणजेदोषनोजोनारोकेतांयज्ञकराव्याथितथा
 अणव्याथिजेपेदारथायतेणेकरिनेजेदेहनिर्वाहनेकरतोएवोजेब्राह्मणनेमध्येश्रेष्ठब्राह्मणतेनिबिजिपणच्यारप्रकार
 निवृत्तिजेतेकहिछे ॥ १४ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ शिखोच्छ्रान्त्ययाञ्चाचशास्त्रीनंचोचिताकृषिः ॥ श्रेयसीपूर्वपूर्वा
 त्रज्ञातव्याद्विजसत्तमैः ॥ १५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ तेकेईतोक्षेत्रमां एवालोएवादेवाएवांथिदांणाविणिद्याववात
 थापोतानेजोयेएटमुनित्यमागिद्यावुंतथापोताने घटितवेदएवाएवाप्रकारनिवृत्तिजेतेउत्तमएवाजेब्राह्मणते
 मनिछे ॥ अनेतेनांपणब्राह्मणनेमध्येश्रेष्ठएवाजेब्राह्मणतेमणेएकविजाथिपूर्वनिवृत्तिजेतेश्रेष्ठजाणवि ॥ १५ ॥
 ॥ ग्रंथांतरेचोक्तम् ॥ ॥ देवोमुनिर्द्विजोराजावैश्यशूद्रविडालकाः ॥ पशुमर्त्येद्यश्चचांडाद्योविप्रादशविधाः स्मृताः ॥

॥ ३३ ॥

॥ १६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ माटेग्रयांतरनेविपेयत्तिनेचंदकरिनेविप्रणदशप्रकारनाकल्याछेतकियाताएकदेवतयामु
नितथाह्वितयाराजातथावैश्यतथाशूद्रतथाविडालक ॥ तथापशुतथाम्बेछतथाचांडाक्षएदशप्रकारनाब्राह्मणज
तेकल्याछे ॥ १६ ॥ ॥ पंचमेस्वपुत्रान्नतिक्रपन्नदेववचनम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ न ब्राह्मणे सुदये चूत मन्यत्य
स्यामिवि प्राः किमतः परं च ॥ यस्मिन् नृनिः प्रदुतं श्रद्धया ह मभ्यामिकामं न तथाग्नि होत्रे ॥ १७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे
पंचमने विपेपोताने लक्षण सहित जे ब्राह्मण तेनुमाहात्म्यतेन पे तानापुत्रजेते मने क्रपन्न देव भगवान जे ते केहे छे ॥ हे पु
त्रो हुं जे ते ब्राह्मण ते ए तुल्य एवा विजा को ई ने न थि जो तो तो ते ब्राह्मण थकि श्रेष्ठ एवाने तो शुंदे खुं न देखुं ॥ के म जे जे ब्राह्मण ने
विपेमनुप्यते मणे श्रद्धायें करि ने होम्युं एवुं जे अन्ना दिक तेने हुं जे ते जे मयथेष्ट पणे ज मुच्छूत म अग्नि होत्र ने विषे होम्युं जे अ
न्ना दिक तेने न थि ज मतो ॥ १७ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ धृता तनूरु शती मे पुराणी ये ने ह सत्वंपरमं पवित्रम् ॥ शमो दमः स
त्यमनुग्रहस्तपस्ति ति क्षानुच्च वश्च यत्र ॥ १८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने सुंदर ने सनातन ए विजे वेद रूप मारि मूर्ति ते जे ते
आज्ञा कने ि छे ॥ एते मणे धारि छे अने परम पवित्र ए वो जे सत्व गुणे ने शम दम सत्य अनुग्रहत पति ति क्षाने अनुच
व ए जे आठ गुण ते जे ते जे ब्राह्म गने विषेर त्या छे ॥ १८ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ मतोप्यनं तात्परतः परस्मात् स्वर्गापवर्गाधिपतेर्न
किंचित् ॥ येषां किमु स्यादितरेण तेषाम किंच नानां मयि नृक्ति ना जां ॥ १९ ॥ ॥ इति विमलैकांतधर्मप्रवर्तक श्रीसहजा
नंद स्वामिशिष्य बदरामदास मुनि ना सदुरु श्रीगुणा तीतानंद स्वाम्याज्ञया कृतं श्रीविवेकसार ब्राह्मण लक्षण माहात्म्य
निरूपणं नाम षष्ठं प्रकरणम् ॥ ६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने स्वर्ग ने मोक्ष तेनो अधिपति ने पर जे अक्षर ते थकि पण परने अ

413311

नंतएवोजेपुरुषोत्तमहुंतेमुंथकिपणजेब्राह्मणुंनेकांईमागवाजोग्यनथि ॥ तांतेब्राह्मणुंनेविजुंजेराज्यादिकतेणे ॥ १ ॥
 १. प्रयोजनछेकांईपणनथितेब्राह्मणकेवाछेतानथिहुंविनाविजुंकांईधनजेमनेएवानेमारेविषेअक्तिनाकरनाराएवा
 छे एवाजेब्रह्मणतेथकिविजुंकांईअतिशेअष्टएवुंहुंजेतेनथिदेखतो ॥ १९ ॥ ॥ एविरित्येनिर्मलएवोजेएकांतिक
 धर्मतेनाप्रवर्तकएवाजेश्रीसहजानंदस्वामीतेमनाशिष्यएवोजेहुंवलरामदासमुनितेणेसद्गुरुश्रीगुणातीतानंदस्वामि
 निआज्ञायेकरिनेकस्योएवोजेविवेकसारनामंग्रंथतेनेविषे ब्राह्मणनांलक्षणनेमाहात्म्यनिरूपणकस्युंएनामेछतुंप्रक
 रणजेतेसंपूर्णथयुं ॥ ६ ॥ ॥ अथधर्मज्ञानस्वरूपादिप्रतिपादिकाःस्मृतयः ॥ तत्रधर्ममूलसदाचारलक्षणमुक्तंका
 शीखंडे ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ विद्वेषरागरहिताअनुतिष्ठंतियमुने ॥ विद्वांसस्तंसदाचारंधर्ममूलंविदुर्बुधाः ॥ १ ॥
 ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेधर्मनुजेस्वरूपतेनेप्रतिपादनकरनाराजे श्लोकतेमनेअर्थेसहितलिखुंछुं ॥ तमांधर्मछेमूलजेनु
 एवोजेसदाचारतेनुलक्षणजेतेकाशीखंडनेविषेकस्युंछे ॥ जेपरस्परवैरनेपदार्थनेविषेजेआसक्तितेणेरहितएवाजेज्ञा
 नवानपुरुषतेजेतेजेनेपाळेछेकेतांजेधर्मनुआचरणकरेछे ॥ तेनेडायापुरुषजेतेधर्मछेमूलजेनुअथवाधर्मनुमूलए
 वोसदाचारजेतेनेजांणेछेकेतांकेहेछे ॥ १ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ प्रथमंधर्मसर्वस्वंप्राक्तायन्नियमायमाः ॥ अ
 तस्तेष्वेववैयलःकर्तव्योधर्ममिच्छता ॥ २ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेजेकारणपणामाटेनियमनेयमजेतेधर्मतेज
 छेसर्वद्रव्यरूपजेमांएविरित्येप्रथमथिजकल्याछेतेकारणपणामाटेधर्मनेइच्छतोएवोजेमनुष्यतेणेतेनियमनेयमपा
 लवातेनेविषेयलजेतेकरवो ॥ २ ॥ ॥ तेचोक्ताएकादशेअगवतोद्धवंप्रति ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अहिंसास

विवेक
॥३४॥

त्यमस्तेयमसंगोद्वारसंचयः॥ आस्तिक्यं ब्रह्मचर्यं च मौनं स्यैर्यक्षमात्रयम् ॥ ३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने ते अहिं
सादिक जे वारय मने शौचादिक जे वार नियम ते जे ते एकादशने विषे न गवाने उद्धव जिप्रत्ये कत्या जे हे उद्धव जिप्रत्ये क
मवचने करि ने कोई जिव निहिंसा जे ते न कर विने पोतानो तथा पार के द्रोहे र हित एवुं सत्य बोख वुं ने चोरि न कर विने मायिक
पदार्थ ने विषे आसक्ति न राखव ने अकार्य ने विषे लज्जा ने पदार्थ नो संचय न करवो ॥ अने सत शाख ना वचन ने विषे आस्ता
पणु ने पोताना धर्म प्रमाणे ब्रह्मचर्य राखवुं ने मौन पणु ने स्थिरता पणु ने समर्थ थका क्षमाराख विने मारि उपासना ये करि
ने नियम पणु एबार जे ते यम क त्या छे ॥ ३ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ शौचं जपस्तपो होमः श्रद्धातिथ्यं मदर्चनम् ॥ तीर्था
टनं परार्थे हातुष्टिराचार्यसंवनम् ॥ ४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने देहे करि ने ने मने करि ने पवित्र रहे एबे प्रकार नु शौच
ने जप करवो तथा तप कर ने होम करवो ने सत शाख ने विषे श्रद्धा राख विने अतिथि निसेवा कर विने मारु पूजन करवुं ॥ त
था तीर्थ प्रत्ये जावुं ने परने अर्थे क्रिया कर विने संतोष रहवो ने पोतान आचार्य जे ते मनि सेवा कर वि एबार जे ते नियम क
त्या छे ॥ ४ ॥ ॥ ग्रंथांतरे चोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ सुखमेप्सितं लोके सर्वेषामपि देहिनाम् ॥ तन्मूलं तु स्मृतो
धर्मस्तरक्षेद्यत्नतस्ततः ॥ ५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने ग्रंथांतर ने विषे पण धर्म पाखवानु कलुं छे जे आलोक ने विषे सर्वे जे
देह धारि प्राणि मात्र ते मने सुख जे ते छि त छे ॥ अने ते सुख नु मूल तो धर्म जे ते क त्या छे ते माटे दाख डे करि ने म
मने ते धर्म जे ते निरक्षा कर वि ॥ ५ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ न जातु कामान्न च यान्न लोनाद्धर्मं जत्या ॥ ॥ तित्त्या ॥ पेहे तो ॥ ६
अर्थः ॥ ॥ अने विषय नो गनि इच्छा हे माटे पण क्यारं य धर्म नो त्याग न करवो ने न य हेतुं माटे के तांतुं तारो धर्म मुकि दे ने

सार

॥३४॥

हितोमारिनांखिश् एतद्वै विवरावेतोयपणतेबिकेकरिणेपोता नोधर्मनमुकवानेलोचहेतुमाटेकेतांतुधर्मनेमुकिदेतो
 आटसारूपैयातुनेआपिये एमकोइककहेतांतेरूपैयाआदिकनेलोचनेकरिनेपणधर्मनोत्यागन एलोचनेपोतानेजाव
 वामाटेपणधर्मनोत्यागन एवो॥६॥ ॥ पराशरगीतायांचोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ धर्मादपेतंयत्कर्मयत्पेस्यान्म
 हाफलम् ॥ नतत्सेवेतमेधा ॥ तद्विद्वि मिहोच्यते ॥ ७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेपराशरगीतानेविषेकत्युंछेजेधर्मथकिप
 ड्युएवुजेकर्मतेकर्मजेतेजोपणमोटुछेफसजेमांएवुहोयतोयपणतेकर्मनेडायोपुरुषजेतेनकरे, केमजेआलोकनेविषे
 धर्मरहितजेकर्मकरवुंतेनेपोतानुरु करेणुंनथिकेता॥७॥ ॥ दशमेचोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अन्योपिधर्मरक्षायैदेहः
 संभ्रियतेमया ॥ विरामायाप्यधर्मस्यकालेप्रचवतःकचित् ॥ ८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेदशमस्कंधनेविषेकत्युंछेजेकोइ
 कसमयनेविषेउत्पन्नथातोजेअधर्मतेनानाशनेअर्थे तथाधर्मनारक्षाकरवानेअर्थेहुंजेतेबिजोअवतारपणधारणक
 रुंनेअवतारधारणकरिनेअधर्मनोनाशकरुंनेधर्मनिरक्षाकरुं॥८॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ ब्रह्मन्धर्मस्यैकाऽहंकर्ता
 तदनुमोदिता ॥ तच्छिक्षयन्लोकमिममास्थितःपुत्रमाखिदः ॥ ९ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेना दर्जाप्रत्येश्रीकृष्णजगवानकहेछेहे
 ब्रह्महेपुत्रहेनारदहुंजेतेवर्णाश्रमसंबंधिजेधर्मतेनो काहुंनेतेनाआचरणनोकरनारोछुंनेतेधर्मनुंजेआचरणकरेते
 नेजो नेजेप्रसन्नथाउंएवोछुंतेम टेआलोकनेजेधर्मशीखाववो तेनेअर्थेहुंजेतेतेधर्मनेआश्रोछुंपुटि ॥ १० ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेधर्मनथिपासताएवाजेजनतेतोचगवाननाद्वेषिछेएमहा
 णिनेमनमांखेदनेनपंमे ॥ ९ ॥ ॥ हारितस्मृतौच ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अपहायनिजं धर्मं न ददाति ॥ १० ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ तेहे
 र्द्वेषिणोज्ञेयाधर्मार्थंजन्मयद्वरेः ॥ १० ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेधर्मनथिपासताएवाजेजनतेतोचगवाननाद्वेषिछेएमहा

विवेक
॥ ३५ ॥

सार

रितस्मृतिमांकल्युच्छे ॥ जेपोतानां जेधर्मतेनोत्यागकरिनेहेरुधनहेरुधनएविरित्येकेनाराछेकेतं परस्त्रिनोसंगनकरवा
इत्यादिकजेपोतानां धर्मतेनोपाक्षतानथिनेमुखेकरिनेतोहेरुधनहेरुधनएमन्नजनकरेछेएवाजेमनुष्यतेनेतोन्नगवा
ननाशत्रुजांणवापणन्नक्तनजांणवाकमजेतांजकारणपणामाटे धर्मनुजेस्थापनकरवुंतेनेअर्थेन्नगवाननाजन्मजे
तेछेकेतां धर्मपालवांएजन्नगवाननुगमतुतेनोकरतानथि नेउपरथिठालिन्नक्तिकेरेछमाटेतेन्नगवाननाशत्रुजांण
वा॥ १० ॥ ॥ तत्त्वनिबधेच ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ स्वधर्माचरणं शक्त्या विधर्माच्च निवर्त्तनम् ॥ इन्द्रियाश्च विनिग्राहः सर्वथान
त्रयंत्यजेत् ॥ ११ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेतत्त्वनिबधनेविषेगोस्वामियेपणन्नएवानांनोकारेयत्यागनकरवोएमकल्युच्छे
तेकियांतां एकपोतानासामर्थ्यप्रमाणे करिनेवर्णनेआश्रमनेघटितएवोजेपोतानां धर्मतेनुआचरणकरवापणनेवि
जुं परस्त्रियुं नासंगकरवातथामघमांसनुं नक्षणकरवुं तथाजुगदुरमंनुं एआदिकजेअधर्मतेथकिनिवर्त्तिपांमवाप
णुं नेत्रिजुइंद्रियोरूपिजेघोडातेमनेपंचविषयमांथिनियममांराखवापणुं एजेन्नएवानां तेनोसं प्रकारेकरीनेकारेय
त्यागनकरेकेतां अमाराआश्रितजेतेपोतानाधर्मनेपालेअधर्ममार्गेकारेयनचालेने इंद्रियोरूपिघोडानेनियममांरा
खेपणविषयमांछुटानमुके ॥ ११ ॥ प्रथमेचोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ तपःशौचं दया सत्यमिति पादाः प्रकीर्तिताः ॥
अधर्माश्चैस्त्रयोऽन्नाः स्मयसंगमदैस्तव ॥ १२ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेप्रथमस्कंधनेविषेधर्मनेअधर्मनुस्वरूपजेते
नेपरिक्षितराजाजेतेधर्मप्रत्येकहेछे ॥ जेतपशौचदयानेसत्यएच्यारधर्मनापगजेतेकल्याछेतेमांहेधर्मतपशौचनेदया
एजेतमारात्रणपगतेजेतेतोविस्मयतथाविषयनेविषे जेआसक्तितथामदएजेन्नएअधर्मनापगतेमणेआंगिनांस्या

॥ ३५ ॥

छे ॥ १२ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ इदानीं धर्मपादस्ते सत्यं निर्वर्तयेद्यतः ॥ तं जिघृक्षत्यधर्माऽयमनृतं नैधितः कलिः ॥ १३ ॥
 अर्थः ॥ ॥ अने हे धर्म हमणां कलियुगने विषेतमारो सत्यरूप जे पगते जे ते व ते छे ने जे सत्यरूप जे पगते ए करिने ॥ ॥ इदानीं धर्मपादस्ते सत्यं निर्वर्तयेद्यतः ॥ तं जिघृक्षत्यधर्माऽयमनृतं नैधितः कलिः ॥ १३ ॥
 रा आत्माने धारि रत्ना छे अथवा धर्मवाला पुरुष जे ते तमने धारे छे ॥ ते जे तमारो सत्यरूप जे पगते ने जुठु बोझ वुंते ए करिने
 वर्धि पांमतो एवो जे कलिरूप अधर्म ते जे ते ग्रहण करवाने इच्छे छे ॥ १३ ॥ ॥ एकादशे जनकं प्रतियोगेश्वर वचनम् ॥
 श्लोकः ॥ ॥ धनं च धर्मैकफलं यतो वै ज्ञानं स विज्ञानमनुप्रशांति ॥ गृहेषु यं जंतिकले वरस्य मृत्युं न पश्यंति दुरंतवीर्यम् ॥ १४ ॥
 ॥ १४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे एकादशने विषे जनकराजा प्रत्ये योगेश्वर जे ते धन जे तेने धर्मने अर्थे नथि वावरता एवा जे पु
 रुष ते मने काल निविकछे एम के छे जे धर्म थकि विज्ञाने सहित एवु ज्ञान जे तेने निश्चे थाय छे अने ते जे ज्ञान तेने के डे अतिशे शां
 ति जे ते थाय छे ए विरित्ये ज्ञानादिक नु कारण एवा जे धर्म ते जे छे मुख्य फल ते जे नु एवुं जे धन तेने जे घरांने विषे जां डे छे कतां
 न गवान तथा न गवान ना न जे ते मने अर्थे वावर वा जां ग्य एवुं जे द्रव्य तेने पोता नि लोकने विषे आवरु वधारवाने अर्थे
 ना त्यजा त्यने विषे खरचे छे ने न गवानने अर्थे नथि वावरता एवा जे अज्ञानि पुरुष ते जे ते अतिशे छे सामर्थ्य ते जे नु एवा जे
 पोताना कले वरनो मृत्यु तेने नथि जोता के तां ते मनुष्य एम नथि जां एता जे अमे मरि जासुं ॥ १४ ॥ ॥ एकादशे ज्ञानस्वरूपा
 दिक मुद्गवं प्रति न गवान् वक्ति ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ केवल्यं सात्विकं ज्ञानं रजो वै कल्पिकं तु यत् ॥ प्राकृतं तामसं ज्ञानं मन्निष्ठं
 निर्गुणं स्मृतम् ॥ १५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे ज्ञान नुं जे स्वरूपादिक तेने एकादशने विषे न गवान जे ते उद्भव जि प्रत्ये कहे छे ॥ हे उ
 द्भव जि शुद्ध एवुं जे जीव नु स्वरूप जां एवुं ते जे ते सात्विक ज्ञान कल्युं छे ने मायिक एवा जे देव मनुष्यादिक न दते मनु जे पृथक

[illegible]

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

21 3E 11

नेपोतानास्वरूपनुविज्ञानकहिनेहवेपोतानुसर्वनेविषेअन्वयव्यतिरेकपणेकरिनेवर्तवारूपजविज्ञानतेनेकेहेछे ॥ हेउ
इवजिआजगतनिउत्पातियगमोहोअनेजगतनशथाशोतेसमयनेविज्ञानेकरिनेरुछेनेआज
गतनिस्थितिः मयनेविषेसृज्यजेवैराजपुरुषतेयकिसृज्यजेब्रह्मादिकविश्वतंप्रत्येजंअंतर्यामिपणेकरिनेअन्वयपणा
नेपांमेछेअनेपाछोकरिनेतेजगतनोप्रलयथयेसतेजेव्यतिरेकपणेकरिनेशेषरहेछेतेजस्वरूपजेतेसतछेकेतांआजम
तनिस्थितेसमयनेविषेअन्वयपणेकरिनेदिवाप्यायकापरमात्माजेतेपोतानाधाममां व्यतिरेकपणेकरिनेदिव्यमूर्ति
मानरेहेछेनेजगतनोप्रलयथयाकेपणपोतानाधाममांरहेछेजेनेअन्वयव्यतिरेकपणेसमजवोतेनेपणतमेजे
तेविज्ञानांणो ॥ १८ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ योविद्याश्रुतसंपन्नआत्मानानुमानिकः॥ मायामात्रमिदंज्ञात्वाज्ञानंच
मयिसंन्यसेत् ॥ १९ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हेउइवजिज्ञाननेशास्त्रतेमणेसंपन्नएवोजेआत्माज्ञानिपुरुषतेजेतेपरोक्ष
ज्ञानेरहितथकोआजगतजेतेनेमायामात्रएवुंजांणिनेज्ञानजेतेनेसम्यक्प्रकारेविषेमुकेकेतांज्ञानेकारनेमारोअ
नुभवकरेपणनाशवंतएवुंजेजगततेनोअनुभवकरेनहि ॥ १९ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ ज्ञानिनस्त्वहमेवेषःस्वार्थहितु
श्चसंमतः॥ स्वर्गश्चैवापवर्गश्चान्योर्थोमदोऽप्ययः ॥ २० ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ केमजेज्ञानिनेजेतेनेतोपोतानेइ
छितएवोजेस्वार्थनेहेतुतेरूपजेतेहुंजमानवाजोग्यछूं ॥ अनेतत्पदोक्षतेरूपपणहुंजमानवाजोग्यछूंपणमारावि
नातेज्ञानिनेजेतेनेबिजोपदार्थजेतेप्रियनथि ॥ २० ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ ज्ञानविज्ञानांविज्ञानःपदंश्रेष्ठंविदुर्मम ॥
ज्ञानीप्रियतमोऽतोमेज्ञानेनासौविन्नर्तिमां ॥ २१ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेज्ञाननेविज्ञानेकरिनेसारिपेठेसिद्धथया

विवेक
॥ ३७ ॥

एवाजमाराएकांतिकज्ञाने जे ते मारुं श्रेष्ठ एवंपद जे मारुं ब्रह्मपुरधाम तेने पां मेळे ॥ अने अज्ञानि न कजे ते ज्ञाने करिने
मुने धारण करे छे माटे ज्ञानि न कजे ते मुने अति शेवा लोछे ॥ २१ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ तपस्तीर्थजपोदानं पवित्राणीतरा
णि च ॥ नासं कुर्वन्ति तां शुद्धिं या ज्ञान कलया कृता ॥ २२ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे ज्ञान जे तेने श्रेष्ठ पणु के हे छे ॥ हे उद्धव जित
पतीर्थ जपने दांन अने विजं पण जे पवित्र वस्तु ते सर्वे जे ते मारा स्वरूप नु जे ज्ञान तेनो लेश तेणे करि ए विजेशुद्धि ते शुद्धि जे
तेने संपूरण न थिकरतां कितं मारा स्वरूप ना ज्ञान नो लेश तेणे करि ने जे मोक्ष रूपी सिद्धि थाय छे ते सिद्धि ने तो ते तप आदिक
एकेय करवान थिसमर्थ थातां ॥ २२ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ तस्माज्ज्ञानेन सहितं ज्ञात्वा स्वात्मानमुद्धवः ॥ ज्ञानविज्ञान
न संपन्नो न जमां न क्ति न्नावितः ॥ २३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ ते कारण पण माटे हे उद्धव जित ज्ञान ने विज्ञान ते मणे जुक्त ने मारि
न क्तिये करिने शुद्ध थया एवा ते जे ते पोतानो अंतर्धामि एवा जे हुं ते मुने ज्ञाने सहित जांणि ने न जो ॥ २३ ॥ ॥ श्लोकः ॥
ज्ञानविज्ञानयज्ञेन मामिष्ट्वात्मानमात्मनि ॥ सर्वयज्ञपतिं मां वै संसिद्धिं मुनयोगमन् ॥ २४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने
सर्वे मुनि जे ते पण ज्ञान जे प्रकृति पुरुषादिक नारूप ने जांण वं ने विज्ञान जे मारा स्वरूप ने यथार्थ पण स मळवुं ते रूपी जे ज
ज्ञ तेणे करि ने सर्वे यज्ञ नो पति ने जीवने विषे अंतर्धामि थाने ततो एवा जे हुं ते मुने यजि ने संसिद्धि जे सर्व प्रकारे करि ने पां
मवा जो ग्य जे हुं ते मुने पां मता हवा ॥ २४ ॥ ॥ चतुर्थे रुद्र वचनम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ श्रेयसामिह सर्वेषां ज्ञानं निः
श्रेयसं परम् ॥ सुखं तरति दुष्पारं ज्ञानं नौर्व्यसना एवम् ॥ २५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे चतुर्थे ने विषे ज्ञान जे श्रेष्ठ पण ते
ने रुद्र जे ते के हे छे ॥ हे राजन् आलोक ने विषे सर्वे कल्याण नां जे साधन ते मने मध्ये ज्ञान जे ते सर्वोपरि श्रेष्ठ कल्याण नुसा

सार

॥ ३७ ॥

धनछे ॥ केमजे आसंसाररूपिसमुद्रतरवाने अर्थे ज्ञानरूपछे नावजेने एवोजे पुरुषते जे ते दुखे करिने नतराय एवोजे ना
 नाप्रकारना छे दुःख जे मां एवोजे संसाररूपी समुद्रतेने सुखे करिने तरे छे ॥ २४ ॥ ॥ सप्तम बाखकान् प्रतिप्रह्लादवच
 नम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ ज्ञानं तदेतदमलं दुरवापमाहनारायणो नरसखः किल नारदाय ॥ एकांतिनां नगवतस्तद
 किंच नानां पादारविंदरजसाप्लुतदेहिनां स्यात् ॥ २५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे सप्तमने विषे बाखक प्रत्ये प्रह्लादजि जे ते
 ज्ञानि पुच्छ्य रं परा के हे छे ॥ हे बाखको तमे एम के हे ता हो जे अज्ञान तमे क्यां थि पां म्या तो त्यां हुं त मने कहुं छुं जे दुःखे करिने
 पण नव मायने निर्मल एवुं जे ए ज्ञान ते ज्ञान जे तेने नरना सखा एवा जे नारायण ते जे तेने निश्वे नारद जिने के ता हवाने ते नारद
 जिये मुने कहुं छे ते मे त मने कहुं ॥ अने तमे एम न जं ए शो जे अज्ञान सर्वे ने क्यां थि थाय के म जे ते ज्ञान जे ते तो अकिंच न
 एवा जे नगवानना एकं तिक न त मना चरणारविंद छे रजतेने विषे जे नाथा के तं नगवानना एकं तिक न कनिसे
 वा करता एवा जे देह धारि जीव ते मने थाय छे ॥ २५ ॥ ॥ ग्रंथांतरे च ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ ज्ञानं धर्मोद्भवं साक्षाज्ज्ञा
 नाद्वैतस्य संभवः ॥ वैराग्यात्परमं ज्ञानं परमार्थप्रकाशकम् ॥ ज्ञानवैराग्ययुक्तस्य योगसिद्धिर्द्विजोत्तमाः ॥ २६ ॥ ॥
 अर्थः ॥ ॥ अने वद्वि ज्ञान नि उत्पत्तिने ज्ञान नि प्राप्ति ग्रंथांतरने विषे कहि छे जे ज्ञान जे ते के बुछे तो धर्म पाख वाथ कि छे उ
 त्पत्ति ते जे नि एवुं छे ने साक्षात् एवुं जे ए ज्ञान ते थ कि वैराग्य नि उत्पत्ति जे ते छे अने वैराग्य थि पण श्रेष्ठ ने परम अर्थ नु प्रकाश
 करना रं ए ए ज्ञान जे ते छे माटे हे बाखण ने विषे श्रेष्ठ एवा बाखणो ज्ञान ने वैराग्ये युक्त एवोजे मनुष्य देहे छे शो पाणि सिद्धि जे
 ते थाय छे ॥ २६ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ ना ना ज्ञान विज्ञाने मोक्षस्याधिगमां न वेत् ॥ न विना गुरुसंबंधाज्ज्ञानस्याधिगम

विवेक
॥३८॥

स्तथा ॥ २७ ॥ ॥ इति विमलैकांतधर्मप्रवर्तकश्रीसहजानंदस्वामिशिष्यबलरामदासमुनिना सद्गुरुश्रीगुणातीतानंद
दस्वाम्याज्ञयारुते विवेकसारधर्मज्ञानस्वरूपादिनिरूपणं नाम सप्तमं प्रकरणम् ॥ ७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने ज्ञान
ने विज्ञान विना जीवने मोक्ष निप्राप्ति जे ते जे मन थियाति ते मगुरुना संबंध विना केतां सारा ज्ञानि गुरु कस्या विना ज्ञान नि
प्राप्ति जे ते याति न थि मां ज्ञान पं मवाने अर्थे गुरु जे ते रारा ज्ञान वा ला करवा ॥ २७ ॥ ॥ ए विरिं छिं छिं एवो जे एकां
तिक धर्म तेना प्रवर्त विनारा जे श्रीसहजानंद स्वामि ते मनो शिष्य एवो जे हुंबलरामदास मुनि ते ए सद्गुरु श्रीगुणातीतानंद
स्वामि नि आज्ञा ये करि ने कस्या एवो जे विवेक सार तेना मे ग्रंथ तेने विषे धर्म ने ज्ञान नं स्वरूपादिक निरूपण कस्या तेना मे
सात मुं प्रकरण जे ते संपूर्ण थयुं ॥ ७ ॥ ॥ अथ वैराग्य प्रतिपादिकाः स्मृतयः ॥ तत्रोक्तं प्रश्नो विदुः ॥ ॥ श्लोकः ॥
यः स्वकात्परतो वेह जात निर्वेद आत्मवान् ॥ त्रिदिव्य हरिं गेहात्म ब्रजेत्स नरोत्तमः ॥ १ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे वैराग्य
ने प्रतिपादन करणारा जे श्लोक ते मने अर्थे सहित हुं जे ते लिखुं छुं ॥ ते मां प्रथम स्कंध ने विषे विदुरजिये धृतराष्ट्र प्रत्ये कथुं
छे ॥ हेराज आत्मज्ञानि एवो जे गुरु ते जे ते पोतानि मे ले अथवा कोइ कने उपदेश करि ने आलोकने विषे उपज्यो छे वैरा
ग्य ते जे ने एवो थ को जे पोताना हृदय ने विषे नगवाने ने धारि ने पोताना धर थ किचा लिनि कसे ते पुरुष जे ते नर ने मध्ये उत्तम
जाणवो ॥ १ ॥ ॥ स्कंदोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ इत्थं प्रज्ञोः काश शक्त्या लयैरेतैश्चतुर्विधैः ॥ असद्गुत्वाऽखिलां
तत्रारुचिर्वैराग्यमुच्यते ॥ २ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने स्कंद पुराण ने विषे वैराग्य नुलक्षण कथुं छे जे ए प्रकारे नगवाने नि
काश शक्तिये करि ने थया एवा जे नित्य प्रलय नैमित्तिक प्रलय प्राकृत प्रलय ने आत्यंतिक प्रलय एव्यार प्रकार ना जे प्रलय

सार

तेमणेकरिने समग्र असत्यजांणिनेकेतांसर्वेमायिकएवाजेलोकजोगादिकतेमनेनाशवंतनेकाकविष्टातुह्यतुच्छस
 मज्जिनेसर्वेलोकजोगादिकमांजेअरुचितेजतेवैराग्यकहियेछये ॥ २ ॥ ॥ विदुरनीतौचोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥
 महाबलान्पश्यमहानुजावान्प्रशास्यन्मिधनधान्यपूर्णम् ॥ राज्यानिहित्वाविपुलांश्चजोगान्गतान्नरेंद्रान्वशमंत
 कस्य ॥ ३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेविदुरन द्विद्वेष्टिषेविदुरजियेजीवने वैराग्यपांमवानेअर्थेकत्युछे ॥ हेराज मोटुछे
 बलजेमनुनेमोटोछेमहिमाजेमनोएवाजेमोटाराजातेजेतेधने करिनेधान्येकरिनेपूर्णएवीजेपृथवीतेनिशिद्धाकरिने
 नेपछेतेपृथवीनाराज्यनोत्यागकरिनेतथामोटोजेजोगतेमनोत्यागकरिनेकालनेवशयैजाताहवातेनेतुजेतेजो ॥ ३ ॥
 ॥ श्लोकः ॥ ॥ नृत्तं पुत्रं दुःख पुष्टं मनुष्या उक्षिप्य राजन् स्वगृहान्निर्हरंति ॥ तं मुक्तकेशः करुणं रुदंतं श्रिता मध्ये काष्ठमि
 व क्षिपंति ॥ ४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हेराजन दुःखेकरिनेपे षण्णकस्योएवोजेपुत्रतेजारेमरिजायछेतारेतेनेमनुष्यजेतेपो
 तानाघरयकिछेदेमशानमांबालवालेईजायछेने तेमनुष्यजेतेमूत्रछेदे शजेमनानेकरुणायेसहितजेमहोयतेमरो
 तायकातेपुत्रनेचित नामध्यनेविषेकाष्ठनिपेठेनांखिदेईनेबालिदेछे ॥ ४ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अन्योधनं प्रेतगतस्य
 जुंक्ते वासांसि चाग्निश्च शरीरधातून् ॥ द्वाच्यामयं सहगच्छत्यमुत्र पुण्येन पापेन च वेष्ट्यमानः ॥ ५ ॥ ॥ अर्थः ॥
 अनेमारंगयोएवोजेपुरुषते जेधनतथावसतेनेबिजो जोगवेछे अनेतेनाशरीरनाजेत्वचामंसादेकधातुतेनेअग्नि
 अथवापक्षितेजोगवेछेअनेएजेपुरुषतेपुण्यनेपापतेणेकरिनेवीटांणोथकोतेपुण्यपापेसहितपरलोकांनेविषेजायछे ॥
 ॥ ५ ॥ ॥ एकादशेचोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ तस्यानिर्वणं चित्तायागीतं शृणु यथा मम ॥ निर्वेद आशापाशानां पुरुष

विवेक
॥३९॥

स्ययथात्यसिः॥ नत्थंगाजातनिर्वेदोदेहबंधं जिहासति॥६॥ ॥ अर्थः॥ ॥ अने एकादशने विषे कंठे हे पाण्डु जडु वै
राग्ये जुक्त छे चित्त जे नुं एवी जे ते पिंगला ते नुं जे गीत ते नुं जे ते मुथ किय थार्थ पणे सांचल्या अने ए रुपने आशारूप जे पाश
ते नुं छे दवाने विषे वैराग्य जे ते तरवा ॥६॥ ॥ कंम जे न थि उत्पन्न थयो वैराग्य जे ने एवो जे रुप ते जे ते देहना बंधन ने त्या
ग करवाने न थी इच्छतो॥६॥ ॥ श्लोकः॥ ॥ नूनं मे न गवान्प्रीतो विष्णुः ॥ निर्वेदो यं दुराशायाय मे
जातः ॥७॥ ॥ अर्थः॥ ॥ अने शुभ्र एवुं जे कांई कर्म तेणे करि ने विष्णु एवा न गवान जे ते मुनं निश्चे प्रसन्न
थया जे कारण पणामाटे दुष्ट छे आशा जे ने एवी जे हुं ते मुने सुख ना आपनारो एवो जे आवैराग्य जे ते उत्पन्न थयो छे माटे
मारु मां दुःखाग्य छे ॥७॥ ॥ श्लोकः॥ ॥ मैवस्युर्मदं चाग्यायाः क्लेशानिर्वेदहेतवः ॥ येनानुबंधं निर्वृत्य पुरुषः ॥
ति॥८॥ ॥ अर्थः॥ ॥ अने जो हुं चाग्य हीन हउं तो वैराग्य ना हेतु एवा जे क्लेश ते जे ते मुने न होय अने जे वैराग्ये करि ने पुरुष
जे ते देहगेहादिक रूप जे बंधन ते नो त्याग करि ने शांति ने पां मे छे ॥८॥ ॥ श्लोकः॥ ॥ तेनोपाकृतमादाय शिरसा ग्राम्यसं
गताः ॥ त्यक्त्वा दुराशाः शरणं ब्रजामितमधीश्वरम् ॥९॥ ॥ अर्थः॥ ॥ एकारण पणामाटे ते न गवान तेणे कस्यो एवो जे
वैराग्य रूप उपगार ते ने मस्तक वते ग्रहण करि ने हुं जे ते ग्राम्य एवा जे नरने विषय ते ने विषे रहि एवि जे दुष्ट आशा ते मनो त्या
ग करि ने सर्व ना नियंता एवा जे न गवान तेना शरण ने पां मिछूं ॥९॥ ॥ वृद्ध चाणक्यो वदति ॥ ॥ श्रुतं यन्न
विरघ्यात् धर्माय न शांतये ॥ किं तेन पठितेनापिका कवा शितमेव तदिति ॥१०॥ ॥ अर्थः॥ ॥ हवे चाणक्य ऋषि जे
ते वैराग्य रहित जे न एवा ते मनि निंदा करे छे ॥ जे शास्त्र नुं जे न एवा पणु ते जे ते जे न एवा नाराने वैराग्य पां मवाने अर्थे तथा

सार

॥३९॥

धर्मपाक्षवानेऽर्थे तथा शांतिपांमवानेऽर्थे नथिथातुं केतांशास्त्रपुराणनेऽन्तरादिकग्रन्थतेमनेऽणिनेपणजेनाग्रंत
रमांवैराग्यधर्मनेशांतिआदिकसारागुणनथि आवताते तेजेऽणवापणुतेणेकरिनेतेऽणनारानेशोक्षाऽन्ययोकांड
नथयोतारेतेचातुरिकरिनेरुदुबोसवाशिख्यातेशुंक्षाऽननहि तांतेजेऽणवापणुतेजेतेतोकाकनुजेबोसवापणुतेजेबु
जछेकेतंऽणिनेवैराग्यादिकसारागुणतोशिऽनानाहैनेउपस्थथिचतुरायेकरिनेबोसवाशिख्यातेतोकेवसकाकचा
रिजांणवि॥१०॥ ॥ग्रंथांतरेषुचोक्तम्॥ ॥श्लोकः॥ ॥दोषदर्शीऽनवेत्तत्रयत्ररागःप्रवर्तते॥अनिष्टवद्धि
तंपश्येत्तथाक्षिप्रं विरज्यते॥११॥ ॥अर्थः॥ ॥माटेग्रंथांतरनेविषेपणवैराग्यपांमवानिरितिजेतेकहिछे॥जेप
दार्थनेविषेपोतानेअतिशेऽसासक्तिजेतेथायतेपदार्थनेविषेवैराग्यनेपांमवानेइच्छतोएवोजेपुरुषतेजेतेदोषनोजो
रोथाय॥अनेतेजेपदार्थतेनेनिश्चेकेवलदुःखरूपनेतुच्छएवुंजुवे॥तारेतेप्रकारेजोनारोजेपुरुषतेजेतेतेपदार्थमांथित
त्कासवैराग्यनेपांमेछे॥११॥ ॥श्लोकः॥ ॥नास्तिविद्यासमंचक्षुर्नास्तिसत्यसमंतपः॥नास्तिरागसमंदुःखं
नास्तित्यागसमंसुखम्॥१२॥ ॥अर्थः॥ ॥माटेविद्यासमानविजुनेत्रजेतेनथिनेपोतानोनेपारकोद्रोऽनथायए
वुंजेसत्यवचनबोसतेसमानविजुतपजेतेनथि॥अनेपदार्थनेविषेजेप्रीतितेसमानविजुदुःखजेतेनथिनेबंधनकारि
सर्वपदार्थनोत्यागकरवोद्वेष्टानाबेजुसुखजेतेनथि॥१२॥ ॥श्लोकः॥ ॥जोगेरोगजयंसुखेक्षयजयंवित्तेऽग्नि
नूनृद्वयंदास्येस्वामिजयंजयेरिपुजयंवंशेऽप्योषेद्वयम्॥मानेऽस्त्रानिजयंगुणेखसजयंकायेकृतांताद्वयंसर्वनाम
जयंसखेजजततोवैराग्यमेऽनजयन्॥१३॥ ॥अर्थः॥ ॥हवेवैराग्यनुंजनिर्जयपणुतेनेवैराग्यवानएवोजेपुरु

विवेक
॥४०॥

पतेपोतानामित्रप्रत्येकदेहं हेमित्रनानाप्रकाराजं जोगतेन विपरागनां नयजेतेरत्यां छेने सुखने विषेनाशपणानि वि
कछेकेतां जे सुख छे ते रवेनाशनपां मे एम सुख मां पण नय छे ने धनने विषे अग्निनोतथार छे जो छे ते ते ते छे
ने दासपणाने विषे स्वामिनिधिक जे ते छे ने जयने विषे हां मा वलिया शत्रुनिधिक जे ते छे ने सारा कुलने विषे व्यभिचारादि
कदोष वा क्षिजे स्त्रीयो ते थि छे ॥ अने मोक्षपने विषे पणको कपोतानुमान जंग करे ते एकां ने पोतानामन
मां खेदपां मवापणु ते निधिक जे ते छे ने सारा गुणने विषे खलपुरुषनो नय जे ते छे ने देहने विषे काय थकि नय जे ते छे हबे के
टलांक गणावु सर्वेना मरूपने लोकने जोग सर्वे ठां ए नय जे ते छे माटे हे सखे अन्नय एवो जे वैराग्य तेने जतमे जे ते सेवो
केतां सर्वे मायिक सुखनो त्याग करिने जगवानना सुखने अर्थे निर्जय एवो जे वैराग्य तेने तमे पां मोतो महा सुखिया थाशो
॥ १३ ॥ ॥ दश मे चोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नेह चात्यंत संवासः कर्हि चित्केन चित्सह ॥ राजन्वेनापि देहेन किमु
जायात्मजादिभिः ॥ १४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने दशमने विषे पण वैराग्यपां ॥ ॥ हि छे हे राजन् धृतराष्ट्र ॥
संसारने विषे जीवने क्यारे यकोय संघाते नित्ये जे बुरे वापणु जे ते हे तु नथि ॥ अने वलिपोतानो जे देह ते संघाते पण नित्ये
जे बुरे वापणु नथि रेतु तो स्त्रीपुत्रादिक संघाते न रहे एम ते शुं के बुं छे ॥ १५ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ एकः प्रसूयते जंतुरेक एव प्र
क्षीयते ॥ एको नु चित्तु दुःखतमे वा एतु ॥ १६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने हे धृतराष्ट्र ॥ ॥ जे तो एतु जन्म छे ॥
ने एक क्षोज मरी जाय छे ॥ अने पोते कस्युं जे पुन्य तेने एक क्षोज जोग वे छे ॥ ने पोते कस्युं जे पाप तेने पण पोते एक क्षोज जोग
गवे छे ॥ १७ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अधर्मापचितं वित्तं हरंत्यन्ये ऽपमेधसः ॥ संजो जनीयापदेशैर्जलानी बज्रसौ

सार

॥४०॥

कसः॥ ॥ १६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने अस्पृच्छे बुद्धिजे नि एवां जे मूढपुरुष तेनुं अधर्म करिने जे सुं कसुं एवुं जे धन ते
 ने बिजा जे पुत्र दिजे ते जे ते चरण पोषण करवा योग्य छे एरित्य ने मिशे करिने हरि जाय छे ॥ जे मजदूरे विदेह्यो जे पद
 तेनुं जीवन रूप जे जस तेने ते मत्स्य ना पुत्र हरि छे ते म ॥ १६ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ गुह्याति यान धर्मेण स्वबुद्ध्या त
 मपंडितं ॥ तेऽकृतार्थं प्रहि एवं ति प्राणारायः सुतादयः ॥ १७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने हे धृतराष्ट्र आजीव जे ते जे ने एतो
 मारो छे ए विबुद्धिये करिने अधर्म वते पोषण करे छे ए जे ते ए धन ने पुत्रादिक ते जे ते अविद्वान् ए जे ए पुरुष तेने अक
 तार्थ एवाने जत जां दे छे ॥ १७ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ स्वयं किं विषमादाय तैस्य क्तो नार्थको विदः ॥ असिद्धार्यो विश
 त्यं धं स्वधर्मविः स्वस्तमः ॥ १८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने पे ताना स्वार्थ ने न जां एतो एवो ॥ ने पोतानो जे धर्म ते य कि वि
 मुख एवो ॥ ने अपूर्ण छे ॥ ते थ जे ने एवो जे ए पुरुष ते जे ते पुत्रादिक ना पोषण करिने थ यु जे पाप तेने पोते ज ग्रहण करिने ते
 पुत्रादिके त्याग करी सतो अधर्मा मसनर ॥ ते छे ते श करे छे ॥ १८ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ तस्माद्व्यो क भिमं राजन् स्वप्नमा
 यामनोरथं ॥ वीक्ष्याऽऽत्मात्मात्मात्मात्मा मः शांतो न व प्रज्ञो ॥ १९ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ ते कारण पणामाटे हे राज
 हे धृतराष्ट्र आजे लोक तेने स्वप्नमायाने मनोरथ तुल्य जां इने ने पोतानुं जे मन तेने पोतानि बुद्धिये करिने नियम माराखिने हे
 समर्थ समथा अने शांत था अो ॥ १९ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ सुतामहिष्यो न वतो ज्ञातयाऽऽत्यमं त्रिणः ॥ प्रजाश्रुतु
 काक्षीयानाधुना संतिकाक्षिताः ॥ २० ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने हे राजन् त मेराज्य करता ते समय मां थ या जे त मारा पुत्र
 ने त मारि पट्रां णियो ने ज्ञातीने प्रधान ने मित्रिने प्रजा ए सर्वे जे ते काक्षते ए ज्यं त्यां च क्षविनां स्त्र्यामाटे ते सर्वे हमणां कोईये

1189 11

[illegible]

1149H

एतादृशं दृष्ट्वा याकृतेश्रीविवेकसारेवैराग्यनिरूपणं नाम अष्टमं प्रकरणम् ॥ ८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेबलि
सप्तमनेविषेकगुणेषु वतेईश्वरजंतेमणेपोतपोतानाकर्मकरिनेएकठेकांणेजेसांकर्यांनेपाछांजुदांकरिनांस्यां
वांजेभूतप्राणिमात्रतेम आद्योक्तनेविषेजेनेदुरेवापणुतेजेतेतोजेमपरवनेविषेपाणिपिवानेजेसांथयांजेम प्यते
मनाजेवुंछेकेतांजेमपरवनेविषेजेसांथयांजेमनुष्यतेपाणिपियनेजुदांजुदांवाह्यं जायछेतेमप्यतेनेजेसायया
जेसीपुत्रादिकसर्वेसंबंधितेजेतेनाशपांमिजायछेपणकोईनिरंतरजेसारितांनथिमाटेतेम अतिशेहेतराखनाहे ॥ ॥

॥ २४ ॥ ॥ एविरंयेद्विद्वद्वेवो जेएकं तिकधर्मतेनाप्रवर्त्तावनाराजे श्रीसहस्राक्षं दृष्ट्वा एतेमदोषिष्येवो जे
लरामदासमुनितेणेसदुरुश्रीगुणातातानंदं दृष्ट्वा विद्विआज्ञायेकरिनेकस्यो जेआविवेकसारनामेग्रंथतेमांवैराग्यनुनि
रूपणकरुणापेक्षाप्रकरणजेतेसंपूर्णथयुं ॥ ८ ॥ ॥ अथश्रीहरेर्नत्तिष्ठतिः स्मृतयः ॥ तत्रोक्तंसप्त

मे ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ श्रवणं कीर्तनं विघ्नोः स्मरणं पादसेवनम् ॥ अर्चनं दनं दास्यं सख्यमात्मानवेदनम् ॥

॥ १ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेमप्यमात्रनेपोतानाकद्व्याणनेअर्थेकरवाजोग्यएविजेश्रीहरिनिभक्तिनेनाप्रतिपा
दनकरनाराजेश्लोकतेमनेअर्थेसहितहुंजेतेद्विखुंछुं ॥ तेमांजागवतनासप्तमनेविषेनवप्रकारनाभक्तिनाजेदजेते
त्याछे जेभगवाननीकथासंज्ञवितथाभगवाननं कथाकीर्तनकेवांतथाभगवाननिमूर्तिनुस्मरणकरवतथाभ
गवाननाचरणारविंदनिसेवाकरवी ॥ तथाभगवाननिजाकरवितथाभगवाननेवंदनाकरवितयादृशं दृष्ट्वा
पणुकरवुं तथाभगवाननुसखापणुकरवुं तथाभगवाननेपोतानोदेहअर्पणं दृष्ट्वा ॥ १ ॥ ॥ अचिंतुक्तजनोव

विवेक
॥४२॥

क्ति॥ ॥श्लोकः॥ ॥श्रीविघ्नोःश्रवणंपरिक्षिदन्नवद्वयासकिःकीर्तनंप्रह्लादःस्मरणंघ्रिपद्मन्नजनेलक्ष्मीःपृथुः
जने॥ अक्रूरस्त्वन्निवंदनेकपिपतिर्दास्येचसस्येऽर्जुनःसर्वस्वात्मसमर्पणेयद्विरन्नृत्कैवलयमेतेविदुः॥ २॥ ॥अ
र्थः॥ ॥हवतेनवप्रकारनिजेन्नक्तिनेनाजेनवमुख्यअधिकारितेमनेअन्नियुक्तजनजेतेकहेछजेन्नगवाननिकथासां
न्नलवितेमांपरीक्षितराजाजेतेमुख्यअधिकारिहोताहवा नेन्नगवाननिकीर्तनन्नक्तिनेविषे शुक्रदेवजिजेतेमुख्यअ
धिकाः॥होताहवा नेन्नगवाननिसमरणन्नक्तिनेविषेप्रह्लादजिजेतेःस्यअधिकारिहोताहवा नेन्नगवाननाचरणार
विंदनसेवाकरवितेनेपेयलक्ष्मीजीजेतेमुख्यअधिकारिहोताहवां नेन्नगवाननिअर्चनन्नक्तिनेविषेपृथुजेतेमुख्यहो
ताहवा॥ अनेहोद्विष्टन्नक्तिनेविषेअक्रूरजिजेतेःस्यहोताहवानेहारेनिदासत्वन्नक्तिनेविषेहनुनाजिजेतेमुख्य
न्नक्तहेताहवा नेन्नगवाननिसस्यन्नक्तिनेविषेअर्जुनजेतेःस्यहोताहवा नेन्नगवाननेसर्वपोतानुधनादिकतथादेह
अर्पणकर्णजेन्नगवाननिआत्मनिवेदनन्नक्तिनेनेविषेयद्विराजाजेतेमुख्यअधिकारिहोताहवाएजेसर्वेन्नजनेजेते
न्नगवान् जेशुद्धस्वरूपतेनेजाणताहवा अथवान्नगवाननाधामनेपंमताहवा॥२॥ ॥नारायणेनोक्तम्॥ ॥
श्लोकः॥ ॥धर्मोज्ञानंचवैराग्यंनृतेर्वैद्यानितत्त्वतः॥अंगानेत्रीण्युत्तमांगदत्त्वादास्यान्यनुक्रमात्॥ ३॥ ॥
अर्थः॥ ॥अनेनारायणमुनिजेतेःएननारायणगीतानेविषेन्नक्तिनांअणअंगजेतेकत्थछेतेकियांतोधर्मज्ञाननेवैरा
ग्यएअणजेतेन्नक्तिजेतेनंमस्तकद्वयनेपगछेनामजेमनांएवांअणअंगजेतेयथार्थपणेकरिने अनुक्रमथकिजांण
वांकेतांधर्मजेतेन्नक्तिद्विष्टन्नक्तिनुद्वयछेनेवैराग्यजेतेन्नक्तिनापगछे॥४॥ ॥दशमेब्रह्मावद

सार

॥४२॥

[illegible]

॥४३॥

અકિનિવાવોજાણાંમયોમાહુતોનેવલ્લનોવિજ્ઞાપકઅવાંને માનવવવાનેગહકઅવાંનેમંશવિરીકાપંકઅર્થવેવવાવને

सार

1143 II

ज्ञानावनेसंन्यासग्रहणकरवोएसर्वैयवडेकरिने प्रयासनेकरतोएवोजेजनतेजेतेपणजेमुनेनथिपांमतोतेमुनेगोपी
 कादेः ॥ ८ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ रामेणसार्द्धमथुरांप्रणीतेश्च । फाट्कनां
 मय्यनुरक्तचित्ताः ॥ विगाढन्नावेननमेवियोगतीव्राधयोऽन्यददृशुः सुखाय ॥ ९ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवतेगोपीका
 युंनिप्रेमलक्षणाचक्रितेनेकेहेछे ॥ हेउद्धवजिअक्रुरजेतेमणेबलदेवजियेसहितमुनेमथुरांप्रत्येपमाझेसतेमारेविषेजे
 अतिदृढप्रेमतेगेकरिनेमारेविषेप्रीतिये ॥ कछेचितजेमन ॥ अनेमारेवियोगेकरिनेतीव्रछेमननिपीढातेजेमनेएवि
 जेगोपांकांतेजेतेपोतानापति ॥ आदिकतेने ॥ स्वनेअर्थेनदेखतिहावेयुं ॥ ९ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ तानाविदन्मय्यनु
 पंगवधियः स्वमात्मानमदस्तथेदं ॥ यथासमाधौमुनयोब्धितोयेनघः प्रविष्टा इव नामरूपे ॥ १० ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अ
 नेतेगोपीका ॥ गुंजेदेवारेविषेअतिसहेक ॥ देव्याः कथईछे ॥ बुधिगुंजेदेवारेविषेअतिसहेक ॥ देव्याः कथईछे ॥
 थाछेदेवारेविषेअतिसहेक ॥ देव्याः कथईछे ॥ बुधिगुंजेदेवारेविषेअतिसहेक ॥ देव्याः कथईछे ॥
 वाजेमुनितेपोतानादेहनेनथिजांणताने ॥ सद्रनाजलनेविषेप्रवेशथइएविजेनदीगुंजेदेवारेविषेअतिसहेक ॥ देव्याः कथईछे ॥
 तागुंजेदेवारेविषेअतिसहेक ॥ देव्याः कथईछे ॥ बुधिगुंजेदेवारेविषेअतिसहेक ॥ देव्याः कथईछे ॥
 कलयाशुद्धोद्भक्त्याविनाऽऽशयः ॥ ११ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने ॥ रुपनुअंतःकरणजेदेवारेविषेअतिसहेक ॥ देव्याः कथईछे ॥
 मनुजेप्रफुलितथवापणुतेविनाकेमशुद्धथायनेगदगदचितथयाविनाकेमशुद्धथाय ॥ अने ॥ रुपनुअंतःकरणजेदेवारेविषेअतिसहेक ॥ देव्याः कथईछे ॥
 एकरिनेनेत्रनेविषेअतिसहेक ॥ देव्याः कथईछे ॥ बुधिगुंजेदेवारेविषेअतिसहेक ॥ देव्याः कथईछे ॥

विवेक
॥ ४४ ॥

नाकेमश्च द्वाय ॥ ११ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ वाग्गद्गदाद्रवते यस्य चित्तं रुदत्यन्नीक्षणं हसति क्वचिच्च ॥ विलज्ज उपाय
ति नृत्यते च मद्भक्तियुक्तो नुवनं पुनाति ॥ १२ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे पोताने विषे च क्रिये जुक्त एवो जे पुरुष ते नुं लक्षणे
राहे छे लक्षणे ल्यके हे छे ॥ हे उद्भव जिमारे विषे हे ते करि ने जिनि वांणि जे ते गदगद थाय छे ने जे नुचित जे ते द्रविण छे ने नाते
मूर्ति नो वियोग थाय तो वारं वार रुदन करे छे ने क्यारे कमारि मूर्ति ने दर्शन करि ने हसे छे ॥ अने क्यारे कलोक नि साजे रहि
तं हते छे ॥ ॥ ॥ रं च क्रिये जुक्त पुरुष ते जे ते आनुवन ने पवित्र करे छे ॥ १२ ॥ ॥ श्लोकः ॥
यथाग्निना हेममलं जहाति ध्मातं पुनः स्वं न जते च रूपं ॥ आत्मा च कर्मा शयं विधूय मद्भक्तियोगेन न जत्यथो मां ॥
॥ १३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे च क्रिव दे करि ने ज आत्मानि शुद्धि छे ॥ हे उद्भव जि जे मग्नि ने विषे तपाय मान करे
जे सुवर्ण ते जे ते अग्निये करि ने मल जे दोहादिक नो संसर्ग ते नो त्याग करे छे ने पछे पोतानु जे शुद्ध स्वरूप ते ने पां मे छे ॥ ते म
जीवात्मा जे ते मारि चक्रि रूपी जे योग ते ए करि ने कर्म जे ने विषे रत्नां छे एवुं जे बासना क्षिण रीर ते ने दासि ने शुद्ध एवु जे
पोतानु स्वरूप ते ने पां मे छे ने ते के डे मुने न जे छे के तां सर्व जीव प्राणि मात्र नो नियंतानो देव्य छे ॥ ॥ ॥ त्तियुं जे मनि एवां जे
नां दंत मणे सेवाने कस्यो एवो जे साक्षात् पुरुषोत्तम हुं ते मुने पां मे छे ॥ १३ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नक्त्याऽहमेक
याग्रात्यः श्रद्धयात्मा प्रियः सतां ॥ नक्तिः पुनाति मन्निष्ठा श्वपाकानपि संनवात् ॥ १४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने संत जे
ते मने वाहालो एवो जे ते जे ते श्रद्धा ये करि ने हृदय थइ एवि जे मारि अनन्य चक्रि ते ए करि ने ग्रहण करवा जो ग्य छुं ॥ अने
मारे विषे छे निष्ठा जे नि एवि जे ते नाने छे जे ते एवां जाति थकि थयो जे दोष ते थकि पण चां डाल जे ते मने पण पवित्र करे

सार

॥ ४४ ॥

छे ॥ १४ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ प्रोक्तं न च क्रियां गेन न जतं माऽसकृन्मुनेः ॥ कामात्तदप्यानस्यंति सर्वं मयि ह विष्टि
ते ॥ १५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेमेकद्व्योजे न क्रियोगते एकरिने मुने वारं वारं न जतो एवो जे नितेनात्तदयने वि
षे जे ते प्रत्यक्ष एवो जे ते देहे देहे मुनिना तद्व्योजे देहे देहे जे ते देहाध्यापं मे छे ॥ १५ ॥ ॥ श्लोकः ॥
न च ते तद्व्यग्रं थिश्चिच्छंते र्दसंशयाः ॥ क्षीयंते चास्य कर्माणि मयि दृष्टेऽखिलात्मनि ॥ १६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने
सर्वे नो अंतर्था मि एवो जे हुं जे ते देखाये स ते आमुनि जे तेनां कर्म जे ते क्षय पां मे छे ने सर्वे संशय जे ते न गवानना स्वरूप ने वि
षे नास्तिक न व ते जे ते छे दायि जाय छे ने तद्व्यनो ग्रं थि जे ते देहा नि मान ते जे ते ने दायि जाय छे ॥ १६ ॥ ॥ श्लोकः ॥
तस्मान्मद्भक्तियुतस्य योगिनो वै मदात्मनः ॥ न ज्ञानं न च वैराग्यं प्रायः श्रेयो न वेदिह ॥ १७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने
ते ज कारण पणा माटे महात्म्ये सहित मारि न क्रिये जुक्त ने मारे विषे छे मन ते जे एवो जे आलोक ने विषे योगि ते ने केवल
ज्ञान जे ते कल्याण ने करे एवुं धा होय न हि ने एकलौ वैराग्य जे ते पण कल्याण ने देहे देहे देहे हि ॥ १७ ॥ ॥ श्लो
कौ ॥ ॥ यत्कर्म न चिर्यत्तपसा ज्ञानं वैराग्यतश्च यत् ॥ योगेन दानधर्मेण श्रेयो न चित्तैरपि ॥ १८ ॥ सर्वमद्भक्तियोगेन म
द्भक्तो स न तेजरा ॥ स्वर्गापवर्गं मामकयंचिद्विद्विच्छति ॥ १९ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने योगि रूप जे ते ने जे
कर्म करे ने पं म वा जो ग्य छे तथा तप ज्ञान वैराग्य ते म एकरि ने जे पं म वा जो ग्य छे ॥ तथा योग दान धर्म ते म एकरि ने जे
पां म वा जो ग्य छे अने बिजां पण जे कल्याण नां साधन ते म एकरि ने जे पां म वा जो ग्य छे ॥ ते सर्वे ने मारे न क्रतु जे ते सुखे मा
रि न क्रति रूपी जे योग ते एकरि ने पां मे छे ॥ अने स्वर्ग मोक्ष ने मारुं धाम ते म ने प ग जो कोइ क प्रकारे करि ने इ छे छे तो मारा न

विवेक
॥ ४५ ॥

विष्णोर्देवः रिनजपांमेछे ॥ १८ ॥ १९ ॥ ॥ पंचरात्रे च क्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ स्वधर्मज्ञानेन नृणां
जुष्टांतु येऽच्युते ॥ अनन्यन्नक्ति सा ध्वी वलकुर्युरेकांतिकाहिते ॥ २० ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अद्वैताख्यं देवदेवो विषे
धर्मादिभिः ॥ देवापि चक्तिजे ते करवान् ॥ निश्चिते जेमपतिव्रतारी जेते पोतानापतिने जमनक्रमवचने करिने सेवे छे पण
थिजा रूपनो विषे हेत ॥ खतिन थि ॥ ते मजे नक्त नगवाननो विषे ज्ञानधर्मज्ञानने वैराग्यरूप जे परं ए देवाणे कएव
जे एक नगवाननिज नक्ति तेने करे छे एवो जे नक्त ते जे ते नगवानना एक तें क नक्त कत्या छे ॥ २० ॥ ॥ श्लोकः ॥
सुरूपापियथानारी वस्त्रालंकार ॥ नशो न्न ते तथा न्नक्ति धर्मादिरहिता नृणाम् ॥ २१ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ के
मजे रुद्रदेवदेवापि ए जे नारी छे ते जेते पण जो वस्त्रने अलंकारेर हित छे तो जेमन थि शो न्न ते ते मधर्मज्ञानने वैरा
ग्यते मणोरहित ए विजे मन्यनि न्नक्ति ते जे तेन थि शो न्न ति ॥ २१ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ देशकालस्वप्नावदेः क्वचिद्दै
वम्य संभव ॥ धर्मादेः स्तिरो धत्ते तद्विद्यया ॥ २२ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने देशकालने पोतानो जे
स्वप्नाव ए आदेक जे ते मनो पारेक विषय पणानो संभव सते के तां जरिसारादेश कालादेक नोजोगन होय तारे धर्मज्ञा
नने वैरागेर देवापि जे न्नक्ति तेन शपां मि जाय छे के निपे छे तो जेम विजक्षि जे ते ऊब कारो करिने वाद सामांति रोधान थै
जाय छे ते म ॥ २२ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ युक्ता धर्मादिभिः साक्षात् अपि विघ्नैर्महापदि ॥ अवसानान्निभूतेष्वपि ॥ २३ ॥
॥ इति विमलैकांतधर्मप्रवर्तक श्रीरहजानंद स्वामिशिष्य बलरामदास निनासरुग्गुणातातानंद
दस्वाम्याज्ञया कृतेश्रीविवेकसारं चक्तिनिरूपणं नाम नवमं प्रकरणम् ॥ १ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने धर्मज्ञानने वैरागेस

सार

11 84 11

हितएणिजेतेतेतेतोमहाआपत्कादनेविषेपणअचसएविथकिविघने करिनेक्यारेयनाशपांमतिनयिकेनिपेठे
 तेजेममोटोपर्वतजेतेवर्षातानेधारायेकारेनेखोदाह्वातोदण्डिते ॥ २३ ॥ ॥ एविरित्येनिर्मसएवोजेएकान्तिकध
 तिलाप्रवर्त्तवदापलेष्टीसह्यादंस्वातेद्वेदो शिष्यएवोजेबलरामदासमुनेतेणेसद्गुरुश्रीगुणातीतानंदस्वामि
 निआजायेकरिनेकस्थोजेआविवेकसारनामेग्रंथतेनेविषेचक्तिनिह्वाकस्थुंएनामेनवप्रकरणजेतेययुं ॥ ९ ॥
 ॥ अथचौर्यपरंगनासंगानेपेधविषयाःस्मृतयः ॥ ॥ एतदुद्वेष्टि ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ ब्रह्महत्यासुरापानंस्ते
 यं वगनागमः ॥ महांतिपातकान्याहुःसंप्रयोगंचतैःसह ॥ १ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेचोरिकरवितयापरस्त्रीनोसंग
 करजेतेद्वेदोपेधनाजेश्लोकतेमनेअर्थेसहितहुंजेतेस्त्रिखुंहुं ॥ तेमांपंचमहापापनेलांचोरिनेगुरुस्त्रीनोसंगतेनेमनुजे
 तंकेहेछे ॥ जेब्राह्मणनिहत्याकरवितयासुरापानकरवुंतथाचोरिनिहत्यापुत्रादोसंप्रवृत्तोप्युत्तानांजेतेछे ॥
 तेमनेधर्मशब्दाद्वेदोपेधनेजेते महापापएवानेकेहेछेनेतेचारमहापापनाकराजेमन्यतेमनिसंधाये
 सम्यक्प्रकारेमेलापराखवोतेनेपांचमुमाहापापकेहेछे केतांब्रह्महत्यासुरापानचोरिनेगुरुस्त्रीनोसंगएचारमहापाप
 नाकनाराजेमन्यतेमनोमनक्रमवचनेकारनेजेस्वरेखरोसंगकरवोतेनेपांचमहापापकेहेछे ॥ १ ॥ ॥ अमस्मृ
 तौच ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अपहृत्यपस्यार्थदानंयत्तु यच्छाते ॥ सदातानरकंयातियस्यार्थस्तस्यतत्फलम् ॥ २ ॥
 ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेवसिचोरनेद्वेदोपेधनेजेतेयमन्यतेनेविषेकत्योछे ॥ जेजेरुषजेतेपारकुंधनचोरसाविनेद्वेदो
 नेआपेछे ॥ तेजेद्वेदोपेधनाशेरुषजेतेतेतोनरंकलोकजेतेनेपमेछे ॥ अनेतेपारकुंधनचोरिसावेनेजेदानकरुं

विवेक
॥ ४६ ॥

तेदाननुजेफलतेतो जेनुधनजेतेनेथायछे ॥ २ ॥ ॥ गौतमेचोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ तृणं वायदिवाकाष्ठं पुष्पं
वायदिवाफलम् ॥ अनापृच्छन् हि गृह्णानो हस्तं च्छेदयति ॥ ३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने गौतमः नित्ये तो तृणादि
कनिचोरिनुपणहस्तकापवारूपप्रायश्चित्तकत्थुंछे जे मनुष्यतेनाधणिनेन पुछतो थको जो तृण जे तेने ग्रहण करेछे तथा
जो काष्ठ जे तेने ग्रहण करेछे तथा जो पुष्प जे तेने ग्रहण करेछे तथा जो फल जे तेने ग्रहण करेछे तो ते पुछ्या विना तृणादिकने
खेनारो मनुष्य जे ते पोताना हस्त जे छेदवापण तेने योग्य थायछे ॥ केतां तृणकाष्ठपुष्पने फलते मनोपण जे चोरनारो तेना
हाथकापवा एदंडकत्थोछे ॥ ३ ॥ ॥ श्रीशंकरेण चोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ अरण्यं विजनेन्यस्तं परस्वंहस्यते
दा ॥ मनसापि न गृह्णति तेनराः स्वर्गं ध्यामेनः ॥ ४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने शंकराचार्य जे ते मणे पण कत्थुंछे जे नथिको
इजन जेने विषे ए जे अरण्य एदंडे विषे एदंडुं जे जो पारुधन देखायछे ॥ तो ते धनने मने कारेने पण जे मनुष्यनथिग्रह
ण करता ते मनुष्य जे ते स्वर्गलोकेने पां मनारा थायछे ॥ ४ ॥ ॥ विदुरनीतौ च ॥ ॥ श्लोकः ॥ हरणं च परस्वानं
पदाराजं मे मर्शनम् ॥ सुहृदां च परित्यागस्त्वयो दोषः क्षयावहाः ॥ ५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने विदुरनीतिने विषे विदुर
जीये पण कत्थुंछे ॥ एक पारकु जे धन तेने चोरि लेवुं अथवा यक्ष करिने हरि लेवुं ने बिजो परस्त्रीनां संग करवने त्रिजो पोता
नाहितकारे एदंडा एदंडा एत्र एयदे एदंडे एदंडा एरदा कार्त्तिशोभन एदंडे क गुणने नाश पमाडे एवाछे ॥ ५ ॥ ॥ म
हाभारते व्यञ्जिचारनिषेधश्लोकः ॥ ॥ श्लोकः ॥ परदारान गंतव्याः सर्ववर्णेषु कर्हिचित् ॥ न हीदृशमना युष्यंसां
किंचिन्नावेद्यते ॥ यादृशं पुरुषस्येह परदारोपसेवनं ॥ ६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने महाभारतने वीषे व्यञ्जिचारनो निषे

सार

॥ ४६ ॥

धजेतेकत्योछे जेहएरणनेविषेक्यारेपणपरस्त्रीनोसंगनकरवांशाम देतोआलोकनेविषेपरपादासंपादयेजेपापते
 जेपुरुषनाआवरदानेघटाडीनांखेछे तेवुंभीजुंकोइपापनथि घटाढतुकेतांपरस्त्रीसंगनोकरनारोजेपुरुषतेचोराशि
 साखजात्यनीयोनिमं ज्यांज्यांजन्मनेधरेछे त्यांत्यांजनमिनेतत्कादमरिजायछे नेकेवलमातानाउदरनांरहितेछे
 रकष्टनेपांमेछे पणएनिअवरदातोकाईपणपुरिथार्तीनथी॥६॥ ॥श्लोकः॥ ॥यावंतोरोमकूपाःस्युःस्त्रीणांगा
 त्रेषुनिर्मिताः॥तावद्वर्षस्तस्मिन्नेनरकंपर्युपासते॥७॥ ॥अर्थः॥ ॥अनेस्त्रीनादेहनेविषेजंटलांरुवाडांनाछिद्र
 निरम्याछे तेएकएकछिद्रप्रत्येएकएकहजारवरसपरजंततेपरस्त्रीसंगनेकरनारोपुरुषजेतेनरकनेजोगवेछे ॥७॥ ॥
 श्लोकः॥ ॥परदारेषुयेमृदाश्चक्षुर्दुष्टंप्रयुजते॥तेनदुष्टस्वप्नावेनजात्यंधास्तेन्रवन्तिहि॥८॥ ॥अर्थः॥ ॥अ
 नेजेस्त्रीपुरुषजेतेपरस्त्रीनेविषेदुष्टस्वप्नावेजुक्तजनेत्रतेनेजोडेछे॥केतांकामप्नावनिदुष्टदृष्टिपरस्त्रीनेजुवेछेनेपछे
 तेदुष्टस्वप्नावेकरिनेजोनारापुरुषजंतेजेज्योनिनेविषेजन्मछे तेजन्मतांवांतजआंधसाथायछे॥८॥ ॥श्लोकः॥
 मनसापिप्रदुष्टेनयेपश्यंतिपरस्त्रियम्॥रोगार्तास्तेन्रवन्तीहनरादुष्कृतकारिणः॥९॥ ॥अर्थः॥ ॥अनेजेपुरुषजेते
 अतिशोकामप्नावेजुक्तजेमनतेणेकरिनेपरस्त्रीनेजुवेछे ॥ एवादुष्टकर्मनाकरनारोजेपुरुषतेजेनेमरिनेजेज्योनिने
 पांमेछेत्यांत्यांनिरंतरअनेदुष्टकारोपेदृष्टिदीडायछे ॥ एविरित्येपरस्त्रीसंगनुंनेपरस्त्रीनेकामप्नावे जोवानुंमोट
 पापछे माटेएवास्वप्नावनांसर्वप्रकारेत्यागकरवां॥९॥ ॥मनुस्मृतौच॥ ॥श्लोकः॥ ॥व्यञ्जिचारातुन्रतुःस्त्रीलो
 कंप्राप्नांतिनिंयतां॥शृगालयोनिमाप्नोतिपापरोगैश्चपीड्यते॥१०॥ ॥अर्थः॥ ॥अनेव्यञ्जिचाराद्वेवेधमनुस्मृति

विवेक
॥४७॥

नेविषेपणकृत्यांछे॥ जेस्त्रीजेतेपोतानापतिनेमुकिनेपरपुरुषनोसंगकरेछेतेस्त्रीजेतेआलोकनेविषेनिंदाकरवाजोग्यप
णानेप'मेछेनेमरिनेशियालनिजानिनेपांमेछेनेपापरूपजेअनेकप्रकारनारोगतेणेकरिनेबहुंपीडानेप'मेछेमाटेस्त्रीने
परपुरुषनोसंगकरियनकरवो॥१०॥ ॥ तथादेवसस्मृतौ॥ ॥श्लोकः॥ ॥याकामेनान्य'रुषंयोषान्निसरतिक्वचि
त्॥ राखरीसमजन्मानिनिरयांतेऽतिरुग्भवत्॥११॥ ॥ अर्थः॥ ॥अनेतेमजदेवसऋषिनिस्मृतिनेविषेकृत्युछे॥ जे
स्त्रीजेतेकामेकरिनेजोएकवारपणपरपुरुषनोसंगकरेछे तोतेस्त्रीजेतेमरिनेघणाकवरससुधीतोनरकनेजोगवेछेनेन
रकनेज'प'छे॥ तजन्मसुधितोअतिशेरोगवालिगधेडीथायछे॥ एविरित्येस्त्रीनेपरपुरुषनासंग' मोटुपापछे मा
टेस्त्रीनेपर'रुषनोसंगनोसर्वप्रकारत्यागकरवो॥११॥ ॥ पंचमेपरीक्षितंप्रतिशुकदेववचनम्॥ ॥ गद्यश्लोकः॥
यस्त्विहवाऽगम्यां स्त्रियमगम्यंवापुरुषंयोषिदन्निगच्छतिताव'त्रकशयाताडयंतस्तिग्मयासूर्म्या'लोहमय्यापुरुषमा
सिगयंतिस्त्रियंच'रुषमय्यासूर्म्या॥१२॥ ॥ अर्थः॥ ॥ अनेजागवतनापंचमस्कंधनेविषेपरीक्षित'जाप्रत्ये
शुकदेवजानुवचनछे॥ हेराजापरीक्षितआलोकनेविषेजेपुरुषजेतेपरस्त्रीनासंगनेकरेछेअथवाजेस्त्रीजेतेपर'रुषना
संगनेकरेछे तेपुरुषनेनेस्त्रिनेजमनादूतजेतेकोरडेकरिनेमारतायकाजमपुरीनेविषेलेइजइनेअग्निyeकरिनेतपाविने
रातिचोसकरिएवीजेसोटानिस्त्रीनि'तितेसंधायेतेपुरुषनेआक्षिगनकरावेछे तथाअग्निyeक'तपाविनेरातिचोसक
रिएविज'लो'आदेपु'आदि'आदिदे'आदे'तारेदे'आ'क्षिगनकरावेछे एविरित्येपुरुषनेस्त्रीएषेयनेव्यन्निचारनुमोटुपापछे
नेतेपाप'महादुःखरूपफसछे तेमाटे'रुषनेनेस्त्रानेव्यन्निचारनकरवोएसर्वशास्त्रनोसिद्धांतछे॥१२॥ ॥ वासुदेवमा

सार

॥४७॥

[illegible]

विवेक
॥ ४८ ॥

विप्रेच्छासनजनेन एवांनयाय ॥ कर्मजेवद्वानएवोजेइंद्रियोनांसहते जेतज्ञानिरूपनेपण विषयप्रत्यतां णिजाय
छे ॥ १६ ॥ ॥ हारितस्मृतौ च ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ परस्त्रियाश्रवसांतं यदि स्पृशेच्च कामतः ॥ ब्रह्महत्यासमंपापः नि-
कात्यायनोऽब्रवीत् ॥ १७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने वखि हारितस्मृतिने विषे तां परस्त्रियें पुरुषुं जे वसते ते छे इंद्र- यानां पण दो-
षक त्या छे ॥ जे पारकि जे स्त्री ते ना पैरे द्याव सना जे छे दो ते ने जे पुरुष का आवे करि ने जां छासे छे तो ते पुरुष ने ब्रह्मा क-
स्या तुल्य पाप जेत याय छे ए म कात्यायन मुनि जेत केहेता है ॥ १७ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ यावंति तस्य सूत्राणि तावद्
र्षश्चाष्टके च ॥ अंतं स नरकं वा संप्रकरांति नराधमः ॥ १८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने जे दसा ते वसना दां रा छे ते दसा शो-
वर्ष पर्यंत नरने मध्ये अधम एवां ते पुरुष जेत मरि ने नरक ने विषे निवास करे छे ॥ १८ ॥ ॥ कपिलगीतायां चाक्तम् ॥
श्लोकः ॥ ॥ तत्त्वज्ञानं प्रवृत्तेषु को न हि संति धीः पुमान् ॥ अपि नारायणं नृते यो षिन्मय्येह मायया ॥ १९ ॥ ॥ अ-
र्थः ॥ ॥ अने कपिलगीताने विषे तो स्त्री रूपी जे माया ते सर्व नी बुद्धि ने मोह पमांडे ए विछे ए म कथ्युं छे ॥ हे मात स्त्री ना रूप ने जो
इने ब्रह्मानी बुद्धि ते मोहने पां मिगई तां ते ब्रह्मना स जे ला जे शिव रूपा रिच्या ॥ दक अने ते मरि च्या दि क ना सर जे ला जे कस्य
प आदि वक्ते ए ए ए ए ॥ ए ए ए ए ए ए ए ए जे देव मनुष्य आदि क सर्व ते ने विषे एक नारायण ऋषि विनाधिजा एवां कि थो पुरु-
ष छे जे जे नि स्त्री रूप माया ये करि ने बुद्धि खंडित न थाय के तां एक नारायण ऋषि विनाधिजा शिव ब्रह्मा आदि क सर्व नी बुद्धि
जे त स्त्री ना स्वरूप ने जो इने मोहने पां मे छे ने एक नारायण ऋषि नी ज बुद्धि मोहन थि पां मति ॥ १९ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ बलं
मे पश्य मायायाः स्त्री मय्या जयिनो दिशाम् ॥ या करोति पदाक्रांतान भ्रूविजृम्भेण केवलम् ॥ २० ॥ ॥ इति विमर्शकां

सार

112211

तधर्मप्रवर्तकश्रीसहजानंदस्वामिशिष्यवलरामदासमुनिनासदुरुश्रीगुणातीतानंदस्वाम्याज्ञयाकृतं श्रीविवेकसारे
चौर्यपरांगनासंगनिषेधनिरूपणं नाम दशमं प्रकरणम् ॥ १० ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हेमातस्त्रीरूपजेमारिमायातेनावलने
तोतमेजुवोजेस्त्रीरूपमायाजेतेदशदिशानेजीतिनेवशकरनारा जेपुरुवरवाययातिदशरथनेरावणआदिकमोटाशूर
विराजातेमनेपणकेवलभृकुटिनेविलासेनृत्तिज्जलप्रादेप्रादुकेकरिनेकचरिनांस्याएवानेकरेछे ॥ कंतां एवमर्थ
नेपणपगेकरिनेकचरेएवुंस्त्रीरूपमायानुबलछे माटे रूपमात्रनेपरस्त्रीनांसंगकरवानहिनेपोतानिस्त्रीजेतेनोपणउत्स
वनादिवसेतथापुरणमासिअमावास्यादिकपर्वनेविषेतथाएकादशिआदिकव्रतनेदीवसेत्यागराखवानेस्त्रीयुनेविषे
आरेएहेएवेएवेधावुंनहिएसर्वशाखनोसिद्धांतछे ॥ २० ॥ ॥ एविरित्येनिर्मलएवांजेएकं तिकधर्मतेनाप्रवर्त्ताव
नाराएवाजं श्रीसहजानंदस्वामितेमनोशिष्यएवांजेहुंवलरामदासनामेमुनेतेणेसरुश्रीगुणातीतानंदस्वामीतेम
निआज्ञायेकरिनेकस्योएवांजेआविवेकसारनामेग्रंथतेनेविषे चोरितेपरस्त्रिनांसंगतं मनानिषेधनुनिरूपणकरुंए
नामेदश-प्रकरणजंतेययुं ॥ १० ॥ ॥ अथप्राणिमात्रहिंसानिषेधनामिषाशननिषेधनविषयाः तयः ॥ तत्रचारतद
वाअतिमहर्षिवचनः ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ बीजैर्यज्ञेषु यष्ट्यमिति वै वैदिकी श्रुतिः ॥ अजसंज्ञानिर्बाजानिच्छागं नो हंतु
मर्हथ ॥ १ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेको जीवप्राणिनादिहिंसानकरावैतयामं सन्नक्षणनकरवुंतेनाप्रतिपादनकरनारा
जेसंज्ञानेमनेअर्येसहितहुंजेतेसिखुंछुं तेमांचारतनंविषेदेवताप्रत्येमहर्षि-वचनछे ॥ हेदेवोयज्ञानेविधान्यनावी
जेकरितेतेप्राणिनादिहिरित्येवेदनिश्रुतिजेतेछे ॥ अनेअजकारेनेयज्ञनेविषेहोमकरवोएमजेवेदमांकत्युंछेतेअजएवे

विवेक
॥४९॥

नामेजेनउगेएवांजेधान्यनांबीजतेनेजाणवांपणअजशब्देकरिनेयज्ञनेविषेहोमवानेअर्थेवकरामारवानेतमेजोग्य
नथिअनेहंदवांजेयज्ञरूपधर्मनेविषेवकराआदिकपशुनोवधथायएधर्मसाधुपुरुषनोनथि॥१॥ ॥वायुमत्स्यपुरा
णयोदेवेंद्रप्रतिमहर्षिवचनम्॥ ॥श्लोकः॥ ॥गोधाष्टैःसुरश्रेष्ठयेषुहिंसानविद्यते॥त्रिर्षपरमंकाक्षमुषितैरप्ररो
हिन्निः॥२॥ ॥अर्थः॥ ॥वायुपुराणतथामच्छपुराणनेविष्णुमहर्षिवचनछेजेदेवतानेविषेअष्टएवाहेइंद्रअ
एयवरसपरजंतरहिनेजुनांथयानेवावियेतोउगेनहिएवांजेधान्यनांबीजतेमेकरिने यज्ञकरवोकेमजेएवाधान्यनेवि
षेहंदवांजेअनेएविरित्येउगेएवेधान्यकरिनेपणयज्ञनोनिषेधकर्यांतोपशुमारनेतोयज्ञथायजकेम माटेअहिंसा
मययज्ञकरवोएजवेदनोमतछे॥२॥ ॥श्रीमद्भागवतचतुर्थस्कंधेप्राचीनबर्हिषंप्रतिनारदवचनम्॥ ॥श्लोकः॥
ओजोप्रजातेराजन्पशून्पश्यत्वयाऽध्वरे॥संज्ञापितान्जीवसंघान्निर्घृणेनसहस्रशः॥३॥ ॥अर्थः॥ ॥श्रीमद्भा
गवतनाचतुर्थस्कंधनेविषेप्राचीनबर्हिराजानारदजीनुवचनछे हेप्रजदापतिहेआधीदयाहीदयादयाहेहिंसा
वोजेतेतुंतेणयज्ञनेविषेमास्या जेहजारोपशुतथातुंतेणयज्ञनेविषेमास्याएवाजेभिजाकेटसीकजात्यनाजावनास
हतेमनेतुंजेतेजो॥३॥ ॥श्लोकः॥ ॥एतेत्वांसंप्रीक्षंतेस्मरंतोवैशसंतव॥संपरेतमयःकूटैश्छिदंत्युत्थितमन्यवः॥४॥
अर्थः॥ ॥अनेयज्ञनेविषेतेमास्याएवाजेपशुतथाजिवनारहतेजेतेतारुवेरनेसंजारताथकाता॥ बाटजेनेवेठाछे
अनेमाटेहंदवांजेअनेपरलोकेनेपांम्योएवाजेतुंतेतुंनेदेखिनेउतपन्नथयोछे अतिशेक्रोधतेजेमनेएवाजेपशुत
थाजावनासहतेजेतेलोप्रदेखेवांजेदिदुजेछेद्वे॥४॥ ॥श्लोकः॥ ॥तंयत्पशवोऽनेनसंज्ञमायेऽद्रयासुना॥कु

सार

॥४९॥

ठारैभिच्छिदुःकुडाःस्मरंतोऽमीवमस्यतत् ॥ ५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हे प्राचीन बर्हि राजा तारिपेंठे पशुनिहिंसाये जुक्त जे प
 ते मोकरनारोनेदसायेसहेतुवोजे एपुरंजननामे राजा तेणे यज्ञने विषे मास्या एवाजे पशु ते जे ते एं रंजन राजानावे र
 ने संचारताथ वृद्धे को धे जुक्त थका को वाढे करिने ते पुरंजन राजाने छे दता हवा ते माटे यज्ञने विषे पण जो पशुना हिंसा करे
 तो दुःखरूप फलने जोगवे अने यज्ञने विषे पण जो पशुना हिंसा करी तो पोताने अर्थ तो कोई रित्ये कोई जीवनी हिंसा न
 ज करवी ए सर्वराजोऽपि हित छे ॥ ५ ॥ ॥ नारद पंचरत्न चनम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ १ ॥ तिर्वदति वैश्वस्य जननी
 वाहंतसद ॥ कस्यापि द्रोहोऽप्यहं ह्यहं न्युतय ॥ ६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने वल्लिनारद पंचरात्रनुवचन छे प्र
 चुकेतां समर्थने परम दयालुः ति एवाजे श्री पुरुषोत्तम नारायण तेना प्रतिपादनने करतो एवी जे १ तिते जे ते माता निपेंठे
 निरंतर विनाहितने जकहे छे पण कोई जावना द्रोहने उपजावे एं जे वचन तेने श्रुति जे तेन थिके ती माटे वेदने विषे हिंसा
 मयय तुं प्रतिपादनन थी ॥ ६ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नतच्छास्त्रं यच्छास्त्रं वत्ति हिंसा मनर्थदाम् ॥ यतो न वतिसं
 सारः सर्वानर्थपरंपरः ॥ ७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने अनर्थने पमाडे ए विजे हिंसा तेने जं शास्त्र के हेतु होय केतां जीव हिंसा
 नु प्रतिपादन करतु होय एवं जे शास्त्र तेने तो शास्त्र जनमानं शा माटे तां समग्र दुःख निछे परं ए वाक्तां निरंता प्रा मिजे नावे
 पे ए बोसंसार जे चोरा शिक्षा खजातिने विषे वारं वार जन्म मृत्यु नो प्रवाहते जे ते जे जीवनी हिंसा थकि थाय छे ए विरित्ये म
 हादुःखरूप फल निपमाडनारि जे हिंसा तेनुं जे शास्त्र प्रतिपादन करतुं होय तेने तो शास्त्र जनमानं वुं ॥ ७ ॥ ॥ नारदे जी
 पवचन ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ सर्वकर्मस्य हिंसा वैधर्मात्मा मर्यादवीत् ॥ ज्ञानादपरा हिंसांति पाह्ये आं पशुन

विवेक
॥ ५० ॥

राः ॥ ८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने चारतने विषे जीष्मपितानुवचने छे जे धर्मरूप छे आत्मा जे नो ए जा जे मनुते सर्वकर्म
ने विषे अहिंसा जे तेने जे हेता हवा ॥ केंतां कोई कर्म नो विषे कोई ॥ मात्र निहिंसा तो क्यारे यकर विन हि ए मधर्म
मूर्ति ए वा जे मनुते के हेता हवा ॥ तारे यज्ञने विषे यज्ञना करनारा पशु ने के ममार छे ए म के हेता हो तो त्यांक हुंहुं जे यज्ञने मि
षे करिने मां सनाखान ॥ ८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ तस्मात्त्वमणतः कार्यो धर्मः सूक्ष्मो विजानता ॥ अहिंसा सर्वभूतान्यो धर्मे न्यो
ज्यायसीमता ॥ ९ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ ते कारण माटे विशेषे करिने सर्व शास्त्रना सिद्धं दृष्टे ए नारां जे रूप तेने सर्व
शास्त्रना प्रमाण थकि अहिंसारूप जे सूक्ष्म धर्म ते जे ते करवो ॥ के म जे सर्व भूतनि जे अहिंसा ते सर्व धर्म थकि श्रेष्ठ मानि छे ॥
केंतां कोई जीव प्राणि मात्र निहिंसान करवि ते जे सर्व धर्म शास्त्रना करनारा जे मोटा कृपिते मणे सर्व धर्म करतां मोटा धर्म
मां न्यो छे ॥ ९ ॥ ॥ वृद्धपराशरेणोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ यस्तु प्राणिवधं कृत्वा पितृन्मांसेन तर्पयेत् ॥ सोऽविद्वांश्चंदनं
दग्ध्वा कुर्यादंगारक्षेपनम् ॥ १० ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने वृद्ध ए वा जे पराशर मुनि ते मणे के छे जे पुरुष प्राणि निहिंसा करिने
॥ ते ते मने मांसे करिने तृप्त करे छे ॥ ते रूप जे ते तो मूर्ख थको सारु मुगंधि मान जे चंदन तेने बालिने तेने निराख जे तेनु
पोताने शरीरे लेपन करे छे ते सारु थने विषे तथा श्राद्धना विषे को जीव नि क्यारे यहिंसा न करवि एरित्ये सर्व शास्त्रना सि
द्धांत छे ॥ १० ॥ ॥ महाचारते युधिष्ठिरं प्रति जीष्मवचनम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ प्राक्षिता न्युक्षितं मांसं तथा ब्राह्मणकाम्य
या ॥ निर्दोषं सर्वथा मांसां देहे देहै चूपतां ॥ ११ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे मांस न क्षणना निषेधना श्लोक ते मने अर्थे सहित लिखुं

सार

॥ ५० ॥

छुंते मां चारतने विषे युधिष्ठिरराजा प्रत्ये जीष्मपितानुवचनछे ॥ हेराजा युधिष्ठिरदेवताने निवेदन कस्युंतथा पितरने नि
 वेदन कस्युं एवुं जे मां सतेना चक्षणे विषे पण दोष छे तथा ब्राह्मणे नि आज्ञाये करिने जे मां सनु चक्षणे करवुं तेने विषे पण
 दोष छे ॥ पण कोई प्रकारे मं सजे ते नि दोष न थिते माटे मां सनु चक्षणे क्यारे यन करवुं ॥ ११ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ यो यजेता श्व
 मेधेन मासि मासियतव्रतः ॥ वर्जयेन्मधुमांसं चरममेत युधिष्ठिर ॥ १२ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हेराजा युधिष्ठिर एकते नियमे
 पक्षपातानावर्णाश्रमनाधर्मने पाक्षतां सतां महिना महिना ने विषे अश्वमेध यज्ञे करिने यजे छे ने एक तो मघ मांस नो त्या
 ग करे छे एषे जण ने तुल्य पुन्य थाय छे एवुं जांणि ने मांस चक्षणे नो त्याग करवो ॥ १२ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ सप्तर्षयो वास
 स्विह्यस्तथैष्टयाः ॥ अमांसं चक्षणां राजश्रं संति मनापिणः ॥ १३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हेराज आहंसा एष्टुष्टु
 रुडि युद्धि जेम नि एवाजे वसिष्ठ आदिक सप्त ऋषि तथा र्यना किरण ने पि नाराने सूर्यना मंडलने विषेर त्या एवाजे साठ्य
 हजार वासस्विह्यना मे ऋषि ए सर्वे जे ते मांस चक्षणे करवुं तेने खां छे ने मांस चक्षणे करवुं तेनी निंद छे छे छे छे
 स चक्षणे न करवुं ॥ १३ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ पूर्वमनसा त्यक्ता तथा वाचा च कर्मणा ॥ न च क्षयाते यो मंसं त्रिविधं स वि
 मुच्यते ॥ १४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हेराज एष्टुष्टु प्रथमतो मने करिने मांस नो त्याग छे ॥ एष्टुष्टु एष्टुष्टु एष्टुष्टु एष्टुष्टु
 करे छे छे छे छे छे करिने मांस नो त्याग करे ॥ एष्टुष्टु एष्टुष्टु एष्टुष्टु एष्टुष्टु एष्टुष्टु एष्टुष्टु एष्टुष्टु एष्टुष्टु एष्टुष्टु
 ने क प्रकार ना संसार ना कष्ट थकि मुकाय छे ने परम सुखने पां मे छे ते माटे मांस चक्षणे न करवुं ॥ १४ ॥ ॥ श्लोकः ॥
 न हि मांसं तृणात्काष्ठादुपद्वाद्वापि जायते ॥ जंतुघाताद्भवेन्मांसं तस्मादोषोस्ति चक्षणे ॥ १५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हे

विवेक
॥५१॥

राजन्मांसजंतंतरणायकिनथि थातुंतथाकाष्टयकिनथिथातुतथापाशाणथकिनथिथातुंमांसतोजंतुनाघातथकि
जथायछे तेमाटेमांसञक्षणेनेविषेमोढोदोषछे ॥ १५ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ ऋषिभिःसंशयंष्टोवसुश्वेदिपतिः
पुरा ॥ अञक्षयमपिमांसंसप्राहञ्चमितिप्रजो ॥ १६ ॥ आकाशात्पतितःसद्योज्जूमौसनृपतिस्तदा ॥ एतदेवपुनश्चो
क्ताविवेशधरणीतलम् ॥ १७ ॥ ॥ अर्थो ॥ ॥ हेसमर्थएवाराजायुधिष्ठिरपूर्वविश्वजितनामेइंद्रययोतेणे
पशुनिहिंसायेऽक्तएवायज्ञकरवानोआरंभकस्थो पछेमोटाऋषिजेतेफरताफरतातेयज्ञनेविषेआव्यातारेतेऋषिये
इंद्रादिकदेवनेकत्थुं जोहंराष्ट्रेऽक्तयज्ञकरवा॥नेतोवेदनेविषेनापडिछेमाटेतमेदेवताथईनेजेआहिंसामयजज्ञकरि
नेमांसञक्षणेकराछोतेकर्मतमनेघटतुंनथिएविरित्येतेऋषिनेदेवतदेष्टाणो कवादविवादथयां तेसमयमांचदिदेश
नोपातिरज्ज्वाह्वाह्वाह्वा सुनामेमहधर्मवालोतेत्यांआवतोहो तेनेतेऋषियेएसंशय छोतारेतेवसुराजायेद्रमेप
क्षपातेकरानेकरुं जेवेदमां हिंसामयजज्ञकारेनेमांसञक्षणेकरवानुकत्थुंछे ॥ एवंजेपक्षपातनुअसत्यवचनतेने
तेवः राजाथोस्योएतस्मेतत्काक्षआकाशयकिपृथ्वीनेविषेपडतोहवो तारेवक्षीतेऋषियेतेवसुराजानेकत्थुंजेतुंसा
ं बोस्यतारेपाछोतेराजातोप्रथमनिपेठेजथोसतोहवोपछे तोपृथ्वीफाटितेपातलमांप्रवेशकरतोहवोनेतेवः राजा
महाकष्टनेपांमतोहवो ॥ एविरित्येकेवलमांसखाधानुवचनकत्थुंतेणेकरिनेपणएवदुपापसागुतारेजेमांसखायनेते
नेपापसागेतेमांतिशुंकेवुंतेमांसखानारानेतोनिश्चेजमांतुंपापसागेमाटेकोईप्रकारेमांसञक्षणेनकरवुं ॥ १६ ॥ ॥
॥ १७ ॥ ॥ धर्मोपदेशोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ आर्द्रावक्ष्मास्तथाऽऽढ्योचृष्टाःस्युर्ययनिस्तुषाः ॥ पुंभिःस्त्री

सार

॥५१॥

जिनं नक्षत्रास्ते सूक्ष्मजीवांतसंनवात् ॥ १८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने धर्मोपदेशने विषेतो मांस नक्षत्राणो दोष छे माटे
वाद्य आदिक निजे लीक्षणीयां तेने फोड्या विना बाफि खाधानि ना कहि छे जे लिखिए विवाह निपाप द्वियो तथा तु वेर
निफलियो ते जे ते जो फोड्या विना छोडां ये सहित बाफे ली होय तो ते पुरुष तथा स्त्रियुं ते मरणे न लाविए छे ते ॥ १९ ॥ ॥ योने विषे
जिणा गवाजे जीवते मनो संनव छे के तां ते फलियो निमां हिइ ये ह्यो होय ते पण ने लिख फाय छे ॥ माटे ते फाले यो मां पण मां
संनक्षत्राणो संबंध आव्यो माटे न स्वादि ॥ १८ ॥ ॥ ॥ त्यंतरे चा गाक्षित जल गादे ले ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ म
त्स्यग्राः स्ययत्प ॥ ॥ ॥ ॥ अन्यंतरे नवेत् ॥ एकाहेतस्स मंज्ञेयं त्य ॥ ॥ तं योजसं पिबेत् ॥ १९ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अ
ने स्मृत्यंतरेने विषेतो गाह्या विना नु जल पियेतो जिणा जंतु पिधामां आवे ॥ माटे गाह्या विना जल न पिबुने गाक्षिने पिबुं
मकल्युं छे ॥ जे मांछलां नो जे मारानारो तेने छोमहिनानि महिलिकोरा जेटुं पाप थाय छे ते निबरो बस्य जे मनुष्य गाह्या
विना ॥ जल जे तेने पिये छे तेने एक दिवसने विषे थाय छे एमजं ॥ माटे गाह्य विना जल पान करवुं नहि ॥ १९ ॥ ॥
श्लोकः ॥ ॥ अतजलपाने हिमांस नक्षत्राण संनवात् ॥ पुराणे दोष इत्युक्तः पेयंत द्वाक्षितं जलम् ॥ २० ॥ ॥ अर्थः ॥
अने गाह्या विना नु जे जल तेनु जे पान करवुं तेने विषे निश्चे मांस नक्षत्राणो संनव थाय छे ॥ माटे मांस नक्षत्राण करेने जे ठबु
पाप लागे एटबु जे गाह्या विना नु जल पिये तेने पाप थाय छे ए प्रकारे पुराणेने विषे दोषे जे ते कल्यो छे ते कारण पण माटे गा
ले बुपाणि जे ते पिबु ॥ २० ॥ ॥ श्लोकौ ॥ ॥ अगाक्षितं च पानीयं दुग्धं क्षवण युक्तं तथा ॥ गोछागीमहिषीदु
ग्धादन्यदुग्धादिकं च यत् ॥ २१ ॥ तत्सर्वमापि प्रोक्तं मांसं च प्राणि संनवम् ॥ एतत्सर्वं सदा प्राज्ञैश्चातुर्मास्ये विशेषतः

विवेक
॥५२॥

॥२२॥ ॥अर्थः॥ ॥अनेगाव्याविद्यादुष्टेणेतथादुधतथास्रवणेजुक्तएवुंजेदुध ॥ तथागायबकरिनेजेंस
नुजेदुधदहितेविनाविजुजेदुधआदेकतेसर्वेजेतेमंसकच्छेनेप्राणित्थकिछेसंजवजेनोएवुमांसजेतेकच्छे माटे
एसर्वेजेतेढायाएवाजेमनुष्यतेमणेसर्वकायनेविषेवर्जवुंनचोमासानेविषेतोविशेषपणेकरिनेवरजवुं ॥ २१ ॥ ॥
॥२२॥ ॥मनुस्मृतौचोक्तम्॥ ॥श्लोकः॥ ॥अनुमंताविशसितानिहंताक्रयविक्रयी॥संस्कर्ताचोपहर्ताचिखा
दकश्चेतिघातकः॥ २३॥ ॥अर्थः॥ ॥अनेदुष्टादिविषेकल्युंजेएकतोबिजाकोईकनेजीवनीहिंसाकरवा
निआज्ञानोकरनारोनेविजोकापनारोनेत्रिजोमारनारोनेचोथोमांसनेवेचाथुंदाविनेविजानेवेचाथुआपनारोनेपां
चमोमांसनेरांधनारो नेछठोमांसनेउपाडीलावनारो नेसातमोखानारोएजेसातप्रकारनाएरुषतेसर्वेजंतुनामारना
राजछेमाटेमांसखावुंनहि॥ २३॥ ॥श्लोकः॥ ॥नाऽकृत्वाप्राणिनांहिंसांमांसमुत्पद्यतेकचित् ॥ नचप्राणिव
धःस्वर्ग्यस्तस्मान्मांसंनञक्षयेत्॥ २४॥ ॥अर्थः॥ ॥अनेप्राणिनिहिंसाकर्याविनामांसजेतेक्यारेपणउत्पन्नथाथुंन
थिप्राणिनिहिंसाकेद्वारेजमांसथायछेअनेप्राणिनोजेवधतेजेतेक्यारेपणस्वर्गनोपमानारोनथिथातोप्राणिनो
वधतो नरकनेपमाडनारोथायछेमाटेमांसनुंनक्षणनकरवुं॥ २४॥ ॥एकादशेचोक्तं॥ ॥श्लोकः॥ ॥लोकेव्यवा
यामिषमद्यसेवानित्यास्तुजंतोर्नहितत्रचोदना॥व्यवस्थितिस्तेषुविवाहयज्ञसुराग्रहैरासुनिवृत्तिरिष्टा॥ २५॥ ॥अर्थः
अनेएकादशनेविषेकल्युंजे॥एविरित्येहिंसामयजेयज्ञतेमनाकरनाराजेजनतेमनेज्यारेमूर्खकहोछोतारेवेदनेविषे
यज्ञनुशिष्टएवुजेमांसादिकतेनुनक्षणेकमकच्छेएमजोतमेकेताहोतोकहियेछइयेजेलोकनेविषेमिथुनतथामांसत

सार

॥५२॥

यामघतेमनांजेसेवनकरवांतेतोजंतुजेजीवप्राणिमात्रतेमनेनित्यछे केतांअ॥६॥अथिजीवप्राणिमात्रनेविषय
 नेविषेरागछेतेणेकरिनेतेजीवप्राणिमात्रपोतानिमेले मांसादिकनुंअक्षणकरेछेपणकांइतेविषयनारे॥६॥वांतेने
 विषे॥६॥अथितारेसुकरवाकेछेतोतेतोविषयादिकने विषेअतिशेआसक्तएवाजेजनतेजेतेतेमांसादिक नि
 त्यसेवनकरेछे तेनेतेमांथिनियमेकरिनेसंकोचकरवानेअर्थेकेछेपणकांइमांसादिकनुअक्षणकराववुएवुएवेदनोअ
 निप्रायनथिए॥६॥विवाहकरवोतथायज्ञनेविषेसुरानुग्रहणकरवुतेमणेकरिनेतेविषयादिकनांजेजोगववांतेम
 नेविषेतेवेदेतेलोव्य॥६॥जेतेवेदेतेतांतेविषयादिकनोसंकोचकस्योछेपणतेविषयादिकनिजेसेवायुंतेमांथि
 जेनिवृत्ति॥६॥तेजेतेवेदेजेतेनेइष्टएविछेकेतांस्त्रिनोसंगतथामांसअक्षणतथासुरापानतेसर्वेयकिनिवृत्तिपमाह
 वुएवेदनोअनिप्रायछे॥२५॥ ॥षष्ठस्कंधेचोक्तम्॥ ॥श्लोकः॥ ॥नोह्यिहंकां चसामिषंदषदाहृतम्॥
 जुंजीतोदक्षयादृष्टं॥६॥इतिनात्वपः॥ २६॥ ॥इतिविमलैकांतधर्मप्रवर्तकश्रीसहजानंदस्वामिशिष्यबक्षराम
 दासमुनिनासरुश्रीगुणातीतानंदस्वाम्याहृते श्रीविवेकसारेहिंसामांसअक्षणनिषेधित्वाणंनार्मैकादशमं
 प्रकरणम्॥११॥ ॥अर्थः॥ ॥अनेषष्ठस्कंधनेविषेतोमांसेजुक्तजेअन्नतेनोपणनिषेधकत्योछेजेचंीकादेवीने
 नैवेद्यकरेजेअन्नतेनेडायोमनुष्यजेतेनजेतथामांसेसहितएवुंजेअन्नतेने जमेतथाशूद्रनुदावेदुजेअन्नतेनेनज
 मेनेरजस्वलास्त्रायेदेरेदुजेअन्नतेनेनजमेतथापोसेकरिनेपांणिजेतेनेनपियेएविरित्येसर्वशस्त्रमांसांसअक्षणनिना
 कहिछेमाटेमनुष्यमात्रनेमांसनुअक्षणकारे॥६॥वैमोटाकपिनोसिद्धांतछे॥ २६॥ ॥एविरित्येनिर्मल

हिछे॥ ते कारण माटे ब्राह्मण क्षत्रिने वैश्य जे ते सुरा जे तेने नपिये ॥ ३ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ गौडी माध्वी तथा पैष्टी विज्ञेया
 त्रिविधा सुरा ॥ यथैवैका तथा सर्वानपातव्याद्विजोत्तमैः ॥ ४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने गोलनितथामौडानी तथा लोट
 ना एत्र ए प्रकार नी सुरा जे ते द्वे जे ब्राह्मण क्षत्रिने वैश्य एत्र ए वर्णनामनुष्य ते मां जे उत्तम जन ते मणजे जां ए विने जे मण
 कलोट निरुरा जे ते ना पेविते ज प्रकार ते म गे गोलनी तथा मौडानि ए सर्वे सुरा जे ते नपिवि ॥ ४ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अ
 ज्ञानात्प्राप्य विमूत्रं सुरा संसृष्टमेव वा ॥ पुनः संस्कारमर्हति त्रयो वर्णाद्विजातयः ॥ ५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने ब्राह्म
 ण क्षत्रिने वैश्य एत्र ए वर्णनामनुष्य जे ते विष्टा जे तेने तथा मूत्र जे तेने तथा रुरा ये मले बु ए वृ बी जु जे कां इ पदार्थ तेने अजा
 ए ये ॥ एते ते पाछो संस्कार जे करवो तेने योग्य थाय छे केतां जो विष्टा मूत्र नै सुरा वा बु जे वस्तु तेने त्र ए वर्ण नोज
 न जे ते जो अजां ए पण खाय तो तेनो फरिने पाछो संस्कार करे तारे ते शुद्ध थाय ॥ ५ ॥ ॥ पराशर मुनि वचनम् ॥ ॥
 ॥ श्लोकः ॥ ॥ अज्ञानाज्ज्ञानतो वापि सुरां स्पृष्ट्वा त्रिवर्णजः ॥ प्रयाति नरकं घोरं यावच्चंद्र दिवा करौ ॥ ६ ॥ ॥
 ॥ अर्थः ॥ ॥ अने सुाना स्पर्शानो निषेध केनारुप पराशर मुनिनु वचन जे तेने ॥ त्र ए वर्ण नोजन जे ते अज्ञान थकि अ
 थवा ज्ञान थकि केत जां ए ये अजां ए ये पण जो सुरा ने अडे तो ते जन रुरा ने अडिने महाघोर नरक मां पडे छे ते कथां सुधितो
 ज्यां सुधि चंद्र माने सूरज तपेत्यां सुधि ए विरित्ये सुरा पानने विषे घणांक दुःख रत्यां छे तथा दोष रत्यां छे माटे क्यारे यकोई
 मनुष्य ने सुरा पानन करवुं ॥ ६ ॥ ॥ बृहस्पति स्मृति वचनम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ पाप्मा मादतो मद्यम पिबेत्
 चरे द्विजः ॥ कारयेत्तस्य संस्कारं राजा विप्रांश्च नोजयेत् ॥ ७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने मद्य पाननानिषेधने विषे बृह

विवेक
१५४ ॥

स्पतिनिस्मृतिनुवचनछे ॥ जेत्रणवर्णनोमनुष्यजेतेजोअजाण्यमांपणमघनुपानकरेतोअतिरुछूनामेजेव्रततेनुआ
चरणकरेअनेतेपछेराजाजेतेतेनोसंस्कारकरावेनेतेनिपासेब्राह्मणज्जोनकरावे तारेतेमघपानपापथकिमुकायछे
नाटेअगोयारप्रकारनुमघछे तेमांथिकोइमधुपादद्वयं ॥ ७ ॥ ॥ मनुस्मृतौचोक्तः ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ जा
न्वधःस्नानमात्रंस्यादानाच्चेरेकरात्रकः ॥ नाच्चेरुर्ध्वं त्रिरात्रंस्यान्मघस्पर्शउपोषणं ॥ ८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने
मनुस्मृतिनेविषेकत्थुंछे जेमनुष्यनेर्धांचणथकिहेठेजोमघनोस्पर्शथइजाय तोस्नानमात्रेकरिनेशुद्धिथायअनेर्धां
चणथिन्नादेद्वान्सुधिजोमघनोस्पर्शथइजायतोएकदिवसरात्रिउपवासकरेतारेशुद्धिथाय अनेनान्निथकिउंचे
जोमघनोस्पर्शथाय तोत्रण्यदिवसरात्रिउपवासकरे तारेशुद्धिथायएविरित्येमघनास्पर्शनेविषेपणपापकहिनेते
निवारणकत्थुंछे तोमघनेपिवानुतोमोठुंपापछे नेतेनुनिवारणबहुकठणकत्थुंछे माटेकोईप्रकारेमघपाननकरुं ॥
॥ ८ ॥ ॥ पौलस्येनोक्तम् ॥ ॥ श्लोकौ ॥ ॥ पानसंद्राक्षमाधूकंस्वार्जूरंताक्षमैक्षवम् ॥ माधूत्थंसैरमारिष्टंमरे
यंनालिकेरजः ॥ ९ ॥ समानानिविज द्वाद्याद्व्याद्वेदगदर्शैवतु ॥ द्वादशानुसुरामघंसर्वेषामधमंस्मृतम् ॥ १० ॥
॥ ९ ॥ १० ॥ ॥ अर्थ ॥ ॥ अनेपौलस्यऋषिजेतेमणेअगियारप्रकारनांमघकर्यांछेनेवारमुसुरारूपएसर्वमां
अधममघकत्थुंछे जेपनसुनुमघतथाधराकनुमघतथामौटानुमघतथाखजूर- मघतथाताक्ष- मघतथासेलडिनार
स-पुष्ट-यामधनेउकालिनेकरेदुमघतथासिंधणियोनुमघतथाअरिठानुमघतथाआंमलिधावडिनेगोबनुपाणि
त्रण्यनेउकालिनेकरेतेनेमैरेयनामेमघकत्थुंछे तथानालियेरमांथिथयुंएवुमघएअगीयारेप्रकारनुमघजेतेबरोबर

सार

॥ ५४ ॥

जांणवां ॥ अनेवारमुजेसुरारूपिमघतेजेतेतोतेसर्वेनेमधेअतिशेअधमछे ॥ ९॥ १० ॥ ॥ स्कंदिचोक्तम् ॥ ॥
श्लोकः ॥ ॥ एकादशविधं मयं त्रिविधांच सुरामपि ॥ नाजिघ्रदपिकोपीहतस्मिनराज्यप्रशासति ॥ ११ ॥ ॥ इति
विमलैकं तथर्मप्रवर्तकश्रीसहजानंदस्वामिशिष्यबसरामदासमुनिनारदुरुश्रीगुणादीनामं दत्तात्रेयादि
वेकसारैः सुरामघपानानिषेधनिरूपणं नाम द्वादशप्रकरणम् ॥ १२ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेस्कंदराणनाविद्वंसंधने
विषेतोसुरामघनेकोइमनुष्यसुंघतापणनहवाएमकरुं छे ॥ जेतेउपरिचरवराराजाराज्यकरतेसेतेराजानाराज्यने
विषेकोइमनुष्यजेतेपणअगियारप्रकारनुजेमघतेनेसुंघतोपणनहवोने अण्यप्रकारनिजेरातेनेपणकोइसुंघतो
हवोतारेतेसुरानेमघतेनुंपानतोक्थांथिजकरेएतेसर्वेधर्मवासामनुष्यनिरितिछे नेसर्वेधर्मशाखनाकरनाराजेमोटा
आषेतेमनेएणएजरिह्यांतरेद्यादेसुरामघनुपानक्यारेयनकरुं ॥ ११ ॥ ॥ एविरित्येनिर्मसएवोजेएवंतिह्यमते
नाप्रवर्त्तावनाराजेश्रीसहजानंदस्वामितेमनोशिष्यएवोजे हुंबसरामदासनेतेणेसुरुश्रीगुणादीनामं दत्तात्रेयादि
अज्ञायेकरिनेकस्थोएवोजेआविवेकसारनामेग्रंथतेनेविषे सुरामघपाननानिषेधनिरूपणकर्णनामेवारमुप्रक
रणजेतेसंपूर्णथयुं ॥ १२ ॥ ॥ अथतप्तद्रासचंद्रकोर्ध्वंगुं प्रतिपाद्युद्धासीहिमाक्षेकाधारणप्रतिपादिकाः स्मृतयः ॥ त
त्रपद्मपुराणे उक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अग्निद्वारं विभ्रं च धृत्वा वं बाहु लयोः ॥ त्यक्त्वा यमपुरंधोरं याति विष्णोः परंपद
म् ॥ १॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेतप्तद्राधारणकराद्वाराद्वारं देहादे उर्ध्वं गुं प्रतिपाद्युद्धासी हिमाक्षेकाधारणप्रतिपादिकाः कंठीधा
प्रतिपादिकाः कंठीधा प्रविष्टे पदाष्टाद्वाराद्वारं देहादे उर्ध्वं गुं प्रतिपाद्युद्धासी हिमाक्षेकाधारणप्रतिपादिकाः श्लोकतेमनेअर्थेसाहेतुं जेतेलिखुं ॥ तेमांब्रह्मांडराणनेविषेत

विवेक
॥ ५५ ॥

तमुद्राक्षेवानिकहिछे ॥ जेअग्निपेकरिनेतपावेदुनंपवित्रएवुजेतमः ॥ द्वाहूपीचिह्नतेनेत्रिवर्णिकजनजेतेपोतानाबेबा
हुनामूलनेविषेधारणकरिनेमहाये ॥ एवुंजेजमराजानुपुरतनोत्यागकरिनेजगवाननुजेपरमधामतेनेपांमेछे ॥ १ ॥
रामार्चनचंद्रिचरणवचनम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अग्निहोत्रंयथानित्यंवेदस्याध्ययनंतथा ॥ ब्राह्मणस्यतथैवेदंतम
मुद्रादिधारणम् ॥ २ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेब्राह्मणजेतेनेतपावेलिछापोतथाचांदलेसहितऊर्ध्वपुंड्रतिलकतथातुलसी
निबेवडिकंठिधारवानींअवश्यपणेकरिनेधारणकरवांतेनेअर्थरामार्चनचंद्रिचरणवचनपुराणवचनछे ॥ जेब्रा
ह्मणजेतेनेजेमअग्निहोत्रजेतेनित्यकरवानुछे तथावेदनुअध्ययनजेकरवुंतेजेमानेत्येदेहछे ॥ ब्राह्मणनेआतमः द्वा
नुधारणकरवुतथाचांदलेसहितऊर्ध्वपुंड्रतिलकधारणकरवुंतथातुलसीनिबेवडिकंठिधारवीएजेतेनित्यकरवानांछे ॥
॥ २ ॥ ॥ ब्रह्मपुराणेब्रह्मवचनम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ शंखांकिततनुर्विप्रांच्छुतेयस्येहवेश्मनि ॥ तदन्नंस्वयमभ्रातिपितृ
भिःसहकेशवः ॥ ३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेब्रह्मपुराणनेविषेब्रह्मानुवचनछे जेशंखचक्रगदानेपद्यतेमणेकरिनेअंकितछे
शरीरजेनुएवोजेब्राह्मणतेजेतेआलोकमांजेनाधरनेविषेजमेछे ॥ तेपुरुषनुजेअन्नतेनेपितरदेवजेतेमणेसहितएवा
जगवानजेतेपोतेराजिथईनेजमेछे ॥ ३ ॥ ॥ सारसंग्रहेपराशरवचनम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ वाक्तेनचक्षुर्ग्राह्यं
क्षेतुर्लांछिताः ॥ सर्वपापानिसंतीर्यत्रविष्यंतिसुरोपमाः ॥ ४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेसारसंग्रहेविषेपराशर
चनछे ॥ जेअग्निपेकरिनेतपावेक्षांजेशंखचक्रगदानेपद्यतेमणेकरिनेलोलितथयाछेकेतांजेमणेछे पोषिधिछेएवा
जेब्राह्मणदिग्गजुल्लेजेतेसर्वपापनेतरिनेकेतांसर्वपापथकिमुकाईनेदेवजेवाथायछे ॥ ४ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ च

सार

॥ ५५ ॥

कांकितायविप्रायस्वन्नोज्यान्नंददातियः ॥ तदन्नं मेरुतुल्यं स्यादश्रुतेदिविदेववत् ॥ ५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेछापो
 क्षिधेसोजेब्राह्मणतेने छेदुष्टोतानेजमवानुजेअन्नतेनेआपेने ॥ तेअन्नजेतेसाखजोजनउंचोएव छेदोनानोमे
 रूपवततेएवोएवएवएवतेदेदोरोजेतेतेअन्नजेतेनेदेवसांकनेविषेदेवतानिपेटेजमेछे ॥ ५ ॥ ॥ सारसंग्रहेहारा
 तवचनः ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ चक्रांकितस्यविप्रस्यपादप्रक्षाक्षितंजलं ॥ पात्वाप तकसाहसै च्यतेनात्रसंशयः ॥
 ॥ ६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेसारसंग्रहनेविषेहारितकषिनुंवचनछेजेछापक्षिधेसोजेब्राह्मणतेनापगधोयमुंजेजल
 तेनेजेम अपियेछेतेपिनारोजेतेतेजलनुपानकरिनेहजारुप्रकारनं जेपादेदोएवोएवोएवो जायछेतेनविषेदगा
 रेयसंदेहजेतेनथिएविरित्येन्नगवाननिछापोजेणेक्षिधिछेएवोजेब्राह्मणतेनोमोटोमहिनादेवोएवोदेवोब्राह्मणादिक
 सर्ववर्णनेअवश्यपणेकरिनेछापोक्षेविएमसर्वग्रंथनोसिद्धांतछे ॥ ६ ॥ ॥ ब्रह्मांडपुराणेचोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥
 शंखचक्रोर्ध्वपुंड्रादिधारयेद्ब्राह्मणोयदि ॥ श्राद्धादिसर्वकर्माहृत्येषापरमाश्रुतिः ॥ ७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेब्रह्मांडरा
 णनेविषेतोछापउर्ध्वपुंड्रतिक्षकनेदुष्टादीदिष्टादेष्टादिंदां जेणेधार्याहोयतेजब्राह्मणश्राद्धादिसर्वकर्मकराववा
 नेयोग्यथायछेएमकरंछे जेब्राह्मणजेतेजोशंखचक्रगदानेपद्यतथाउर्ध्वपुंड्रतिक्षकतथातुक्षरीनिजेबेवडिकंठिते
 मनेधारणकरेतोतेब्राह्मणजेते श्राद्धतथायज्ञतथाविवाहादिकसर्वकर्मकरवांतेमनेअर्थयोग्यएवोथायछेएप्रकार
 निएसर्वोपरिश्रेष्ठएवीवेदनीश्रुतिजेतेछे ॥ ७ ॥ ॥ वाराहेच ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ चक्रांकितक्षुब्ध ॥ ॥ ८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेवाराहाराणनेविषेवराहाजेयेपृथ

विवेक
॥५६॥

विप्रत्येकं जे हंव सुंधर चक्र करिने अंकित छे जुजजे मना एवा जे ब्राह्मण ते जे जे ठेक एव से छे ते ते ठेका लेयि फेर
तुम्ह ऐय न्न ऐय जो जनमार रेवानु क्षेत्र जेत छे ॥ ८ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अश्वमेध सहस्रैश्च वाजपेयशतैश्च यत् ॥ तत्फ-
लं श्रूयते तप्तमदीया युद्धधारणात् ॥ ९ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने अश्वमेध यज्ञानां जे हजारो हजार ते मखे कारने जेट-
न जेत संज्ञा एते दृष्टा वाजपेय यज्ञानां जे शोये शोते मणे कारने जेट बुं , स संज्ञाय छे केतां ब्राह्मण ॥ कजे : ई जनते
मने जेट बुं एसर्वे यज्ञ क्रथा थकि फल थाय छे ॥ ते टबुं फल जेत पावेलां एवां जेशं खचक्र गदाने पद्य एजे मारां आयु धते म-
नुं जे धारण कर वुतेथ कि थाय छे ॥ १० ॥ ॥ सार संग्रहे न विष्योत्तरपुराण वचनम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ यद्वा नंत
पो हो मोन्नोजनं पिठर्पणम् ॥ चक्रसां - ण्ड प्रस्याने च तत् ॥ १० ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने तप्त द्वारहित
जे विप्र ते निनिदा के ना रुसार संग्रह ने विषे न विष्योत्तरपुराण वचन छे जे यज्ञ कर वो तथा दान देवुं तथा तप कर बुतथा
होम कर वो तथा ब्राह्मण जमाइ वा तथा पितरिन तु तर्पण कर बुं एसर्वे यजे ते तप्त द्वारे चिद्रे रहित एवा जे विप्र ते निष्फल
थाय छे ॥ १० ॥ ॥ पराशर स्मृतौ चोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ शंखचक्रोर्ध्वं द्वादशरहितो ब्राह्मणाधमः ॥ जीवन्ने-
व चांडालः सर्वधर्मबहिष्कृतः ॥ ११ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने पराशर स्मृति ने विषे पण छे जे शंखचक्र गदाने पद्य त-
था ऊर्ध्व पुं ड्रु ति लक्ष क तथा तुलसी निकंठिते मगे रहित एवा जे ब्राह्मण ने मध्ये अधः द्वा एते जे ते ही दो सोड जां तास
जां एवो तथा यज्ञ दानादि कजे सर्व धर्म ते थकि बाध्य करे सो जां एवो ॥ ११ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अपचक्रधारिणं बि-
प्रं यः श्राद्धे न्नोजयिष्यति ॥ तोत्रपुराण एते त्तन्यः प्रयच्छति ॥ १२ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने छापाधास्था

सार

11 46 11

विनानोजे ब्राह्मण तेने जे पुरुष श्राद्धने विषे जमाडेछे तेजमाडनारो पुरुष जे ते पोताना पितरि जे ते मने वारज अने विष्टा
 ने आपेछे ॥ एविरित्ये हरिऋक्तिविद्यास तथा पद्यपुराण तथा ब्राह्मीसंहिता तथा प्रपञ्चाश्रुततापराशरस्मृतितथाहारित
 स्मृतितथा द्वारिकामाहात्म्य ॥ १२ ॥ ॥ अथ विष्णुसंहितादिके जे घणकग्रंथ ते मने विषे ब्राह्मणादिके सर्ववर्णने छापोसेवानिने जे छापोने खेते
 निनिंदातेथ एते विस्तार करिने कहिछे ते मांथी आते लगारे कसख्युंछे एमसर्वदायामनुष्यने जाणवुं ॥ १२ ॥ ॥ अथो
 त्त्वर्धपुंड्रधारणवचनानि लिखामितत्र ऋक्तिविद्यारे पद्यपुराणवचन ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ उत्त्वर्धपुंड्रविहीन
 किंचित्कर्म करोति यः ॥ इष्टापूर्त्तादिकं सर्वं निष्फलं स्यान्न संशयः ॥ १३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे उत्त्वर्धपुंड्रतिसकधार
 ण करवानां जे वचन ते मने लिख्युंछुं ते मां हरिऋक्तिविद्यासने विषे पद्यपुराणनुवचनछे ॥ जे कपासने विषे उत्त्वर्धपुंड्रतिस
 केराहे ॥ ॥ जे मनुष्य ते जे ते यज्ञ करवो तथा वाय्ववाकराववा एआदिके कर्मां कर्म तेने करेछे ते सर्वे कर्म जे ते तेनु नि
 ष्फल थायछे ते मां कांई संशय जे ते नथि ॥ १३ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ उत्त्वर्धपुंड्रधरो विप्रो नृदा ॥ श्रेण वैदिकः ॥ नतिर्य
 क्त्वाऽप्योक्तिराजा ॥ एषि कृत ॥ १४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने गोपिचने करिने पोताना ससाटादिकने विषे उत्त्वर्धपु
 ण्ड्रतिसकनोधारण करनारो एवो जे वेदनो न ए सो एवो जे वेदान ब्राह्मण ते जे ते आपत्कासने विषे पणकारेय आहु एवु जे
 त्रिंशु तिसक तेने न धारे ॥ १४ ॥ ॥ स्कंदपुराणे चोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ हारिद्रेण तु चूर्णेन कुंकुमेन सुगंधि
 ना ॥ उत्त्वर्धपुंड्रस्य मध्ये तु लक्ष्मीस्थानं प्रकल्पये ॥ १५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने स्कंदपुराणने विषे तो चांदसे सहित उ
 त्त्वर्धपुंड्रतिसक करवानु कल्युंछे जे वैष्णव जन जे ते हृदयदरने खारमां पविने ते करेहु एवुने जिणचुरणने सुगंधिमान ए

विवेक
॥५॥

बुंजेकुंकुमतेणेकरिने ऊर्ध्वपुंड्रतिलकनामध्यनेविषेक्ष्मीजिनास्थानकरूपजेचांदलांतेनेकरे ॥ १५ ॥ ॥ विष्णुध
मोत्तरैर्चोक्तः ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ ऊर्ध्वं द्रुस्यमध्ये हरेद्राचूर्णं कुमं ॥ धारयै ष्ववोनेत्यं कमलाप्रीतये ॥
॥ १६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने विष्णुधर्मोत्तरनेविषेपणतेमज्जुंछेजेवैष्णवजनजंतेक्ष्मीजिनेअसन्नकर
वानेअर्थेऊर्ध्वपुंड्रतिलकनामध्यनेविषेनिरंतर लदरनुजिणुकुंकुमतेनेधारणकरे केतांऊर्ध्व पुं तिलकनेमध्येसला
टनेविषेसाराक्षालिणांकुमनोचांदले ॥ १६ ॥ ॥ पाद्येच ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ तं तं चंद्रा
न्वितं पुंड्रमध्यच्छिद्रे ॥ १७ ॥ ॥ चंद्राकाररमायुक्तंतद्विद्धिहरिमंदिरम् ॥ १७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ वलिपद्यपुराणनेविषे
कत्युंछे जेतेकारणपणामांटेअवकाशेजुक्तएवुजेऊर्ध्वपुंड्रतिलकतेनेमध्येअवकाशेजुक्तनेकुंकुमनाचांदलानेआ
कारेजेक्ष्मीजितेमाणेजुक्तएवुहरिनुमंदिरजाणवुंकेतांजेममंदिरनेविषेक्ष्मीजीनेपधरावेछे तेमऊर्ध्वपुं तिलक
नेमध्येकुंकुमनोघोसचांदलो ॥ १७ ॥ ॥ स्कंदि ॥ ॥ तुलसीमालाधारणं कम् ॥ ॥ श्लोकः ॥
निवेद्यं वेमालांतुलसाका संजवां ॥ वहतेयानरोन्नत्त्यातस्यनैव ॥ १८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेवै
ष्णवजननेकंठनेविषेतुलसीनिवेवडीकंठिधारवानुस्कंदपुराणनेविषे ॥ १८ ॥ ॥ त्मनेविषेकत्युंछे जेजेमनुष्यतुलसी
नाकाष्टमं थियई एविमालाकेतांतुलशीनिवेवडिकंठितेनेअगवाननिप्रसादिनिकराविनेपोतानाकंठनेविषेधारणक
रेछेतेमध्यनेकोइजात्यनुपापजेतेनथिजरेहेतुकेतांतेनांसर्वेपापजेतेनाशपांमेछे ॥ १८ ॥ ॥ अधारणेदोषउक्तः पाद्ये
श्लोकः ॥ ॥ नधारयंतियेमालाहेतुकाः पापबुद्धयः ॥ पतंतितेतुनरकेदग्धाः कोपाग्निनाहरेः ॥ १९ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ ५॥

सार

॥५॥

अनेतुलसीनिकंठिनधारवितेनेविषेदोषजेतेपद्मपुराणेनेविषेकृत्योछेजेपापरूपछेबुद्धियोजेमनिनेतुलसीनिकंठिबां
ध्येसुंथायएम्हेनेजोताएवाथकाजेमनुष्यतुलसीनिवेवडीकंठिनधिधारतातेमनुष्यजेतेतो हरिनाकोपरूपजेअग्नि
तेलेकनिबलिगयाथकानरुद्रोदेदेदेछे॥१९॥ ॥श्लोकः॥ ॥नरस्यनपशोःकंठे लसीमास्तिकाचने ॥ तस्मा
न्नमांसस र्जाजक्षंचमादेरुत्तरं ॥ २० ॥ ॥अर्थः॥ ॥अनेजेपरूप रूपनाकंठनोचपेतुलसीनिकंठिनहेदे
नुजेअन्नतेजेतेमांसबरोबर एणवुंनेतेनुजेजलतेजेतेमादेराबरोबरस्यजाणवुं ॥ २० ॥ ॥श्लोकः॥ ॥शयनेभोज
नेस्नानेतथाचोर्गकर्माण ॥ नत्यजेतुलसीमासांत्यजस्तांदोषत्राग्नवेत् ॥ २१ ॥ ॥अर्थः॥ ॥अनेवैष्णवजन
जेतेशयनकरं तथाभोजनक वृंतथास्नानकरं तथामस्र चकरवाजां एसर्वेक्रियानेविष लसीनीकंठिदोषोद्वारे
बत्य पाददोषोद्वारेउद्वारेदोषोद्वारेदोषोद्वारे पणतेतुलसीनिमासानेत्यागकरतासतोते रूपजेतेदोषनेभजनारोथायछे
केतांआकंठि ठिजासेतयाह्यएदि अथासेएमज णिने कम यिकंठिनेकाहमेलेछे तोतेम अनेपावल जेछेमहेसर्व
यकासनैविषेवैष्णवजननेकंठीजेते कामंधारवि ॥ २१ ॥ ॥श्लोकः॥ ॥ मरुड राणेच ॥ ॥श्लोकः॥ ॥ लसीकंठसदा
भांविसर्गाद्येऽपिनत्यजे ॥ नाशौचंधारणेतस्यायतः साव सत्त्वमी ॥ २२ ॥ ॥अर्थः॥ ॥अनेमरुड राणेनेविषे
पणतेमज कर छे वैष्णवजनजेतेप द्वादोषोद्वारे विषेपेरिलिएविजे लसीनीकंठितेनोमस आहंक क्रियानेविषेपण
कारेयतत्यागकरे॥ केमजेतेतुलसीनीकंठिनुजेधार तेनेविषेअपवित्रयणुनायेशाहेतुमहेतोते तुलसीनीकंठिदोषोद्वारे
साक्षातब्रह्मरूपछे ॥ २२ ॥ ॥ माहाधारणमंत्रोविष्णुपुराणउक्तः ॥ ॥श्लोकः॥ ॥ तुलसीकाष्ठसन्धे

विवेक
॥५८॥

संविष्णुजनप्रिये ॥ विन्नमित्त्वामहंकंठे कुरुमांरुण्यं स्तन्नम् ॥ २३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने तुलसीनि कंठि पेरवानो
जे मंत्रतं विष्णुधर्मनामे जे ग्रंथ तेने विषे स्थोत्रे जे तुलसीनाकाष्ठमायि धूपविजे लासा तेने पलाजि लासि लेछो
निमासात मने हुं जे ते मारा कंठने विषे धारण करुंछुं माटे तमे जे ते श्रीकृष्ण भगवानने वासो लागु एवो नेकरो ॥ २३ ॥
स्कंदपुराणे च ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ संनिवेद्याथ हरये स साका संजवाम् ॥ मासां पञ्चस्त्वर्यं धत्ते सर्वे जागवतो स
मः ॥ २४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने स्कंदराजने विषे पण तुलसीनि मासापे वानो मंत्रकथ्यो छे तथा ते मासानि प्रार्थना
करवानि पण कहिछे जे जे वैष्णव जन जे ते तुलसीनाकाष्ठमायि धूपविजे लासा तेने पलाजि लासि लेछो
विने पछे पोते पोताना कंठने विषे पोछे ते वैष्णव जन जे ते भगवानना भक्तने मध्ये उत्तम भक्त जाणवो ॥ २४ ॥ ॥ श्लोकः
यथा त्वं वक्षन्नाविष्णोर्नित्यं विष्णुजनप्रिया ॥ तथामां रुदेवेशि नित्यं विष्णुजना प्रियं ॥ २५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अ
ने वैष्णव जन जे तेने तुलसीनि मासानी आविरित्ये प्रार्थना करवि जे हे तुलसीजिनां मासा जे मतमे निरंतर विष्णुने वासा
छोने जे मैष्णव जन जे ते मने वासंछो ॥ ते मने पण हे सर्व देवनां नियंता एव तुलसीनी मासातमे जे तेने पलावेष्णुस
थावेष्णुना जनने वासो एवो हो ॥ २५ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ एवं रं प्रार्थ्य विधेवन्मासां कृष्णगणं ऽपि सां ॥ ॥ अर्थः ॥
॥ अने जे वैष्णव जन जे ते श्रीकृष्णपदापद लांछो तेने पलाजि लासि लेछो
एव जे तुलसीजि लासा तेने पलाजि लासि लेछो ॥ २६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने जे वैष्णव जन जे ते श्रीकृष्णपदापद लांछो तेने पलाजि लासि लेछो
ननु जे धाम तेने पांमेछे ॥ २६ ॥ ॥ नारदीये च ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ ये कंठस्य तुलसीनि निनाक्षमासापे वाहुमूलप

सार

॥५८॥

रिचिद्रितशंखचक्राः ॥ यवैल्लसाटफलकेलसदूर्ध्वपुंड्रास्ते ॥ २७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने
 नारदाय ॥ रा ॥ नेविषेतोन्नगवामनांचिद्वेकरिनेसोन्नताएवाजेवैष्णवजनतेजेतेसर्वलोकनेपवित्रनेछे ॥ एमन्न ॥ छे
 जेकंठनेविषेसगछे तुलसीनेकमलनामणकानिमासाजेमनेएवाने वसिजे ॥ २८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने
 रिपेत्थो ॥ च ॥ रूपछे शंखचक्रगदानेपयतेजेमनेएवाअनेलसाटरूपजेफलकेतां पे ॥ २९ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने
 सेका ॥ ३० ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने
 वष्णवजनजेजेलोकमांफ ॥ छे तेनेलोकनासर्वजनजेतेतेमनेदर्शनेकरिनेतुरतपवित्रथायछे ॥ ३१ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने
 जुज ॥ गमपिचिद्वैरंयस्यविष्णोःपरम ॥ रूपनामांकीर्तनंयस्यवाचि ॥ ३२ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने
 मणिमासायस्यतस्यांस्मदास्तः ॥ ३३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने
 नासदुरु ॥ ३४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने
 रणंसंपूर्णम् ॥ ३५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने
 चिद्वेतेमनेकरिनेआंकितछेनेजेन्नक्तनिव ॥ णिनेविषेपरम ॥ रूपएवाजेनारायणतेमनानाम ॥ ३६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने
 तांजेजनपोताने ॥ खेकारिनेहैआहारे ॥ ३७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने
 खनेपां ॥ ३८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने
 ननान्नक्तनाहुजेतेदास ॥ एमनारदजाकेहताहवा ॥ ३९ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने

विवेक
॥ ५९ ॥

सार

जे श्रीसहजानंदस्वामिते मनोशिष्य एवा जे बलरामदासनाम मुनि तेणे सदुरु श्रीगुणातीतानंदस्वामिनि आज्ञाये करि ने
कस्यां जे विवेकसारनाम आग्रंथ तेने विषे छापुले वि तथाचांदले सहित उर्ध्वपुंड्रतिलककर् तथातुलसी तिले की कंठि
धारण करविते मनु निरूपण कर्युं एनाम तेर मुप्रकरण जे ते संर्णयुं ॥ १३ ॥ ॥ अथ श्रीहरिकृष्णस्य जगवतः स्व ज्ञान
नामक्षयलोक जोगप्रदातृत्वस्य सकलब्रह्मांडोद्भवस्थिति क्षयकर्तृत्वस्य सर्वदेवमनुष्येप्सित
मकतायाः सकलाधारतायाः सर्वदेवस्वारा मधीरमुक्तनिकराक्षर रूपोपास्यतायाः सकल दिव्यगुणगण दिव्यपादोद
रादिसकलावयवविलसित दिव्यमनोहरमूर्ति
श्वप्रतिपादनाय सार्थाः स्मृतीर्हि स्वामि तत्र स्कंदपुराणविष्णुसं
डस्थ श्रीवासुदेवमाहात्म्ये ब्रह्मादिदेवकृतस्तुतिप्रकरणं सार्थं हि स्वामितत्र ब्रह्मोवाच ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ विचार्याहं
वेदान्मुद्गुरुपगतो निश्चयमिमं रम्यमज्ञेयं तत्स्वयिदृढतराय त्वं नृचूता ॥ ॥ जवेत्तर्ह्येवैषां क्षयविरहिता जोगनिकरास्त
थास्युर्लोकौ वै परमपुरुषात्यंतिकगतिः ॥ १ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे श्रीहरिकृष्ण जगना जे ते मने पोताना ज्ञाननेना
शेरहित एवा जे लोक जोगने आ त्यां ते क मोक्ष ते मनु जे देवापणु तेना प्रतिपादनने अर्ह्ये तिले नि उत्पति स्थितिने
नाश ते मनु जे करवापणु तथा सर्वदेवमनुष्य ते मणे माग्या जे वर ते मनु देवापणु तथा सर्व जीव ईश्वर काय मायाने अक्षर
पुरुष ते मने नियम मं राखवापणु ते ते सर्वे यनु आधार पणु तथा सर्वदेवने पोताना स्वरूप बोधे आनंद जे मने नेधीर जता
ये जुक्त एवा जे कना समूहने मूळ अक्षर रूप ते मने उपासना करवापणु तथा दिव्य एवा जे सर्व गुणना समुदायने दिव्य
एवा जे चरण कमलने उदर ॥ ॥ ते मने करि ने शोचति एवि जे दिव्यमनोहर मता ते मना प्राते प

॥ ५९ ॥

नेत्रार्थे जे श्लोक ते मने अर्थे सहित लखुं ॥ ते मांस्कंद पुराण नोजे विष्णु खंड ते नो वेपेर जे वार देव माहात्म्य ते नो वेपे स
बंदेवता ते मने केरि जे नगनादादि जुति ते जुष्ट पर एते नो अर्थे सहित जे ते लखुं ॥ ते मांस्कंद पुराण नोजे विष्णु
ते जे ते श्री लक्ष्मी जीये कने सर्वे नादुःख नाना शब्द दारा एवा जे तारा एते मने अति प्रसन्न यथायका प्रथम स्तुतिकरे
छे जे हे परम रूप लक्ष्मी जे ने आनंद न दारा दारा एवा जे ते मने ते तमारे विषे प्रसन्न धा जे जीव ते मने ज्यारे अति दृढ भक्ति
कि जे ते थाय के तांते प्राण धारि जे ते देश कासादिके काने नाशन पा मे एवा जे ते ते देव्यारे करे छे तारे जे मना क्ष
यरहित एवा जे ते जोग नारायण ते जे ते थाय छे तथा क्षये राहेत एवा श्लोक जे ते थाय छे तथा एकं तिकी एवि मुक्ति जे ते तारे
ज थाय छे अने वेद जे ते मने त्रण वार विचारि ने अति निश्चय जे ते ने हुं जे ते पा म्यो छुं ॥ के तां तमारे भक्ति कर वि ते ज स र्व
कारण छे ए विरित्ये मे जे ते ए निर्धार क स्यो छे ॥ १ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अजानंतस्वित्थं नृतरजतमस्कानपि हरे न
जंत्यस्मान् देवान् बहुविधतपोर्चासरणिभिः ॥ त एवोक्तामूढाः क्षयरहितसौख्यं न कुहचिद्व्यजंतेऽतस्त्वां वै निजदृढिदधे
केशवमहम् ॥ २ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने एवा जे ते जे तांते ए विजां एता एवा जे मने जे ते ते देव्यारे करे छे तारे जे मना क्ष
ज दारा दारा एवा जे ते मने जे ते कोय श्लोक जे ते ते थाय छे तथा एकं तिकी एवि मुक्ति जे ते तारे
छे ॥ अज्ञाने एवा जे ते मने नुप्य ते जे ते कोय श्लोक जे ते ते थाय छे तथा एकं तिकी एवि मुक्ति जे ते तारे
मारा दृढय ने विषे केशव के तां पर मे श्वर एवा जे ते ते तमारे ध्यान करुं ॥ २ ॥ ॥ शंकर उवाच ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥
त्रयी सांख्य वेदांत योगाः पुराणं तथा पंचरात्रं प्रज्ञा धर्म शास्त्रम् ॥ तवैवातिमाहात्म्यं प्रोक्तं नित्यं प्रकारैरनेकैर्हि गायंति

विवेक
॥६०॥

नक्त्या ॥३॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेशिवजेतेनारायणजेतेमनिस्तुतिकरेछेहेप्रज्ञाजेत्रैणवेदतथासांख्यशस्त्रतथावे
दंतंछेहपदिहद्वयायोपधाखनेराणतथानारदपंचरात्रतथाधर्मशास्त्रते सर्वेयशास्त्रतथापुराणतेजेतेएव
मेतेतमारुजजेअतिमाहात्म्यतेनुअनेकएवाजे प्रकारकेताहियज्ञपुरुषहेनारायणएआदिकजेनामतेममेकरिनेनिरंत
रगांनकरेछे ॥३॥ ॥ श्लोकः ॥ त्वमेवेशस्वामी एतानेनूभोवचूवुस्त्वदेकाश्रय एतदेकस्ये ॥ रमासेव्यपा
दांबुजं शस्त्रयोर्नितमायं न तं हृदि वा देवम् ॥४॥ ॥ अर्थः ॥ अनहर्द्दशतमेजओएकआश्रयकेतनिवा
सस्थानकेतेजेमनेएवाजेएवेदआदिकसर्वशास्त्रतेजेतेमोटाएवाजे तमेतेतमाराथाकेजप्रमकल्पनेविषेयाताह
वां ॥ एविरित्येराहृदाधरणतेसद्व्याहृतेरेहृदजोग्यछे चरणकमलतेजेमनेएवानेवादेवएवाजेतमेआदिपु
रुषतेतमनेजेतेचछुएकितांतमारुजजनकरुछुं ॥४॥ ॥ धर्मउवाच ॥ श्लोकः ॥ व्याहृतं च वपा
शमोचनां धेवतापत्रयतमदेहिनाम् ॥ अनेकजन्माघचयापहारिणीतनोतिभक्तिव्रतं नतवांजसा ॥५॥ ॥ अर्थः ॥
हवेधर्मजेतेस्तनकरेछेहेशसंसारएजोएहसोतेयाकेकावनारिनेअध्यात्मअधिभूतआधदेवएजेत्रैणतापते
एकरिनेतापेकृत्याताएवाजेजावतेमनेधारापकेतांएत्रैणयतापनेटासेएविनेअनेकजन्मनांजेपापतेमनाजे
तेमनानाशकरनारिएछेहृदयस्थितेजेतेतमारिभक्तितथाज्ञानतेनेअनायासेकनिविस्तारेछे ॥५॥ ॥ श्लो
कः ॥ सदवसाकर्णपथेन हृदि स्थितं जन्तान्निधसन्मुखोद्गता ॥ ममत्वदन्याहरताश्चवासमादयाम्भयेतेप्रज
न्निवेनमः ॥६॥ ॥ अर्थः ॥ अवेदएवाजेभक्तिनेज्ञानतेनाविस्तारनिकरनारिएविजेतमारिकयातेजकथा

सार

॥६०॥

जेतेसदपुरुषनां जेमुखतेथकिनिसरिकेतांसाधुपुरुषजेतेमाणेपोतानेमुखेकरिनेकहि एविसतिकर्णरूपजेमार्गतेमार्गे
 करिनेमारित्दयरूपिजेगुणनेदेविषेप्रवेशकरो ॥ अनेहेअनंतछेनामजेमनांएवाहेअगवन्तमाराथकिअन्यएविजे
 मा॥रेवासन योतेमनोनाशकरोनेदयानास ॥ अनेहेदेविषेप्रवेशकरोएवाजेतमेतेतमोनेहुंजेतेनमस्कारकरुंछुं ॥६॥ ॥
 प्रजापतयउचुः ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ धन्याएतेकल्पवृक्षायदीयांछायामेतामाश्रितस्त्वंसहश्रीः ॥ धन्यःकर्त्तामिंद
 पस्यास्यतेधन्यैषाञ्जूर्यत्रपीठंतवेश ॥ ७॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेप्रजापतिजेतेस्तुतिकरेछेजेहेईशकेतांब्रह्मादिकजे
 सर्वेक्षोक्तेमनानियंताएवाहेअगवन्तलक्ष्मीजियेसहितएवाजेतमेतेजेतेजेकल्पवृक्षनिछायजेतेनेआसास्थोछे के
 तांजेकल्पतरुनिछायानेविषेतमोविराजोछोएवाजेआकल्पवृक्षतेजेतेधन्यछे ॥ अनेआजेमं पतेनाकरनाराजेवि
 श्वकमतिधन्यछेनेहेईजेप्रथिनेविषेतमारोवाजटरत्योछेएविजेआञ्जमितेजेतेधन्यछे ॥ ७॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥
 ॥ धन्योऽलोकेनूनमेषोयुराशिःसाक्षात्तुच्यंयेनदत्तास्वकन्या ॥ धन्याश्चैतेत्वांवयंवीक्षमाणाधन्येशानंश्रीपतित्वानं
 ताःस्मः ॥ ८॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेपोतानं कन्याजेलक्ष्मीजीतेजेतेसाक्षात्केतांअमानेजेतेसतेतमानेजेणे
 परणाव्यांएवाजेआस ॥ अनेजेतेआलोकेदेविषेधन्यछे ॥ अनेएसर्वेधन्यजेतेमनानियंतानेसक्ष्मीजिनापतिएवा
 जेतमेतेतमं नेनमस्कारनेकरतानेतमारुंदर्शनकरताएवाजेआअमेप्रजापतितेजेतेधन्यछेईयेकेतांतमारुंदर्शन
 नेधन्यआग्यालाथैयाछइये ॥ ८॥ ॥ मनवउचुः ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ धर्मःखलुह्यस्मिन्मोर्धमेन्योमाधवस
 कलेन्योपि ॥ अकिर्नवतियतोवैधर्मञ्जुवित्वयिनिरवद्या ॥ ९॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेदुखेदेखुदेखेदेखेदेखेधव

विवेक
॥६१॥

धर्मजेतेन नारायणादिकरुणं धारण करनाराएवाजेतमेतेतमारविषेदांषेरहितएवीजेनक्तिजेतेजेधर्मकरिने
थायछे ॥ एवाजेधर्मतेजधर्मजेतेर मग्रएवाजेवर्णनेआश्रमनाधर्मतेथकिनिश्चेष्टछे ॥ ९॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ ध
र्मात्मानं न गवः धर्मधुरीणं च धर्म्यपातारः ॥ सर्वातिप्रियधर्मनू मस्त्वां धर्मसंज्ञतिम् ॥ १० ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अ
नेहेन गवः धर्मरूपछे मूर्तितेजेमनि एनेधर्मनिजेधुरतेनेधारणकरता नेधर्मजेतेमनिरक्षानाकरनाराएवानेज्ञान
वैराग्यादिकथकिअति आछे धर्मतेजेमनेएवानेधर्मजेतेनिछेसम्यक्प्रकारेकरिनेवधितेजेथकिएवाजेतमेतेतमा
नेअमेजेतेनमस्कारकरियेछइये ॥ १० ॥ ॥ ऋषय उचुः ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नक्त्याहीनस्त्वद्धिः खोवयुनार्थी
श्राम्यन् नूयोप्यस्य न सिद्धिः समुपैति ॥ तर्ह्यारक्तः कर्मणि काम्येतुकुतोऽसौ सौख्यं यायादक्षयमानं दमहाव्ये ॥ ११ ॥
अर्थः ॥ ॥ हवेऋषिजेतेस्तुतिकरेछेतमाराथकिविः खनेतमारिजेनक्तितेणेरहितनेज्ञानरूपछेप्रयोजनतेजेनेएवाजे
पुरुषतेजेतेज्ञाननेअर्थेवारंवारप्रयत्ननेकरेछे ॥ तोयपणआजेतमारिमूर्तिसंबंधिएवुजेज्ञानतेनिजेसिद्धितेनेनथिपां
मतो तारेहेआनंदजेतेनामहासमुद्ररूपकाम्यकर्मनेविषेआसक्तकेतांपुत्रादिकनिजेप्राप्तितेनेअर्थेयज्ञादिककर्मकर
तोएवाजेआलोकतेजेतेक्षयेरहितए जेसुखतेनेकियेप्रकारेकरिनेपांमेपांमेजनहि ॥ ११ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ न
क्त्या नित्यं त्वामतएव वयं वै श्रद्धायुक्ता धर्मतपोनिगायैः ॥ मायातीतं काक्षनियंतारमुदारं ध्यायामः श्रीकं तपरात्पर
मेकम् ॥ १२ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेहेलक्ष्मीकांतजेकारणपणामाटेतमारिक्तियेराहितए जोछेलोखतेजेतेक्षयेरहि
तएवुंजेरखतेनेनथि पामतोतेकारणपणामाटेजश्रद्धाजेतेण्युक्तएवाजेअमेऋषितेजे तेधर्मनेतपजेरुच्छुचांद्राय

सार

॥६१॥

एतद्वक्तृथानिगमजेवेदतेछेआदीजेमां एवांजेश्च तेमणंकारनेथयिएविजेतमारिचक्रितेणेकानेमायाथाकेपर
 नेकालना॥६॥उदा नेपरजेअक्षरपुरुषतेथकिपणपरने॥६॥आदीअएवाजेतमेतेतमारुय नकारयेछ ये
 ॥१२॥ ॥इंद्रउवाचा॥ ॥श्लोकः॥ ॥नगवन्नुरुदुःखितावयंननुदुर्वाससएवहेलनात्॥नचवंतमृतेऽवितुंहिनोविधि
 रुद्रप्रःखाइमेऽशकन्॥१३॥ ॥अर्थः॥ ॥हवेइंद्रजेजुतेइंद्रजेचगवन्नदुर्वासाजेतेमनोमेजेतेणेअपराधक
 स्योतेथाकिजअमेरवेजेतेबहुदुःखेजुक्तनिश्चेथाताहवाअनेजेब्रह्माशिवतेछेः स्यतेजेमांएवाजेआसर्वेतेजेतेतमारा
 विनाअमारिरक्षाकरबानेअर्थेनसमर्थथाताहवा॥१३॥ ॥श्लोकः॥ ॥विगताखिलसंपदोनिरन्नाःसमन्ना
 वंचुविष्णुमरुतेऽपेक्षः॥नवतैव यंरुतापदःस्मःसपदिश्रीहरयेनमोस्तुतुच्यम्॥१४॥ ॥अर्थः॥ ॥अदेविशेष
 एकरिनेगईछे समग्रसंपा एजेजुतेएवाजेएछे अन्नतेजेथकिनेप्रथविनेविषेपामरजननिसंधायेत्यएजे
 नावतेनेपामताहवाएवाजेअदेजेजेजुतेएवाजेजेविषेतमेजेतेम गेजटाह्यंछे दुःखजेमनांएवाथयासताक्ष्मीजि
 येजुक्तनेअमारांजेकष्टतेमनाहरनाराएवाजेतमेतेतमानेनमस्कारकरियेछइये॥१४॥ ॥अग्निरुवाच॥ ॥श्लोकः
 गीर्वाणदानवनराधुपजीवनान्नयन्निर्मितंहिचवतैवततोबुधास्तु॥यज्ञेषुतेनयजनंतवकुर्वतेऽगोत्वच्छेषमन्यदिवि
 षद्भ्युपानयंति॥१५॥ ॥अर्थः॥ ॥हवेअग्निदेवजेतेचगवानतेमनिस्तुतिकरेछेहेचगवन्देवतादानवनेमनुष्यआ
 दिकतेमनेजीएद्रूपएवुं जेअन्नतेजेतेजेकारणपणामाटेतमेजेतेमणेजानेमाणकरुंछे तेजकारणमाटेज्ञानिएवा
 जे पुरुषतेजेतेतोपोतानाजी एद्रूपएवुजेतेअन्नतेणेकरिनेयज्ञनेविषेतमारुयजनकरेछे अनेतेकेडेबिजाजेदेवतेम

विवेक
॥ ६२ ॥

नेतमारुयजनकरतांशपरयुंएवुजंहविषरूपअन्नतेनुअपणकरेछे नेतेकेडेपांतेपणगेदादाजाएदरूपएवुजेअन्नतेने
जमेछे ॥ १५ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ काम्यपुकर्मसुरताअपियाज्ञिकास्तेतत्कर्मबंधनतआशुविमुच्ययांति ॥ ब्राह्मीगतिं
तदितरेतुज्जवंतिचाराःश्रीयज्ञपूरुपमहंप्रणमामितंत्वाम् ॥ १६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ एरित्येतमांनेनिवेदनकरतांशपरयुं
एवुंजंहविषान्नतेणकरिनेअन्यदेव-जेयजनकरेछे एवाजेयज्ञनाकरनारातेजेतेकाम्यएवांजेकर्मतेमनेविषेप्रीतिव
दाछेतोयपणतेकाम्यकर्मनुजंबंधनतंयकिततकालमुकायिनेतमारुब्रह्मपुरएवुजेधामतेनेपामेछे ॥ अनेतमांनेजेज
-छायाविनाज-छेनेअन्यएवाजेदेवतेम-जुजेयजनकरेछेतेतोचरेथायछे तेमाटेब्रह्मीजियेजुक्तनेयज्ञनाराय
णएवाजेतमेतेतम-नेहुंजेतेअतिशयपणेकरिनेप्रणामकरुंछुं ॥ १६ ॥ ॥ मरुतउचुः ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ चक्ता
एकांतिकास्तेऽक्षरपरमपदेसेवयातेतुहीनंवासैश्वर्यादिनेच्छत्यतिशयितसुखंनपिकैवल्यमोक्षं ॥ तद्युक्तंस्वात्मनोपे
श्वपचकुलजनुर्मानयंत्युत्तमंवैतंत्वामेकांतधर्माश्रयणमुपगताःश्रीमहारूपंस्मः ॥ १७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेमरु
तदेवजेतेनारायणजेतेमनिस्तुतिकरेछे हेअगवन्तमाराएकांतिकए-जेअक्ततेजेतेतोतमारुअक्षरछेनामजेनुनेस
र्वथकिश्रेष्ठएवुजेधामतेनेविषेतमारिसेवायेकरिनेरहित एविसाक्षाक्यमुक्तितथासार्ष्टिमुक्तितथासारूप्यमुक्तितेमने
नथिईच्छतातथाअतिशेछे सुखजेनेविषेएवोजेकैवल्यमोक्षतेनेयपणनथिईच्छताअनेतमारु-जेदेवातेणजुक्तएवु
तोपोतानुश्वपचना-जनेविषेजेजन्मतेनेयपणश्रेष्ठमानेछे माटेएकांतिकएवोजेधर्मतेनाआधारनेब्रह्मीजीतेमाणे
जुक्तनेमहारूपएवाजेतमेतेतमांनेअमेजेतेनिश्वेपांम्याछईये ॥ १७ ॥ ॥ सिद्धाउचुः ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नैक

सार

॥ ६२ ॥

ब्रह्मांडसर्गादिकारणत्वात्कारणम् ॥ तत्स्थितं तद्व्यतिरिक्तं च नियन्तारं नमामहे ॥ १८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेसिद्धजं तेज
 गत्वादिद्विजुतिरेहे हेनगवन्अनेकएवांजेब्रह्मांडतेमनिजेउत्पत्तिस्थितिनेप्रलयतेमनाकारणएवानेनधिकारणते
 जेमनुएवानेतेरेह्यजेब्रह्मांडतेमनेविषेअंतर्यामिरूपेकरिनेरत्या नेतेसर्वेब्रह्मांडुथकिव्यतिरंकपणेकरिनेपोतानाधा
 मनेविषेरत्यानेकाद्यमायादिकजेसत्तेमनानियन्ताएवाजेतमेतमं नेअमेजेतेनमस्कारकरियेछइये ॥ १८ ॥ ॥ रु
 द्राऊचुः ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ मायायाः सर्वमोहिन्यामोहनं मोहवर्जितम् ॥ महाकायस्यापिकायं त्वानुमः पुरुषोत्त
 मम् ॥ १९ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेरुद्रजेतेनगवाननिस्तुतिकरेछेहेस्वामिन्ब्रह्माआदिकजेअमेसर्वेतेअमानेमोहजेतेनेक
 रतिएविजेमायातेनेमोहजेतेनाकरनाराएवानेमोहजेतेणेरहितने प्रकृतिनेपुरुषतेमनोजेनिरोधतेनाकरनारोएवोजे
 कायतेनापणकायरूपएवानेमहापुरुषएवाजेतमेतमं नेअमेजेतेनमस्कारकरियेछइये ॥ १९ ॥ ॥ आदित्याऊचुः
 श्लोकः ॥ ॥ प्रकाशितायेन वयं जगंति प्रकाशयामो न्नवतारमेश ॥ स्वयं प्रकाशं तमुरुप्रकाशं प्रकाशमूर्तिप्रणता
 न्नवंतम् ॥ २० ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेआदित्यजेतेनगवाननिस्तुतिकरेछे हेक्ष्मीजिनास्वामिन्तमोजेतेमणप्रकाशने
 कस्या एवाजेअजेतेजेतेसर्जगतलेलेलेलेगशवालांकरियेछइये ॥ अनेपोतानिमेलेसर्वेनेप्रकाशकरतानेबहुछे
 प्रकाशतेजेमनेविषेनेतेजोमयछे मूर्ति तेजेमानेएवाजेतमेतमं नेअमेजेतेद्विद्वद्वाएरियेछइये ॥ २० ॥ ॥ सा
 ध्याऊचुः ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ शास्तानृपाणां च महोरगाणां दैत्याधिपानां च सुराधिपानां ॥ त्वं वै मनूनां च प्रजाप
 तीनां राजाधिराजाय नमोस्तु तु न्यम् ॥ २१ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेसाध्यदेवजेतेनगवाननेनमस्कारकरेछे हेन

विवेक
॥ ६३ ॥

गवन्मनुष्यनिरक्षानाकरनाराएवाजेराजातेमनेशि क्षानाकरनारः॥ अनेमोटाएवाजेसर्वनागणतथादैत्यनाअ
धिपजंहरिहरेयकशि पुष्ट्या॥१॥ अधिपजेन्द्रा॥ देवदेवतेमनेशि क्षाकरनाराएवा अनेमनुतयाप्रजापतितेम
नेशि क्षानाकर नाराएवानेपुविरेत्येस्वेर जातेमनाधिराजाएवाजेतेतेतमादिष्टमेजेतेदमस्तगाध्वगियेछये २१
वसवउचुः॥ ॥ श्लोकः॥ ॥ नवतिनुवियदायदाऽसुरांशैः प्रथितसनातनधर्मधार्मिकाणां ॥ कदन रुतदातदास्व
यंतित्यवतरतेप्रणमामधर्मगेपूत्रे॥ २२॥ ॥ अर्थः॥ ॥ हवेष्टाष्टा जेतेनगवानजेतेमनेनमस्कारकरेछहेनगवः
नातनएवाजेधर्मनेतेधर्मजेमं छे एवाजेसा तेमनेअसुरनाअंश एवाजेअधर्मीनृ॥ १॥ देवतेमागेकस्युंएवुंजेपणु दुः
खतेजेतेजेजेसमयनेविषेयायछे तेतेर मयनेविषेपोतेप्रथविनेविषेअवतारजेतेनेधरताएवानेधर्मजेतेनिरक्षानेकर
ताएवाजेतमेतेतमानेनमस्कारकरियेछइये॥ २२॥ ॥ चारणा उचुः॥ ॥ श्लोकः॥ ॥ चरित्रं शुभ्रं ते तु तानेकमूर्त्तैः प्र
बंधैरनेकैर्हि गायंति भक्ताः ॥ यदुश्रोतवक्तुं नात्येव सद्यो वयंतं न ताः पुण्यकीर्त्तिं भवंतम् ॥ २३॥ ॥ अर्थः॥ ॥ हवे
चारणबोलेछहेनगवन्धारणकरिछे अनेक कीर्त्तियोतेजेमणेएवाजेतमेतेतमारु नृ जेचारेत्रतेनेनृ जनजेते
अनेकएवाजेप्रबंधतेमणेकरिनेगानकरेछे तेचरित्रकेवुंछेतेसांनलनारदेष्टेष्टाष्टा जेतेमनेतुरतकायपावेअकरेछे॥
अनेपवित्रछेकिर्त्तितेजेमनिएवाजेतमेतेतमानेअमेजेते द्वादशाष्टाष्टाष्टेछईये॥ २३॥ ॥ गंधर्वा उचुः॥ ॥ श्लोकः॥
येकथास्ते विहायान्यगाथाः प्रज्ञोकीर्त्तयंत्येवमंति वा ते जनाः ॥ दुःखिताः स्युश्च संसारपाशैः सितालं न ताः स्मः शरण्यं
भवंतं वयं ॥ २४॥ ॥ अर्थः॥ ॥ हवेगंधर्वा जेतेबोलेछहेप्रज्ञोजेजनतमारिजेकथा तेमनोत्यागकरिनेअन्यजेदेवा

सार

11 E 3 11

दिकतेमानेजेग्राम्यकया तेमनेजेकहेछे अथवाजेषांनक्षेत्रे एव जेतो जेतो एतत्ता रूपिजेपाशसातेमणेकरिनेर्ध
धननेपांम्यासतादुःखेजुक्तथायछे ॥ तेकारणपणामादेशरणेआववालायकएवाजेतमेतेतम नेअमेजेतेनमस्कारक
रियेछ ये ॥ २४ ॥ ॥ समुद्रा ऊचुः ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अजिततवायतावकजनस्यमुदात्यमपिद्रविणजज्ञान्नवल्लनम
नान्यतमेनसरू ॥ चरतिहसेवनंसपदवींमहतींमहतांब्रजतिजनोऽल्पकोऽपितमहंप्रणतः करुणम् ॥ २५ ॥ ॥ अर्थः ॥
हवेसः द्रजेतेबोलैछेहेअजितअल्पएवोजेजनतेजेतेपणमाएकमोतितथा सु ॥ एतत्ता ॥ ॥ जेतो जेतो एतत्ता ॥ अथवा
अन्नअथवानमस्कारएजेसघटांपदार्थतेमनेमध्येजेकोयएकपदार्थतेणेकरिने तमेअथवातमाराजेएकांतिकनक्त
जनतेमनिएकवारपणहेते वदिजेसे ॥ जेतो जेतो एतत्ता ॥ तिकएवाजेनक्तजनतेमनिमोटिपदविजेतमारुब्रह्मपु
रणे ॥ एतत्ता ॥ नेजेधामतेनेनिश्चेपामेछेएवाजेतमेअतिदयालुतेतमानेहुंजेतेनमस्कारकरुंछुं ॥ २५ ॥ ॥ पार्षदा ऊचुः
॥ श्लोकः ॥ ॥ पितस्त्वमसि जनस्त्वमसि त्वमसीष्टगुरुः रुद्धदात्मपतिः ॥ त्वमसीश्वर ए च नः ॥ एतत्ता ॥ नि
सकलं त्वमसि ॥ २६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेपार्षदजेतेनग ॥ एतत्ता ॥ जेतो जेतो एतत्ता ॥ श्वरअमारेतोनातापेतालयजेतेतमो
छोतथास्वजनजेतेतमेछोतथा गुण्या ॥ गुरुजेतेतमे ॥ तथासुहृद्आत्मानेपतितेजेतेतमेछोअनेपरमएवातेईश्वर
जेतेतमेछोतथासमग्रद्रव्यमात्रतेजेतेतमेछोकेत एतत्ता ॥ जेतो जेतो एतत्ता ॥ रतेमणेकरिने अमेजेतेतमारेविषेजी
ढायाछइये ॥ २६ ॥ ॥ मूर्तिरुवाच ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ यत्संबंधतएवयांतिपदवीमुच्चांमहद्भिर्नुतांशूद्रासुरनीच
क्षिपशवः पापात्मजीवा अपि ॥ यद्दीनाविबुधेश्वरा अपि नवंत्यर्चो जिहतास्तत्क्षणंगोक्षोकाधिपतिं तमेव हृदये नित्यं

विवेक
॥६४॥

नजत्वामहं ॥ २७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे मूर्ति जे ते दां दे छे ते जगव न जे मने संबंधे कारने जखी तथा शूद्र ते जे ते तथा दे
वता तथा दिव्य आदि आदि देवाद्या एवा जे जिव तथा पशु पक्षि ते जे ते तथा पाप रूप छे देह जे मना एवा जे जाव ते जे ते प
एसर्वे जे ते जे मने संबंधे करिने ज मोटा पुरुष जे ते मणे स्तुति ने करि ए विजे उंचि पदवी ते ने पामे छे ॥ अने जे ने संबंधे करिने
हान ए ना दो छे दा छे ते ने मध्ये मोटेरा एवा जे देव ते जे ते पण तत्कास जा जे ते ए त्याग क या एवा ग्राह्य केतां जा कर
वा जो ग्यथा तानि ते माटे गो द्यो क धाम ना पति एवा जे त मे ते त मां ने मारा द्दय ने विषे धारिने छे ते दा ज न जन करुं छुं
॥ २७ ॥ ॥ सावित्र्युवाच ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ त्वं सर्ग का संप्र गति च रूपं दृष्ट्वा न यो त्याप्यतस्तदात्म
ना ॥ तत्त्वा देह द्वा पद दिमानि ते नैका न्विराजो ब धास सर्जित ॥ २८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे सावित्री जे ते
ति करे छे हे ईशत मे जे ते सृष्टि र मय नो षे पो तानि जे दृष्टि ते ए करि ने प्रकृति ने रूप ते मने उठा डिने ते के डे ते रूप रूपे करिने
महत्त त्व छे आदि ते जे मां एवां जे आचो णि दा त्व ते दा जे जिने ने ते जे त त्व ते म के कार ने ष प्रकार ना यो देह द्वा पद
ड रूप एवा जे वैराज रूप ना जे देह ते मने सरज ता हवा ॥ २८ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ वैराजरूपेण जगत् सत्तां स्वी
कृत्य देवा सुरमा षोरगान् ॥ त्वं स्यावरंजंगम मीश निर्ममे त्वा मा दं कर्त्तारः पाश्रितोऽस्म्यहम् ॥ २९ ॥ ॥ अर्थः ॥
॥ अने ते वैराज पुरुष रूपे करिने जगत जे ते मनु विशेष पणे करिने जे धारण करवु ते ने स्वीकार करिने देव तथा असुर तथा
मनुष्य तथा उ गते मने ने मां णि करता हवा तथा स्यावरंजंगम रूप जे सर्वे दा ते ते मने जे ते ने मां णि करता हवा एवे प्रका
र सदा द्वा पद द्वा पद द्वा पद द्वा पद ने हुं जे ते आश्री छुं ॥ २९ ॥ ॥ दुर्गोवाच ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ प्रियतम

सार

॥६४॥

धिक्कयाह चिंतनं विदधते तव येनुविते विन्नो ॥ नपरमेषु सुखं न दिवः सुखं न कमयंति धरैक नरेशताम् ॥ ३० ॥ ॥
 अर्थः ॥ ॥ हवे दुर्गाजे ते स्तवन करेछे ॥ विन्नोनुविने विषे अधिक एविजे तमारे विषे प्रियता तेणिये करिने जे जन पोता
 नाह दयने विषे तमारु चिंतवन करेछे तेज ॥ जे ते ब्रह्मनास्थान कनुजे सुखे तेनाथे ईछता तथा देवलो जे सुखने प्रय
 विचक्रवर्त्तिजे राजतेनेनथि ईच्छतानथि ईछता ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ प्रसन्नमर्पितमप्युल्लंघयामु सुखमिदं स
 मवाप्य च तत्र ते ॥ तदा हृष्टा सा केकृतः क्षणं तमुनमामि च सा त्वतनायकम् ॥ ३१ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने तमोजे तेम
 णे ब्रह्मातका करिने आनेनथि कोयनितु क्षणाते जेने एजे आब्रह्मनास्थान कआद कनुजे सुखतेने शत्रुयेरहित जे
 क्रिये विषे होय तेम पामिने पगतमारु जे चिंतवन तेनो त्याग करिने ते तमा अक्तजन जे ते क्षमात्र पण ते सुखने विषे
 आसक्त नथि थाता एवा जेतमे सुखना सागरने सा त्वतजे अक्तजन तेमना ईश्वर एवा जेतमे ते तमाने अति आनंदेने
 हुं जे तेन मस्कार करुंछुं ॥ ३१ ॥ ॥ नय ऊचुः ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ वरदनमनमात्रं नाम संकीर्तनं वा विदधति तव
 ये वैज्ञानतोऽज्ञानतो वा ॥ जनिमृति यमजीतेस्तानपि त्रायमाणं नरसंख्यया ताः स्मोघनारायणं त्वाम् ॥ ३२ ॥ ॥
 ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे नद्योजे ते स्तवन करेछे ॥ हे वरद जेतमाने जाणिने अथवा अजाणें केवल नमस्कार मात्र करेछे अथ
 वा तमारु जे नाम तेनु सम्यक् प्रकारे करिने कीर्तन जे तेने करेछे एवा जे जन तेमनु जलप्राप्त एतथाय मराज निजे बि
 कतेय किनिश्चेरक्ष गजे तेने करता एवानेन खंडे द्वादश द्वादश द्वादश एवा जे तमे ते तमाने अमे जे ते आसमयने विषे
 पामियुंछईये ॥ ३२ ॥ ॥ देवपत्न्य ऊचुः ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अनुविधृता कृतेर्जन्ममंगलं चारतमुतं लोकपा

विवेक
॥६५॥

वनम् ॥ नवतिनिर्गुणं सर्वमेव तन्नवसिनिर्गुणं ब्रह्मयत्परम् ॥ ३३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे देवपत्नीं जेतुं स्तुतिक
रेछे हंप्रज्ञां प्रथविनविपधारणकरिछे सुंदरमूर्तिते जेमणे एवा जेतमे ते तमारु अ श्रयकारिने लोकने पावनकरनारुने
निर्गुण एवुं जेतमारु जन्मतथा सर्वे जे चरित्रते जेतमंगद तारिछे अने वेद जेतम यिक एरहितने परब्रह्म एवुं जे स्वरू
पनु निरूपण करेछे तजतमेछे ॥ ३३ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ तव समाश्रयात्तामसाजना आपेचराजः सात्त्विका
श्रयः ॥ ननु नवतिनिर्गुणास्ततो वयमुपास्महे त्वां हि निर्गुणम् ॥ ३४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने तमारो जे सम्यक
प्रकारे आश्रय करवां ते यकिसात्त्विकतथाराजसिकने तामसिक ए जे जने ते जे ए निश्छे छे दिधु एवा थायेछे ते ज
कारण पणामाटे निर्गुण एवा जेतमे ते तमाने अमे जेतने निश्छे उपासिये छईये केतांतमारि मनक्रमवचने करिने अमे जेत
सेवा करिये छईये ॥ ३४ ॥ ॥ ऋषिपत्न्युचुः ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ आर्त्तानां रुदजिनैस्त्रिधा च तपैः सर्वाप्य
शमनमेकमेव विष्णोः ॥ पादाब्जंतव नवतीति तद्वयं वै प्राप्ताः स्मः शरणमनंतदेवदेव ॥ ३५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने
ऋषिपत्नीयुं जेतुं स्तुतिक रेछे हवे देवदेव बहु प्रकारनं जे पोतानं पापतथा अध्यात्म अधिभूतने अधिदैव एवा जेतने अथ प्र
रना तापते मणे करिने पिडा ता एव छे संसारि जने ते मनां सर्वे जे कष्टते मनुनाश करनारु तातमा चरणरूपे करिने थयुं ए
वु जे कमलते ज एकछे ते कारण पणामाटे हे अनंत विष्णु एवा जेतमे ते तम रुशरणरूप एवु जेतने चरण सरोजते ने ज अने जे
ते पामियुं छईये ॥ ३५ ॥ ॥ पृथिव्युवाच ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ पूर्णशारदसुधाकराननं शारदाब्जदसदीर्घसोचनम् ॥
श्रीवियोगवधार्त्तिमोचनं वासुदेवमहमेकमाश्रये ॥ ३६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे प्रथवि जेतुं स्तुतिक रेछे हे तादि

सार

॥६५॥

[illegible]

विवेक
॥६६॥

[illegible]

सार

FILED

लक्ष्मीणां ते ह्ये आदिते जेमने एवाजे ए सर्वे ते मने पृथक् पृथक् पणो करिने अमुह्य एवां जे वसत थार लते मणे करिने ज
 हित एवां जे आचूषण ए रूप जे पेहेरामणि तेने प्रितिये करिने आपता हवा ॥ ४४ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ जामा स्तुष्टये
 स्वस्थ तद ए न्यस्तदां बुधे ॥ नासीत्किमप्यदेयं वै घनवद्भनवर्षिणः ॥ ४५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने मे पजे मजसनिष्ट
 ए जे तेने के छे ते मद्रव्य जे तेने आपता एवाजे ए अंबुधिते मने पोताना जामात्र एवाजे जगवान ते माने जे प्रसन्नता ते
 अर्थे ते जगवान ना एवाजे ए देव ॥ ४५ ॥ ते मने न आपवा जो ग्य एवुं कां यन होतु हवु सर्वे य आपवा लाय कज होतु हवु ॥ ४५ ॥
 श्लोकः ॥ ॥ जगवान पित इत्तं यौतकं च धनं बहु ॥ ब्राह्मणे न्यः प्रदायैव श्रिया सह तिरोदधे ॥ ४६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥
 अने जगवान जे नारायण ते रत्ना करते ए आप्यु ए ने वर कन्याने आपवा जो ग्य एवु जे पारिवर्ह रूप जे बहु धन तेने ब्राह्म
 ण जे ते मने अ पिने लक्ष्मी जि जे ते मणे सहित तिरोधान थाता हवा ॥ ४६ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ लक्ष्मी नारायणा न्यां ते
 च शमानां दत्ताः सुराः ॥ इंद्रादयो दिवं जग्मुः स्वस्वंधामाः परे ययुः ॥ ४७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने देव श्री विदेवा य
 एत ए आनदे ॥ ४७ ॥ ए जे ते ॥ ४७ ॥ ए जे ते ॥ ४७ ॥ ए जे ते ॥ ४७ ॥ ए जे ते ॥ ४७ ॥ ए जे ते ॥ ४७ ॥ ए जे ते ॥ ४७ ॥ ए जे ते ॥ ४७ ॥
 अने अप जे म पात य ॥ ४७ ॥ ए जे ते ॥ ४७ ॥ ए जे ते ॥ ४७ ॥ ए जे ते ॥ ४७ ॥ ए जे ते ॥ ४७ ॥ ए जे ते ॥ ४७ ॥ ए जे ते ॥ ४७ ॥
 र्वे ते जे ते पोत पोताना धाम प्रत्ये जाता हवा ॥ ४७ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अधिकं च संप्राप्य यथा र्वं निजं निजम् ॥ स
 र्वे पि स्विनो जाताः प्रसादात्कमखापते ॥ ४८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने ते द्रादि कस र्वे जे ते जे नारायण ते
 माने जे पोता ते विदेवा ॥ ४८ ॥ ए जे ते ॥ ४८ ॥ ए जे ते ॥ ४८ ॥ ए जे ते ॥ ४८ ॥ ए जे ते ॥ ४८ ॥ ए जे ते ॥ ४८ ॥ ए जे ते ॥ ४८ ॥
 ता तेथे क र्वने अतिक्रम एन क ने पोत पोताना अधिकारने पामिने सुखे जुक्त थाता हवा ॥ ४८ ॥
 ॥ ४८ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ मंदरं च गिरिं ताक्ष्यः पुनर्जगवदा जया ॥ स्वस्थानं स पानीयस्थ पयामास लाया ॥ ४९ ॥

विवेक
॥६७॥

अर्थः ॥ ॥ अनेताक्ष्यजंगरुडजितं जेतं विजिवारनिजं नगवाननिआज्ञातेणियं करिनेमं द्राचसएवेनामे करिनेजे
गि द्विं लिखामात्रं करिनेपांतानु जेस्थानकतेप्रत्यं पमा निं दं स्यात्तदो दे षेतेमं द्राचसपर्वतजेते स्थापनकरताहवा
॥४९॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ एवमिंद्रेण ब्रह्मर्षेण पृथग्यथा शापतः ॥ उपलब्ध्या पुनः संपन्नारायण प्रसादतः ॥ ५० ॥
अर्थः ॥ ॥ हेसावर्णिमुनेदुर्वासानोजेशापतेणे करिनेनाशजेतेनेपामि एविजेसंपत्तितेजेतेनारायणनीजेप्रसन्नता
तेणे करिनेइंद्रजेतेणेपाछिआविरित्येपांमतिहवि ॥५०॥ ॥ पंचमस्कंधेच ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नतस्य कश्चित्त
पसाविद्ययावानयोगवीर्येण मनीषया वा ॥ नैवार्थधर्मेः परतः स्वतो वा कृतं विहंतुं तनुं नृद्वि नूयात् ॥ ५१ ॥ ॥ अर्थः ॥
हवेपंचमस्कंधनेविषेब्रह्माजेतेप्रियव्रतराजाप्रत्येकहेछे जेहेप्रियव्रतएजेनगवानश्रीकृष्णतेणेजेकरवानुधासुंहोय
तेनेकोईदेहधारिजीवजेतेतपेकरिने विद्यायेकरिनेयांगैश्वर्येकरिनेबुद्धिबलेकरिनेधनेनद्वेष्टेधर्मेकरिनेनेकोइकथ
दवाननेआशरेकरिनेपोतानेपुरुषप्रयत्नेकरिनेविजिरित्येकरवानेअर्थसमर्थनथिथातो जेमन्नगवानेधासुंहोयतेम
जयायछेमाटेतमारिपासेन्नगवाननेराज्यकराववुंछेतेअन्यथाथावानुनथि ॥५१॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ ईशान्नि
सृष्टं त्यवरुंध्रं हेगदुःखं सुखं वा गुणकर्मसंगात् ॥ आस्थाय तत्तदयुं क्त्वा नाथश्चक्षुष्मतां धाड्वनीयमानाः ॥ ५२ ॥ ॥
॥ अर्थः ॥ ॥ हेप्रियव्रतजीवुंनेकर्मनाफलनेआपनाराएवाजेश्रीकृष्णन्नगवानतेजेतेसत्त्वादिगुणनेअनुसरतां
एवांजेकर्मतेनासंगथकि जेदेवमनुष्यादिकनादेहप्रत्येआपणनेजोडताहवा तेतेदेहनोस्वीकारकरिनेआपणसर्वेजे
तेन्नगवानेआप्युंएवुं जेसुखरूपफलअथवादुःखरूपफलतेनेजोगवियेछइये जेमयसधियानेतेनोधणि

सार

॥६७॥

जल आपेतेटं जखवायछे पणपोतानिमेलेवधुओछुखवातुनथितेम ॥ अनेवखिजेमनेत्रवालो रुषजेतेलेछायाप्र
त्येअथवातडकाप्रत्येपमाझाजेआंधलाजनतेजेतेनेत्रवाला मनुष्यनिइछायेकरिनेरुखदुःखनेपांमेछेतेम ॥ ५२ ॥
दशमेच ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ मर्त्यान्मृत्युव्यासज्जीतः पञ्चायनसर्वाँल्लोकान्निर्जयनाध्यगच्छत् ॥ त्वत्पादाङ्गप्राप्यय
दृच्छयाद्यस्वस्थः शेतेमृत्युरस्मादपैति ॥ ५३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेदशमस्कंधनेविषेपोतानापुत्रपणानेपांम्याएवाजे
आपणचनगवाजतेमजितेवधिविजेजतेजुविष्टेछे जेहेआद्यकेतांसर्वनाकारणमृत्युरूपजेसर्पतेथिद्विष्टेछे ॥ ५४ ॥ ॥ ए
वोजेमनुष्यतेजेतेपोतानेकर्मकरिनेसर्वलोकप्रत्येफरतोथको निर्जयस्थानकनेनपमतोहवो पछेतेपुरुषजेतेईश्वरइ
छायेछेदेछेतां कोईकपोतानारुडपणतेछेगेकारनेतमाराचरणारविंदनेपांमिनेनिर्जयथकोसुवेछे केमजेतमा
राचरणारविंदनेपांम्योएवोजेपुरुषतेथिकिमृत्युजेतेपाछोवखिजायछे केतांमृत्युनोएनेकांईअयरेतोनथि माटेसुखेक
रिनेसुवेछेएवाजेतमेतेतमनेकंसथकिअयकेमहोय ॥ ५२ ॥ ॥ दशमस्कंधेच ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ ब्राह्मणोम
हदहंखचराग्निवान्नसंवेष्टितांडघटसमवितस्तिकायः ॥ केदृग्भिः ॥ विष्णुणितांडपराणुचर्यावाताध्वोमविवरस्यचते
नाह्वयः ॥ ॥ इतिश्रीविमलैकांतधर्मप्रत्तकश्रीसहजानंदस्वामिशिष्यबलरामदासमुनिनासदुःश्रीगुणातीतानं
दस्वाम्याज्ञयारुतेश्रीविवेकसारेअगवन्माहात्म्योपपादनंनामचतुर्दशंप्रकरणम् ॥ १४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेदश
मस्कंधनेविषेब्रह्माजे तेश्रीकृष्णअगवान्प्रत्येकहेछे जेहेअगवन्प्रकृतिहृत्तत्त्वहंत्त्व आह्वयवाताध्वपिजसप
थीविएजेअष्टआवरणतेणेकरिनेवीटांणोएवो जेअंडकटाहतेनेविष्णोदेवानेमानेकारेनेसातवैत्यनोछे देहजेनोएवो

विवेक

WAF

MECH

योतिः ॥ ततो न तद्रयाद्भिः जत्याद्दृष्टोर्नरः सुधीः ॥ २ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने विष्णु धर्मोत्तर नामे ग्रंथ ने विषे पण ते
 मजकं छे जे चक्र जेमना हाथ मां छे वाजे जग- न ते जे ते जत जनाने रक्षा करनारा छे ते हरि जतने जने जे ते शुक रे
 छे केतां काई दुःख दर्ई सकतानथि ॥ ते कारण पणामां देरुदा छे- द्विजे नि एवो जे मनुष्य ते जे ते ते जने नि धर्म करिने जग
 नाने जे जग- ते नो क्यारि एखा पद छे ॥ २ ॥ ॥ ग्रंथांतरे च ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ श्वः कायमघकुवांत धिक् विषाप
 राक्षसः ॥ ना प्रतीक्षते मृत्युः कृतवा स्य न वा कृतः ॥ ३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने- लिधर्म संबंधिकाम जे ते तकाक्ष कर-
 एम वाजा ग्रंथ मं कथ्यं छे जे आवता दी एः एः एः एः- जे धर्म संबंधिकाम ते जे ते अघ केतां प्रथम ने दी वस जकर- नो दिव
 सना पाछु ह्या पोरने विषे करवानु जे काम ते जे ते आग ह्या प्रहरने विषे करि ले- केतां धर्म करवानो मन- बोयाय ते सम
 यमां ज धर्म संबंधिकाम जे ते त रत करि लेवुं पण स- जे कर शुक के सवारे कर शुक एवो मन सुबोरा खवोना- केम जे मृत्यु जे ते आ
 पुरुषे आट सुकाम कर शुक छे ने आट सुनथि कर- एम वाट जो तो नथि केतां आपुरुष ने आट सुंका- करवानु छे ते पुरुषां शोतारे
 ए- लेई जाइ श एम वार कर तो नथि ॥ ३ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ चंदनं शीतलं लोके चंदनादपि चंद्रमाः ॥ चंद्रचंदनयोर्मध्ये
 शीतलासा- संगतिः ॥ ४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने संतना समागमने विषे अतिशे सुख शांति छे एम कथ्यं छे जे आश्लोक
 ने वि- एलि एः एः एः एः जे ते एलि एः एः एः ताने करे ए- छे ने ते चंदन थकि पण चंद्रमा जे ते अति शीतल पणाने करे एवो छे ॥
 अने ते चंदन ने चंद्रमाने मध्ये पण सा- जननो समागम जे ते अतिशे शीतल ताने करे एवो छे केतां चंदन ने चंद्रमा तो आदेह
 ने- पेउ परा- एज एः एः क शीतल ताने करे एवा छे ने साधु ने समागमे करिने तो जीवनां अध्यात्म अधिदैवने अधिभूत एन

विवेक
॥६९॥

एप्रकारेण छन्दोऽष्टादशविजायतेनेअपारएव जजन्ममरणानां दुःखतेषणां पामेछेनेनगवाननाधामनिप्राप्तिथा
यछेमारेसर्वोपरिसुखशांतिनेकरेएवासंतनोसमागमछेतेसर्वेजीवप्राणिमात्रनेनिर्मुक्त करवो ॥ १॥ ॥ तृतीयेस्वमा
तरंप्रतिकपिबदेववचनम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ प्रसंगमजरंग मात्मनःकवयोविदुः ॥ राधादादा मुकुतोमोक्षदा
रमपाहतः ॥ ५॥ ॥ अर्थः ॥ अनेतृतीयस्कंधनेविषेपोतान माताप्रत्येकपिबदेवजीनुबचनछेजेहेमातआ
जेजिवात्मातेनेस्त्रीपुत्रादिकनेविषेजे अतिशेसंगतेनेविवेकिसंतजेतेअजरपाशने केहेछेकेतांजीवनेस्त्रीयादिकनोप्र
संगछेतेअनेकजन्मनेनिषेपणराहोछे एमनेएमरहेछेनेअतिशेबंधनकरनारोछे एम रहेछे ॥ अनेतेजप्रसंगजोसा
धुनेविषेजीवेकस्थोहोयतोमोक्षनुजेद्वारतेउघाडुंछे केतांस्त्रीपुत्रादिकमांजेवुंजावनेहेतछेते जोसाधुनेविषेथायतो
एनेमोक्षथावामांमेनत्यनयिरहेछेजोएछाहोछोक्षथायछे ॥ ५॥ ॥ प्रथमेव ॥ ॥ श्लोकः ॥ सत्याम
लवेनापिनस्वर्गना नर्जवम् ॥ नगवत्संगिसंगस्यमर्त्यानां किं ताशिषः ॥ ६॥ ॥ अर्थः ॥ अने चम
स्कंधनेविषेसूतपुराणिप्रत्येशौनकादिकऋषि वचनछेजेनगवाननोछे संगजेमनेकेत नगवाननेमक्षेसाएबाजे
तमस राहाओछा ततेमनोजेसमागमतेनोजे बवमात्रतेनिसंघातेस्वर्गलोकोकतथामोक्षतेमनितुसनानजिक ताकेतां
बवमात्रजेसंतनोसमागमतेनिबरोबरस्थस्वर्गलोक् जेसुरुद्धाहोक्षतेमनेनथिगणता तारेम पुण्यांजेजोन स्वते
मनेनगणियेतेमांशुकैवुं ॥ ६॥ ॥ रसगंगाधरेच ॥ ॥ श्लोकः ॥ दुरी रोहि मूर्तिविमसीकरोति चत
श्चिरंतनमघंचुसुकीकरोनि ॥ भूतेषु किंच कुरुणांबहुलीकरे देहसंगः सतां किं नमंगसमातनोति ॥ ७॥ ॥ अर्थः ॥

ME, SU

અનેરસગંગાધ નામેજેઘંથતેનેવિષેપણસર્વપાપનેટાલનારોનેકહ્યાણનોકરનારોએવોસત્સંગછેએમકહે ॥ જેસંત
 ગુણદોષદા ગમજેતેજીવનેપાપ દહાદિહોદુહિતેદેહુદરેછે કેતાંસત્સંગેકરિનેમનુષ્યદિદ્વિપાપનોત્યાગકરિનથ
 મન વામં પ્રવર્તેછેનેચિ જેતેનેનિર્મલકરેછેનેપૂર્વનાંજેબદ્ધકાલનાજેપાપતેનેઆચમનકરિજાયછેકેતાંજીવનાઅ
 નતજન્મનાજેપાપના ગણતેનેનાશકરેછે ॥ અનેસર્વજૂતપ્રાણિમાત્રનેવિષેકરુણાજેતેનેવ કરેછેકેતાંસત્સંગે
 સર્વજીવપ્રાણિમાત્રનાઉપરઅતિરેદ્યાદ્યાદેછેદાદેસંતુરુષનોસંગજેતેશાશામંગલનેનથિવિસ્તારતોકેતાંસત્સંગ
 તોસર્વસંગદેવેતારેછે ॥ ૭ ॥ ॥ અનિયુક્તજનેનોક્તમ્ ॥ ॥ શ્લોકઃ ॥ ॥ કોર્થા પ્રાપ્યનગર્વિતોવિષયિ
 કસ્યાપદોઽસ્તંગતાઃસ્ત્રીન્નિઃકસ્યનર્વંહિતંત્રુવિમનઃકોનામરાજ્ઞાંપ્રિયઃ ॥ કઃકાલસ્યનગોચરાંતરગતઃકોર્થીગતોઘૌર
 વંકોવાદુર્દલાપુણ્યદુષ્ટિઃક્ષેમેષ્યાતઃપથા ॥ ૮ ॥ ॥ અર્થઃ ॥ ॥ અનેઅનુચ્ચવેજુક્તજેવિવેકિમનુષ્યતેમણેક
 ત્યુંછેજેદ્રવ્યનેપાંમિને ગર્વેજુક્તનથયોએવોકોણમનુષ્યજેતેછેકેતાંદ્રવ્યાદિકસન્નદિયેકરિનેતો જગવાનનાએકાંતિ
 કન્નકવિના વિજાસર્વેદુષ્ટાલોભ્યથઈજાયછેનેકાંણવિષયિજનનેઆપદાયુનથિપ્રાપ્તથઈકેતાંપંચવિષયનેવિ
 ષેઅતિશેઆસત્તેવાજે જનતેતોનિરંતરદુઃસ્વેકરિનેસહેલાકુતરાનિપેઠેહેરાંણથાતાફરેછેનેપ્રથવિનેવિષેસિયુંજેતેમ
 ણેકોણપુરુષ મનનથિસ્વંડનકર્યુંકેતાં સ્ત્રીરૂપાજેજગવાનનિમાયાતે મેકરિનેજેનામનમાંમોહનથિઉપજ્યોએવોકો
 ણેરુષછેઆતોપદાર્થાપાપાદ્યદે તેવિનાવિજોકોઈનથિનેરાજાજેતેમનેકોણજનવાલોછેકેતારાજાકોઈ
 નામિત્રનથિ ॥ અનેકાલનાચારામાંનઆવેએવોકોણજનછેકોઈનથિનેઘૌરવપણેજેતેએવોજેજનતેનેકોઈઅર્થમ

विवेक
॥७०॥

द्व्यांछेनयिमद्व्यांकतां कोईनुआजं पणुनकरनेअतिअनघपणेरतोएवोजेजनतेनेकोइपदार्थनिसिद्धिथातिनयिने
दुर्जनरूपजेचांमडानिवाधरडितेमां पड्यांकेतां संगिजननेविषेहेतेकरिनेबंधायोएवोकोणमनुष्यजेतेकद्व्यांणनेक
रेएवोजेमार्गतेणेकरिनेचाखेछेकोइनयिचाखतो॥८॥ ॥विश्वेश्वरहृत्तौच॥ ॥श्लोकः॥ ॥द्वावेवसमवीर्यौ
तुसुरातांबूलमेवच॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनतंबूलंवर्जयेद्यतिः॥९॥ ॥अर्थः॥ ॥अनेहवेविश्वेश्वरपद्धतिनेविषेसं
न्यासिनेवर्तवानिरित्यकहेछेजेदारुनेतांबूलएबेजवस्तुजेतेजीवनेनरकमांपोचावानेविषेबरोबरखेछेसामर्थ्यजेम
नेएवांछे॥ तेकारणपणामाटेसंन्यासिजेतेसर्वप्रकारेकरिनेतांबूलजेनागरवेखिनांपानतेनोत्यागकरेकेतांसंन्यासिने
तोदारुपिधाबरंज्ज्यापदागेछेमाटेओषधमांपणपाननखावुं॥९॥ ॥श्लोकः॥ ॥वराटकेपियतिनासंगृहितेदिने
दिने॥ गोसहस्रवधंपापंश्रुतिरेषासनातनी॥१०॥ ॥अर्थः॥ ॥अनेसंन्यासिजेतेएवराटकजेफुटकीकोडीतेजेते
पणग्रहणकरेदेतेसंन्यासिजेतेमनेदिवसदिवसनेविषे हजारगायुंभास्यानुपापदागेछेएजेवेदनिश्रुतितेजेतेना
तनछे॥१०॥ ॥श्लोकः॥ ॥यस्तुप्रव्रजितांभूत्वापुनःसेवेतमैथुनम्॥ षष्टिवर्षसंसाणिविष्ठायांजायतेकृमिः
॥११॥ ॥अर्थः॥ ॥अनेजेपुरुषसंन्यासिथैनेपाछोमैथुननेसेवेछेकेतांप्रथमतोस्त्रीनाविषयस्वनोत्यागकरिनेसं
न्यासिथयोनेपाछोतेविषयनेजोगवेछेतथातेविषयजोगनिमनमंलास्यराखेछे॥ एवोजेसंन्यासितेजेतेतोमने
रात्रहृत्तौचषसुधिविष्ठानेविषेकृमिजेतेयायछे॥११॥ ॥नारायणेनोक्तः॥ ॥श्लोकः॥ ॥जातेपिसाक्षात्का
तुस्वपरब्रह्मरूपयोः॥ लोभ्यव्यंमामकैर्नै शब्दादिविषयेकचित्॥१२॥ ॥अर्थः॥ ॥अनेनारायणजेतेमणेतोमंजाव

सार

॥७०॥

नेपांम्योजेः कपुरुषतेनेपणपंचविषययिछेदरे पणआपणतोसिद्धययाछदये माटेएपंचविषयआपणनेशुबाधक
रनाराछेएमजांणितेदोएएएआंखोआवुंनहिएमकखुंछे जेपोतानुंस्वरूपनेपरब्रह्मनुंजेस्वरूपतेनोसाक्षात्कारयैयेस
तेपणकेतां पोतानोआवात्मासाक्षात्कारेखातोहोयनेपरमात्मापणसाक्षात्काखेखातातेएदोएएएएएजेअक्त
जनतेमणेशब्दस्पर्शरूपरसनेगंधएजेपंचविषयतेमनेविषेक्यारेयखोआवुंनहि॥ १२॥ ॥ ग्रंथांतरेच ॥ ॥ श्लोकः ॥
पंडितोपवरंशर्नः खोहेतकारकः ॥ वानरेणहतोराजाविप्रचोरेणरक्षितः ॥ १३॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेबिजाग्रंथने
विषेसारानरतामः प्यनाजेगुणदोषतेजेतेकल्याछे जेपंडितजनजेतेपोतानोशत्रुहोयतोपणतेश्रेष्ठछेनेः स्वजनजेते
पोतानो॥ ह्यारिहोयकेतांपोताजोपिह्यैदेएारेयोहोयतोपणतेसारोनथि॥ केमजेएकएछा॥ ह्योतेएएएनेमित्र
करिनेपोतापासेचोकिमांराख्योहतो तेवानरेराजानेमारितोहवोकेतांते ॥ जानेमारवातरवास्यताणिनेतयारथयोता
रेविप्ररूपजेचोरतेणेतेराजाजेतेरक्षानेकस्यो देतांदेराजानाभरणांचोरेदेरांमेकरिनेचोरिकरवापेछेजेनेरस्यपाए
एतेणेतेराजानिरक्षकरि ॥ १३॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ यतीनांकांचनंदद्यात्तांबूलंब्रह्मचारिणाम्॥ दस्यूनामन्नयदद्याद्वा
तापिनरकंब्रजे ॥ १४॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेसंन्यासिनेजेसोनातुल्यदद्यादेछेदेएएए॥ देजेपानबिहुंआपेछेने
चो जेतेमनेजेनिर्नयपणुआपेछे केतांचोरपासेचोरिकरदेछेदेदेहोयदिरक्षाकरेछेएवोजेदातारमः प्यतेजेतेनरक
प्रत्येजायछे केतांतेदाननोदेनारोनरकमांपडेछेतारेतेसंन्यासिब्रह्मचारिनेचोरतेमनितोशिगतिथाशेतेकांईजणातुन
थि॥ १४॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ उद्यमेनास्तिदारिद्र्यंजपतोनास्तिपातः ॥ मौनेनकलहोनास्तिनास्तिवै॥ एदोएए

विवेक
॥ ५१ ॥

म॥१५॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने दुष्ट जे तेने उद्यम करते ते ते दासिद्रपणु जे तेना शपां मे छे तेने जपने करतो एवो जे मनु
प्यतेने पाप जे तेरे तुन थिने मान पणु जे राखवुं तेणे करिने कलह जे ते तथा तो नथि ने जपने करतो एवो जे जन तेने क्यारे च बि
जे तेरे ति नथि ॥ १५ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ धने पुजीवित व्येषु यो पासु न्नो जनेषु च ॥ असंतुष्टा जनाः सर्वे याता
यास्यंति यंति च ॥ १६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने धने विषे ते य जाववा विषे ते थासी ने विषे ते था जमवाने विषे ॥
असंतोषे जुक्त एवो जे रवे जने ते जे तेना शपां मता हवाने केटला कना शपां मे छे तेने केटला कना शपां मशे ॥ १६ ॥ ॥ ज्ञा
गवते च ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ सर्वे वेदाश्च यज्ञाश्च तपो दानानि चानघ ॥ जीवाऽन्यथा ज्ञानं न विदुः ॥ १७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे ज्ञागवतने विषे विदुर जाते ते ते त्रेयः निप्रत्ये के हे छे जे हे अनघ के तां निर्दोष एवामै त्रेय मु
ने सर्वे वेद ज्ञान वात थाय ज्ञ करवात था तप करवुं तथा दान देवां ए सर्वे जे ते जीवने अन्न दान देव के तां जा ने जन्म मरण
थकि का विने जगवानना धाम मां लेई जावा तेने निकला जे शोख मो ज्ञागतेने पणन करतां हवां के तां जीवुं ने धर्म ज्ञानने
वैर ज्ञे ॥ १७ ॥ ॥ जगवाननि ज्ञागवतने रवे पाप मार्ग नो त्याग करवो एवो रुने ज्ञे करिने जगवान सन्मुख करवात
पजे परोपकार तेने बिरोध स्थ कोई न्यथा तुं नथि ॥ १७ ॥ ॥ एकादश योगेश्वरा अतिजनक वचनः ॥ ॥ श्लोकः ॥
दुर्लभो मानुषो देहो देहिनां क्षणजंगुरः ॥ तथापि दुर्लभं मन्ये वै त्वं प्रियदर्शनम् ॥ १८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे एकादश
ने विषे नव योगेश्वर प्रत्ये जनक जा जे ते के छे ॥ जे क्षण मात्र मां ना शपां मे एवो जे मनुष्य नो देह ते जे ते देह धारि जे ते मने
दुर्लभ छे एवो छे के तां बहु जन्मनां जे पुण्य ते मणे करिने प्राप्त थाय छे ॥ अने जगवाननि उपासना क विते म उपयो

सार

11 99 11

कछेमाटेदुर्लभं न छे ॥ अनेदुर्लभं एवो जे आमनुप्यदेहतेने विषे पणवैकुंठनाथ जे हरिते मने प्रिय एवा जेतमसरखासंतते
मनु जे दर्शन तेने जे ते दुर्लभं एवुमांनुछुं ॥ १८ ॥ ॥ दशमेश्वरचरणे पुचुं देवचनम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ सध्या
जनो दुर्लभं नमत्रमा पंकयंचिदव्यंगमयत्नतो न घ ॥ पादारविंदनं न जत्यसन्मतिर्गृहांधकूपे पतितो यथा पशुः ॥ १९ ॥
॥ अर्थः ॥ ॥ अने दर्शन दोहे पे श्रीकृष्ण नम्रगवानप्रत्ये मुचुकुंदराजानुवचनछे ॥ जे हे अनघ के तां ने दोष ति एवा नम
वान अ जन जे ते आनंद दोहे पे दुर्लभं न से सर्वे अंगे संपन्न एवुं जे आमनुप्यदेहतेने प्रयत्न कर्यावे ना को करीत्येत
मारि कृपाये करि ने पांमिने तमारा चरणारविंदने नथी न जतो के मजे असत्य ए जे पंचविषय संबंधे म ॥ ये करु स्यतेने
विषे छे बुद्धि जे ना ए ॥ ए ज न थ यो छे माटे तमारा चरणारविंदने नथी न जतो ॥ अने ते विषय सुखने पांम वा सा रु घ र रूप
जे अंध ॥ पतेने विषे पड़े छे ने महा दुःखने पांमे छे के नीपे ठ तो जे म पशु जे ते तृण मां सो जाई ने अंध कूपने विषे पड़े छे ने महा दुः
खने पांमे छे ते म ए ज न नी प ग सं स्था था य छे ॥ १९ ॥ ॥ पंचमेश्वरचरणे पुचुं देवचनम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नाथं देहो दे
हं न जानुं लोके कष्टान्कामानर्हते विदुजां ये ॥ तपो देव्यं पुत्रकायेन रत्नं शुद्धोद्यस्माद्दृष्टौ स्वयं त्यक्तं न तम् ॥ २० ॥ ॥ अ
र्थः ॥ ॥ अने पंचमने विषे पोताना प्रत्ये कृष्ण देव नम्रगवाननुवचनछे ॥ जे हे पुत्रो आनर लोकने विषे जे देह धारि जी
वने आमनुप्यदेहतेने तपो देव्यं तिकष्टनादेनाराने विष्ठाना खानारा जे नुं ते मने पण छे एवा जे विषय नो गते
मने नो गवा जो ग्य न थि ॥ ने आमनुप्यदेह तो उल्लुष्ट एवुं जे तप ते करवा जो ग्य छे जे तपे करि ने आजीवन अंतःकरण जे ते
शुद्ध था य छे ने जे अंतःकरण शुद्ध था य कि अनंत ए जे ब्रह्म सुख ते जे ते पमा य छे ॥ २० ॥ ॥ चतुर्थे विदुरं प्रति मैत्रेय मुनि

विवेक
॥ ७२ ॥

सार

वचनः ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नवैमुन्दस्यपदारविंदयोरजोजुषस्तातत्रवाहशाजनाः ॥ वांछंति तद्वाहस्य नृतेर्यमात्म
नोयदृच्छयाद्यमनःसमर्द्धयः ॥ २१ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेचतुर्थस्कंधनेविषेवि रजीप्रत्येमैत्रेयमुनि वचनछे
जेहेतातकेताहेविदुरन्नगवाननाचरणारवि नुजेरजतेनेसेवताएवाजेतमसरखाजनतेजेते न्नगवाननुर्जेदासपण
केतांदासजावेकरिने न्नगवाननिसेवाक वितेविना। बेजोकांईपोतानोअर्थजेप्रयोजनतेनेईच्छतानधिकेतांईश्वरई
च्छायेकरिनेमहंतेणेकरिनेपददोविषेछेः। जेनेएवाछे केतांजे मध्युतेणे छे। एतेजाजापदपांसंजोपाविदो
हनिरवाहकरतायका न्नगवाननिएकांतिकन्नक्तिकरेछेएवातमसरखा न्नगवाननाएकांतिकन्नक्तछेमाटे बजिपण
अन्यपदार्थनिइच्छानेतुच्छमानिने न्नगवाननिन्नक्तिने न्नगवाननाएकांतिकन्नक्तोपापदपापताह्य ॥ २१ ॥
नवमस्कंधेगंगांप्रतिनगीरथवचनम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ साधोन्यासिनः शान्ताः सिद्धादोऽप्यवदन्तः ॥ रंत्यपं
तंगसंगात्तेष्वास्तेऽपान्नेरिः ॥ २२ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेनवमस्कंधनेविषेगंगाजिप्रत्येसंतजेते रंन पापमेना
शकरनाराछेए न्नगिरथ वचनछे जेसर्वनोत्यागक योछेजेमणेएवानेशांतनेब्रह्मनाजांणनाराएवानेक्षोकनेपवि
त्रकरनाराए। धुरूपजेतेतमारुजेपापतेनेअंगसंगथकिहरेछेकेत ए। एतेजाजापदपापेविषेआविनेनारोतेणेकरि
नेतमारापापनेटाक्षसेतारेतमेकेशोजेतेसंतनेपापनहिवद्यगेतोत्यांकहुंछुं जेतेसंतनेविषेतोपापमात्रनेहरनाराजे रि
नेछे। एतेजाजापदपापेविषेआविनेनारोतेणेकरिने ॥ २२ ॥ ॥ स्कंदराणेनारदंप्रातनारायणवचनः ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥
चातुर्वर्ण्यसतांसंगंकुर्वन्ति प्रदोस्तिससंगः कुसंगो निरयप्रदः ॥ २३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेस

॥ ७२ ॥

વર્મનુપ્યનેસત્સંગકરવોને સ્સંગનો ત્યાગકરવો એવિરિત્યેસ્કંદપુરાણમાં નારદમુનિપ્રત્યે નારાયણનુવચન છે ॥ જેમ
 એકાન્તિવૈશ્યને દ્રુણ્યારેયવર્ણાણો દુષ્ટો દુષ્ટો દુષ્ટો દુષ્ટો ધુજનનો જે સમાગમતેને કરે પણ અસત્પુરુષનો જે સંગતેને તો ના
 રેયન કરે ॥ કેમ જે સત્સંગ જે તે મુક્તિને પમાડે એવો છે ને કુસંગ જે તે નરકને પમાડે એવો છે કેતાં સત્પુરુષને સંગે કરિને ઘણાક
 જીવજન્મમરણ થિ મુકાઈને નગવાનનાધામને પાંમે છે ને અસત્પુરુષને સંગે કરિને ઘણાક જીવજન્મ મારમાં જાય છે ॥ ॥
 ॥ ૨૩ ॥ ॥ હંસગીતાયાં ચોક્તમ્ ॥ ॥ શ્લોકઃ ॥ ॥ ગલિઃ સંગો દુષ્ટો દુષ્ટો દુષ્ટો દુષ્ટો સ્વિનંયદિવાસ્તેનમેવ ॥ વા
 સોયથારંગવશં પ્રયાતિ તથાસતેષાં વશમન્યુપૈતિ ॥ ૨૪ ॥ ॥ અર્થઃ ॥ ॥ અને જેવા મનુષ્યો દુષ્ટો દુષ્ટો છે તે જે વોપોતે
 ગનો કરનારો પણ થાય છે એમ હંસગીતામાં કત્યું છે જે જો સંતને સેવે ને જો અસત્પુરુષને સેવે ને જો તપસ્વિને સેવે ને જો ચો
 ને સેવે તો તે સેવા કરનારો મનુષ્ય જે તે તેમના વશ પાળાને પામે છે ॥ કેતાં જે સંતનો સંગ દુષ્ટો દુષ્ટો છે તે જો થાય છે ને જે દુ
 ર્જનનો સમાગમ કરે છે તે દુર્જન દુષ્ટો દુષ્ટો છે ને જે ચોરનિસોવત કરે છે તે મનુષ્ય ચોરનિપેઠે ચોર કરે છે ॥ તેનિકે નિપેઠે તો
 જે મનુષ્ય દુષ્ટો દુષ્ટો ગનાવશ પાળાને પાંમે છે તે નિપેઠે ॥ કેતાં જે મધોદુષ્ટો દુષ્ટો ગલિનારંગમાં બોલે તો કાલુ થાય છે ને જો કં
 રુવાનારંગમાં બોલે તો કાલુ થાય છે ને જો હલદરમાં બોલે તો પિલુ થાય છે ને જો ગુલાબિરંગમાં બોલે તો ગુલાબિયું થાય છે
 તેમ જે મનુષ્ય દુષ્ટો દુષ્ટો દુષ્ટો દુષ્ટો તે વોપોતે થાય છે ॥ ૨૪ ॥ ॥ સપ્તમે પ્રહ્લાદવચનમ્ ॥ ॥ શ્લોકઃ ॥ ॥ શ્રવણં કી
 ર્તનં વિઘ્નોઃ સ્મરણં પાદસેવનમ્ ॥ અર્ચનં વંદનં દાસ્યં સખ્યમાત્મનિવેદનમ્ ॥ ૨૫ ॥ ॥ અર્થઃ ॥ ॥ અને નક્તિનાં જે
 નવલક્ષણે તેના પ્રતિપાદનને અર્થે સપ્તમસ્કંધને વિષે પ્રહ્લાદજિનુવચન છે જે નગવાનનિકયાસંજલલિતથા નગવાન

विवेक
॥७३॥

नांकथाकोत्तनकरवांतथाऋगवाननिमूर्त्तिनुस्मरणकरवुंतथाऋगवाननाचरणारविंदनीसेवाकरवितथाऋगवान
निपूजाकरवितथाऋगवाननेदनाकरवितथाऋगवाननुदासपणुकरवुंतथाऋगवाननुसखापणुकरवुंतथाऋग
वाननेपोतानोदेहअणकरिदेवो एरित्येऋक्तजनजंतेमनेऋगवाननिनवप्रकारनिजेऋक्तितेनिरंतरकरविमसर्व
शास्त्रपुराणनोसिद्धांतछे ॥ २५ ॥ ॥ नारतेचोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ यावंतोरोमकूपाःस्युःस्त्रीणांगात्रेषुनिर्मिताः
तावद्वर्षसहस्राणिनरकंपर्युपासते ॥ २६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेऋारतनेविषेपरस्त्रीसंगनोअतिशेदोषकट्योछे जेपर
स्त्रीनाशरीरनेविषेजेद्वारुंवाडं नाछिद्रनिर्म्याछे तेएकएकछिद्रप्रत्येएकएकहजारवरसपरजंततेपरस्त्रीनासंगनोकर
नारोपुरुषजेतेनरकनेऋोगवेछे ॥ २६ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नहिमांसंतणाल्काष्ठादुपलाद्वापिजायते ॥ जंघाताद्भवे
न्मांसंतस्मादोषोऽस्तिऋक्षणे ॥ २७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेवद्विऋारतनेविषेमांसऋक्षणनेविषेदोषकट्योछे हेराजन्
मांसजेतेतरणथकिनथिथातुंतथाकाष्ठथकिनथिथातुंतथापाशाणथकिनथिथातुंमांसतोजंतुनएवएवकिजथाय
छे तेमाटेमांसऋक्षणेनेविषेदोषोछे एविरित्येसर्वशास्त्रपुराणनोसिद्धांतछे ॥ २७ ॥ ॥ नारतेचोक्तम् ॥ ॥
॥ श्लोकः ॥ ॥ तस्मात्प्रमाणतःकार्योधर्मःसूक्ष्मोविजानता ॥ अहिंसाऋतंभूतेऋयोधर्मेऋयोज्यायसीमता ॥ २८ ॥
॥ अर्थः ॥ ॥ अनेऋारतनेविषेहिंसानानिषेधनेअर्थेऋीष्मपितानुवचनछे जेजेकारणमाटेकोइजीवप्राणिमात्रनि
हिंसातोऋ्यरेयनकरविमधर्ममूर्त्तिएवाजेमनुतेकेताहवातेकारणपणामाटेविशेषेकरिनेसर्वशास्त्रनासिद्धांतनेजा
णनारोजेपुरुषतेणेसर्वशास्त्रनाप्रमाणथकि अहिंसारूपजेसूक्ष्मधर्मतेजेतेकरवो ॥ केमजेसर्वभूतनीजेअहिंसाते

सार

॥७३॥

सर्वधर्मयकिश्रेष्ठमानिछे ॥ केतं कोइजीएह ॥ एहिआदिगोहंसाजखविदेजएई धर्मशास्त्रनाक दाराजेमोलएापैते
माणेसर्वधर्मकरतांमोटोधर्ममांन्योछे ॥ २८ ॥ ॥ अरतेचोकः ॥ ॥ श्लोकः ॥ महतामपि ग्राह्याका
क्षेनक्षीयतेफलं ॥ ज्ञातान्नयदानस्यक्षयएवनविद्यते ॥ २९ ॥ ॥ अर्थः ॥ अनेभारतनेविषेणतेमज्जरुंछे
जेमोटाएवापणजेएहजेहेहु फलजेतेकाक्षेकरिनेनाशपांमेछे ॥ अनेजन्ममरणथिवितोएवोजेजनतेनेअन्नयदानेजे
देवुंतेमांथियथुं जेफलतेनोक्षयजेतेनथिजथातोकेतांजीवनेकाक्षनान्नयथिमुकाववोतेनुजेफलतेक्यारेयनाशपांम
तुनथि ॥ २९ ॥ ॥ श्लोकः ॥ यथोपश्रयमाणस्यन्नगंवतंविज्ञावसुं ॥ शीतं न्यस्तान्नोप्येतत्साधूंसंसेवतस्तथा ॥ ३० ॥
अर्थः ॥ ॥ हेएवदरदोएहेएहए जिप्रत्येश ॥ ३० ॥ नगवानजेतेकहेजे रदार्थाएजायेथिएहेदोसाए पेठेआश्र
यनेक तोएवोजेमनुष्यतेनिटाढ्यनेअंधकारजेतेनाशपांमेछे तेमसाधुनिसेवाकरतोएवोजेपुरुषतेनेजन्ममरणनि
बिकनेअज्ञानजेतेनाशपांमेछे ॥ ३० ॥ ॥ श्लोकः ॥ निमज्ज्योन्मज्जतांधोरेन्नबाध्यौपरमायणम् ॥ संतोब्रह्म
विदःशांतानौर्हीद्वाप्सुमज्जतान् ॥ ३१ ॥ ॥ अर्थः ॥ अनेनिचजातिनेपं मिनेवल्लिउंचजन्मनेपांमताएवाजेज
नतेमनेअयकरे एवोजेजन्ममृत्युरूपिसमुद्रतेनेविषेपरमएवोजेआश्रयतेरूपनेशांतनेपरब्रह्मनाजांणनाराएवासंत
जेतेछे जेमज्जनेविषे डताएवाजेजनतेमनेहृदुंजेदाएहेछेहेहाश्रयछेतेम ॥ ३१ ॥ ॥ श्लोकः ॥ अन्नं
हिप्राणिनंप्राणाआर्त्तानांशरणंत्वहं ॥ धर्मोवित्तंनृणांप्रैत्यसंतोऽर्वाक्विच्यतोऽरणम् ॥ ३२ ॥ ॥ अर्थः ॥ अ
नेजेमप्राणधारिजेहेहजेअन्नजेतेजी नछे जेमआर्त्तजनजेतेमनोहुंजेतेरक्षाकरनारोछूं अनेजेमनुष्यजेतेमनेपर

विवेक
। ५४ ॥

लोकनेविषेधर्मजंतेवित्तछे तेमजन्ममरणथकिविताएवाजेमुमुक्षुजनतेमनेसंतजेतरक्षाकरनाराछे॥३२॥ ॥श्लो
कः॥ ॥संतोदिशंतिचक्षुंषिबहिरर्थःसमुत्थितः॥देवतावांधवाःसंतःसंतआत्माहमेवच॥३३॥ ॥अर्थः॥ ॥अ
नेवक्षिसंतजेतेमनुप्यजेतेमनेसतनेअसतनाविवेकरूपीजेनेत्रतेनेआपेछे जेमसारिपेठेउग्याएवाजेसूर्यतेजेतेसर्वेने
बास्यप्रकाशरूपीनेत्रआपेछेतेम॥ अनेसंतजेतेदेवाछेदेवाचाबंधुछेनेसंतजेतेजमुनेमाराआत्मानिपेठेवाहालाछे
माटेजेममारिसंवापूजाकरवितेमजतंसाधुनिपणसंवापूजाकरवि॥३३॥ ॥एकादशेचोक्तम्॥ ॥श्लोकः॥
कृतादिषुप्रजाराजनकलाविच्छंतिसंभवम्॥कलौखद्युन्नविश्वंतिनारायणपरायणाः॥३४॥ ॥अर्थः॥ ॥अने
एकादशस्कंधनेविषेजनकराजाप्रत्येयोगेश्वरनुवचनछे जेहेराजनसब्दत्रेत्यानेद्वापरएत्रएययुगनेविषेथइयुं एवि
जेप्रजातेजेतेकलियुगनेविषेपोतानोजन्मजेतेनेइछेछे शामाटेतोतेकलियुगनेविषेनारायणतेजछेअष्टपामव
जोग्यस्थानतेजेमनेएवाघणाजनजेतेनिश्चेथाशेकेतांपृथ्वीनेविषेअवतारनेधरसेएवाजेनारायणनितेमनां
आश्रितयैनेजन्ममृत्युनांजेबंधनतेथिमुकांणायकातेनारायणमुनिनुजेधामतेनेघणाकजनजेतेपांमशेतेजकारण
पणामाटेसर्वेगुनिप्रजातेजेतेकलियुगनेविषेजन्मनेइछेछे॥३४॥ ॥द्वितीयस्कंधेच॥ ॥श्लोकः॥ ॥कि
रातहूणांधपुलिंदपुल्कसाञ्जीरकंकायवनाःखसादयः॥येऽन्येचपापायदुपाश्रयाश्रयाःशुद्धातितस्मैप्रन्नविष्णवे
नमः॥३५॥ ॥अर्थः॥ ॥हवे।द्वितीयस्कंधनेविषेआगद्वयथवानोजेनारायणनोअवतारतेनेसुखवतायकक
देवजिजेतेनमस्कारकरेछे जेकिरातहूणअंधनेपुलिंदएजेसर्वेन्निलनिजातियुंतथाचांडालतथाआहिरकमठियवनने

सार

॥ ५४ ॥

सोऽपि एवादि कजे मनुष्य ॥ तथा विजापण घण कपापि जनते जे ते जे मना आश्रित एवाजे साधु पुरुष ते मनो ॥ आश्र
 य जे मने ए ॥ यथाशुद्धयाशे ॥ केतां निचउंच जातिना सर्वे म ॥ यजे ते जे मना साधु ने समागमे करि ने मोक्ष ने पां मशे एवे
 प्रतापे जुक्त आगल्यथाशे एवाजे तमे ते तमने हुं जे ते ते एव र करुं छुं केतां आगल्य कलि गने विषे प्रगल्यथ इने असंख्य
 जीवनो उद्धार करशे एवाजे प्रगट प्रतापे जुक्त नारायण मुनि ते मने हुं जे ते न मस्कार करुं ॥ ३५ ॥ ॥ सुरास्पर्शनि
 षेधे पराशर मुनि वचनम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अज्ञाना ज्ञानतो वापि सुरां स्पृष्ट्वा त्रिवर्णजः ॥ प्रयाति नरकं घोरं या
 वच्चंद्रदिवा करौ ॥ ३६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने सुरा जे दारुते ना स्पर्श नानि षेधने विषे पण पराशर मुनि नु वचन जे ते छे
 जे त्रण वर्ण नोजन जे ते अ ॥ नथ कि अथ वा ज्ञान थ कि केतां जां एये अजां एये पण जो राने अडे तो ते जन राने अडिने
 महाघोर नरक मां पडे छे ते कयां सुधितो ज्यां सुधि चंद्र माने सूरज तपेत्यां सुधि एविरित्ये दारुने स्पर्श करि ने पण नरक निप्रा
 मिथाय छे तारे राने मघना पानने विषे तो पणां कदुःख रत्यां छे तथा दोष रत्यां छे माटे कोइ मनुष्य ने सुराने मघना पानम
 करवुं ॥ ३६ ॥ ॥ ब्रह्मांड पुराणे तम मुद्रादि धारणं चोक्तः ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ शंखचक्रोर्ध्वपुंड्रादि धारयेद्ब्राह्मणो यदि ॥
 श्रान्नाहं कर्म हित्येषा परमाश्रुतिः ॥ ३७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने ब्रह्मांड पुराणे ने विषे तो छाप ऊर्ध्वपुंड्र तिलक ने तु
 लसिनि कंठि एट लां वानां जे ए धार्या होय ते ज ब्राह्मण श्राद्धादिक सर्व कर्म कराववाने योग्य थाय छे एम कथ्युं छे जे ब्राह्म
 ण जे ते जो शंखचक्र गदाने पद्य तथा ऊर्ध्वपुंड्र तिलक तथा तुलसिनि जे बेवडी कंठि ते मने धारण करे तो ते ब्राह्मण जे ते श्राद्ध
 तथा यज्ञ तथा विवाहादिक सर्व कर्म कराववां ते मने अर्थ योग्य एवो थाय छे ए प्रकार नि ए सर्वोपरि श्रेष्ठ एवी वेदनी श्रुति

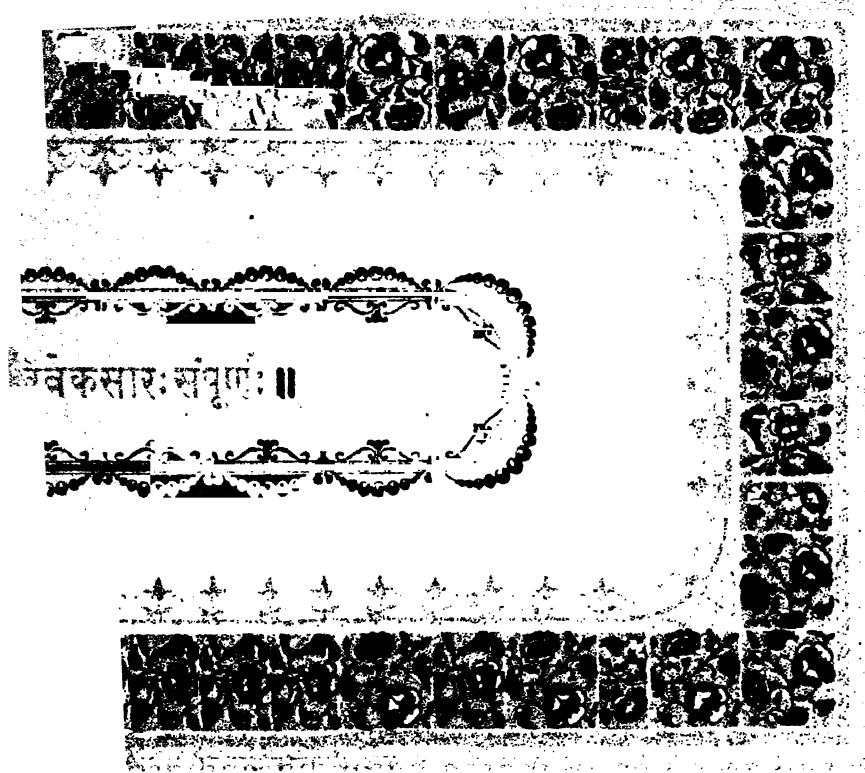
विवेक
॥ ७५ ॥

जेतेछेकतांएविरीत्येसर्ववेदपुराणशास्त्रनेसर्वआचारजनोरिद्धंतछेमाटेब्राह्मणादिकवर्णनेछापऊर्ध्वपुंड्रतिलकने
तुलसीनिमाळातेअवश्यपणेकरिनेधारवां॥३७॥ ॥सारसंग्रहेअविष्योत्तरपुराणवचनम्॥ ॥श्लोकः॥ ॥
यज्ञोदानंतपोहोमोजनंपितृतर्पणम्॥चक्रलांछनहीनस्यविप्रस्यनिष्फलंचतत्॥ ॥अर्थः॥ ॥अनेतप्तमुद्रायेर
हेतजेप्रतेनिनिंदानुकेनारुसारसंग्रहनेविषेअविष्योत्तरपुराणुद्धृततेजेयइकरवोतथादानदेवुंतथातपकरं
तथागेमकरवोतथाब्राह्मणजमाडवातथापितरिनुतर्पणकरवुं॥एवैलेतेप्रमाणान्छुएएपजेचिद्धतेणेरहितए
जेविप्रतेनुनिष्फलतेकर्मथायछे॥३८॥ ॥ऊर्ध्वपुंड्रधारणेहरिभक्तिविलासेपद्मपुराणवचनम्॥ ॥श्लोकः॥
॥ऊर्ध्वपुंड्रविहीनस्तुकिंचित्कर्मकरोतियः॥इष्टापूजादिकंसर्वनिष्फलंस्यान्नसंशयः॥३८॥ ॥अर्थः॥ ॥अनेऊ
र्ध्वपुंड्रतिलकधारणकरवानेविषेहरिभक्तिविलासनामेजेग्रंथतेमांपद्मपुराणनुवचनछेजेकपालनेविषेऊर्ध्वपुंड्रतिल
केरहितएवोजेमनुष्यतेजेतेयज्ञकरवोतथावाव्यकुवाकराववाएआदिकजेककर्मतेनेकरेछेतेसर्वकर्मजेतेनिष्फ
लथायछेतेमांकांइसंशयजेतेनयिमाटेसर्वमनुष्यनेऊर्ध्वपुंड्रतिलककरंएमसर्वग्रंथनोसिद्धांतछे॥३९॥ ॥स्कंद
पुराणेचोक्तम्॥ ॥श्लोकः॥ ॥हारिद्रेणतुचूर्णेनकुंकुमेनसुगंधिना॥ऊर्ध्वपुंड्रस्यमध्येतुलक्ष्मीस्थानंप्रकल्पये
त्॥४०॥ ॥अर्थः॥ ॥अनेस्कंदपुराणनेविषेतोचंदलेसहितऊर्ध्वपुंड्रतिलककरवांएवैछेजेवैध्नवजनजेते
हलदरनेखारमांपकविनेतेनुकरेदुएवुनेफिणचुरणनेसुगंधिमानएवुजेकुंकुमतेणेकरिनेऊर्ध्वपुंड्रतिलकनामध्यने
विषेक्ष्मीजिनास्थानकरूपजेचांदलातेनेकरे॥४०॥ ॥स्कंदद्वारकामाहात्म्येतुलसीमाळाधारणमुक्तम्॥ ॥श्लो

सार

॥ ७५ ॥

कः॥ ॥ निवेद्य केशवे माझांतुलसाकाष्ठं जवां॥ वहते योनरो ज्ञत्त्या तस्य नैवास्ति पातकः॥ ४१॥ ॥ अर्थः॥
अने वैष्णव जनने कंठने विषे लसीनिबे वडी कंठिधारवानुंस्कंद राणमांदार कामाहात्म्यने विषे करुंछ जजे मनुष्य
लसानाकाः मांथियई एविमाझाके तांतुलसीनिबे वडी कंठिते ने जगवानाने दिकराविने पोताना कंठने विषे धार प
करे छे ते मनुष्यने कोई जात्य प पजे तेन थिजरे तु के तांते नां सर्वे पाप जे तेना शपां मे छे॥ ४१॥ ॥ श्लोकः॥ ॥ वि
वेक सारोरचितो मया ऽसौ सद्धंयसारं समुधृत्य तुष्ट्यै॥ हरेः सतांते मन्यितुष्टिमीस्ततस्तदायां घिसरोजः॥ ४२॥ ॥
इति श्री विमलैकांत धर्मप्रवर्तक श्री सहजानंद स्वामिशिष्य बक्षराम दास मुनिना संस्कृतश्री गुणातीतानंद व्याख्याकृत
श्री विवेकसार प्रकरणार्थ निरूपणं दशप्रकरणम्॥ १५॥ ॥ अर्थः॥ ॥ अने सर्वे संयोजे सार तेना
संस्कार कारने ते श्रीहरीना जे संत ते मनी तुष्टिने अर्थ के तांते मनी प्रसन्नताने अर्थ मे बक्षराम दास निय आ विवेक सार
नाम ग्रंथ जे ते कस्यो छे॥ ते कारण पणामाटे ते श्रीहरिने ते मना जे संत जन ते जे ते ते मना चरण गार विंदनो दास एवो जे हुंते
मार विषे तुष्टिने पां मो के तां आग्रंथ नु जे करवुं तेणे करिने ते सर्वे मारा उपरुखालिखावो॥ ४२॥ ॥ गविरित्य श्रीनिर्मल
एवो जे एकांतिक धर्म तेना प्रवर्तावनारा एवा जे श्रीसहजानंद स्वामिते मनोशिष्य एवो जे बक्षराम दास नामे निते एसे
दुरु श्रीगुणातीतानंद साहिबिद्यानाये करिने कयो एवो जे विवेकसार प्रकरणार्थ तेने विषे प्ररण अर्थ निरूपण
कस्युं तेना मे पंधर प्रकरण जे तेथ युं॥ १५॥ ॥ ७३॥ ॥ ७३॥ ॥ ७३॥ ॥ ७३॥ ॥ ७३॥

विवेकसारः संवृणः ॥

